Kansan ääni

Nro 1/09
Helmikuu - Maaliskuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
8. vuosikerta

Uusi talousliberalismi on kuollut ?

Päättäjämme pakoilevat vastuutaan vierittämällä syyn kriisistä USA:n niskoille. Tosiasiassa samaa ñuuden talousliberalisminò politiikkaa on harjoitettu kaikkialla, myös Suomessa. Eikä kriisi myöskään tullut yllätyksenä, kuten väitetään. Työttömyyden ja kansan kahtiajaon ohella se on tuonut kylkiäisinään Lex Nokiaa ja ñyliopistouudistustaò. Reaganilainen talousliberalismi on kuollut, mutta syntyykö sen tilalle parempaa politiikkaa, riippuu siitä saadaanko muutoksen taakse voimaa.

sivu 3 ja keskiaukeama

Israel saatava kansainväliseen sotaoikeuteen

Ei ole kolmea vuotta siitä, kun Israel USA:n tukemana syyllistyi sotarikokseen hyökkäämällä Libanoniin. Nyt Israelin Gazaan tekemän hyökkäyksen tuloksena 1300 palestiinalaista on saanut surmansa, joista valtaosa siviilejä. Raakalaismaisuutta kuvaa vielä se, että Israelin toimesta palestiinalaisilta on ryöstetty kaikki elämisen mahdollisuudet ja heidät on eristetty muusta maailmasta reservaattien kaltaisille alueille. Israelin politiikka täyttää kaikki kansanmurhan tunnusmerkit.

Sivut 8-9

Esitys uudeksi yliopistolaiksi on peruutettava

ñUusi talousliberalismiò on kohdistaa kaikkialla hyökkäyksen julkiseen toimintaan vaatien sen yksityistämistä. Kapitalistien suunnitelmiin ei näytä vaikuttavan vähääkään se, että harjoitettu politiikka on johtamassa historian laajimpaan yhteiskunnalliseen kriisiin. Hallituksen väsäämä yliopistolaki nojaa edelleen uskoon markkinoiden kaikkivoipaisuudesta. Se määrittää mm. tiedon yksityiseksi myytäväksi tavaraksi ja johtaa yliopistojen yksityistämiseen. Hallituksen esitys on kohdannut ankaraa kritiikkiä.

Sivut 2 ja 7

Sivu 2:
* Työväenliike kriisissä
* Yliopistouudistus

Sivu 3:
* Hallitus taistelee tuulimyllyjä vastaan
* Taantuma, lama vai talouspula

Sivu 4:
* Omavaraisuus - historiaako?

Sivu 5:
* Terveydenhoito säilytettävä julkisena palveluna

Sivu 6:
* SFT ja ihmisoikeudet
* Helvetin sosialismi

Sivu 7:
* Tuhatta ja sataa

Sivut 8-9:
* Palestiinan kärsimysten tie

Sivut 10-11:
* Ulospääsy kriisistä

Sivu 12:
* Turvallisuuspoliittinen selonteko

Sivu 13:
* Darwinin syntymästä 200 vuotta

Sivut 14-15:
* Tuokiokuvia Boliviasta ja perustuslaki

Sivu 16:
* Marxilainen maailmankuva ja kosmos (4)

Sivu 17:
* Kaasukonflikti Ukrainan kanssa

Sivu 20:
* Historiallisen vakava talous- ja työttömyyskriisi

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki helmikuu 2009

Työväenliike kriisissä

Kaikki tietävät tällä hetkellä ja joka puolella maailmaa, että kapitalistinen markkinatalous ja sen uusliberalistinen muoto on kriisissä. Hälytyskellot soivat niin Yhdysvalloissa, Euroopassa, Kiinassa kuin Venäjälläkin. Kriisi on johtanut valtaviin irtisanomisiin, työläisiä on heitetty kilometritehtaalle yksistään USA:ssa miljoonittain. Myös Suomessa uutiset YT-neuvotteluista ja irtisanomisista ovat jokapäiväistä kauraa. Kriisiä yritetään saada kuriin kaikenlaisilla elvytyspaketeilla, mutta näyttää, että se on yhtä toivotonta, kuin suurpalon sammuttaminen vesiämpäreillä.

Voisi kuvitella tässä olevan tilaisuus työväenliikkeelle syöstä kapitalistit pois valtaistuimeltaan ja suunnata yhteiskuntakehitys aivan toisenlaisille terveemmille urille.

Mutta nykyinen työväenliike onkin aivan aseeton ja neuvoton. Se ei osaa tehdä mitään muuta kuin antaa yhä uusia myönnytyksiä kapitalisteille. Syynä on, että todellisen tieteellisen yhteiskuntaanalyysin perusta, marxilaisuus, on heivattu sivuun jo aikoja sitten. Demarit tekivät sen jo 90-vuotta sitten, nykyinen Vasemmistoliitto viimeistään silloin, kun tuo ñliittoò perustettiin SKP:n ja SKDL:n raunioille, eli noin 20 vuotta sitten. Nyt ihmetellään sormi suussa ja verkkosukat jalassa, että kuka valokuvaaja saisi minusta esiin parhaimman kuvakulman.

Ei siis pidä ihmetellä vasemmiston alamäkeä. Sille ovat oikeistolaiset ñtyöväenjohtajatò, Väinö Tanner, Väinö Leskinen, Mauno Koivisto, Martti Ahtisaari ja Paavo Lipponen, Aarne Saarinen, Arvo Aalto, Suvi-Anne Siimes luoneet liukastetun perustan. Heistä on tullut kapitalistien parhaita kavereita. Samalla kertaa ay-liike on vajonnut samaan suohon. Työnantajien Kela-maksun poistaminen, joka oli Ihalaisen käsialaa, oli uusi järjetön siirto. Siinä siirrettiin ainakin 800 miljoonaa euroa valtion varoja kapitalistien taskuun. Ja mitenkä muuten Kelan rahoitus turvattaisiin, kuin ottamalla ne takaisin köyhien kukkarosta.

Työväenliike on hajallaan kuin tuuleen heitetyt akanat. Jokainen liike, ryhmä tai puolue on vakuuttunut, että vain heillä on ainoa totuuden kynttilä hallussaan. Muut ovat mitä porukkaa ovat, mutta meillä itsellämme on puhtaat kaulat. Sama pätee nuorisoon. Heillä on paljon erilaisia yhden asian liikkeitä, mutta ei selvää käsitystä työväen tieteellisestä maailmankatsomuksesta ja yhteiskunnallisesta tehtävästä ï ja miten voisi ollakaan, onhan kaikki marxilainen kirjallisuus poistettu kirjakaupoista. Sitä ei löydä juuri mistään. Vasemmistoliittoa puuhailevien aikaansaamasta Kansankulttuuri-kirjakaupan alasajosta on siitäkin jo parikymmentä vuotta.

Kuvitelkaa, mitä työväenliike nyt saisi aikaan, jos sillä olisi vähänkään yhtenäisyyttä ja historiantajua. Olisi valmiit suunnitelmat uudeksi talousjärjestykseksi, jossa kotimarkkinateollisuuden osuus olisi keskeinen, jossa tuotantolaitokset ja työpaikat pidettäisiin kotimaassa. Eläisimme omasta työstämme kestävän kehityksen perustalla. Mitä emme voisi itse tehdä tai saada maaperästämme hankkisimme luonnollisesti muualta ulkomaankauppaa käyden. Emme aloittaisi banaanien kasvatusta vaan olisimme tiiviissä kansainvälisessä yhteistyössä mm. energiantuotannon alueella ja köyhien maiden auttamisessa. Pitäisimme huolta luonnosta, sosiaaliturvasta, kulttuurista, toisistamme.

Mitään tällaista vaihtoehtoa ei nykyinen työväenliike esitä ja siksi kovalla riistokapitalismilla - huolimatta kaikista kärsimistään kolhuista - on vielä jonkin aikaa mahdollisuus jatkaa brutaalia toimintaansa. Mutta näemme vielä, että tuo Kommunistisen Manifestin tunnus - ñKaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteenò - edelleenkin pitää paikkansa

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- ❑ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ❑ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Yliopistouudistus on suuren rahan projekti

Hallitus hyväksyi uuden yliopistolain torstaina 19.2. Laki menee vielä Eduskunnan käsiteltäväksi. Yliopistolain ñuudistustaò eivät kuitenkaan opiskelijat ole puurematta nielleet vaan ovat järjestäytyneet ja lähtivät torstaina 19. helmikuuta kaduille osoittamaan mieltään. Mieltä osoitettiin Helsingissä, Turussa, Tampereella, Jyväskylässä, Joensuussa, Oulussa ja Rovaniemellä.

Suomalaisessa yhteiskunnassa ei taatusti ole mitään sellaista, mitä ei kapitalisti voisi yksityistää ja rutistaa edes muutaman tipan voittoja taskuihinsa. Viimeiset pari vuotta kiivaana vellonut yliopistolain muutoskeskustelu ja pyrkimykset tehdä tiedeyhteisöistä pelkkiä rattaita tuotantokoneistoon on tästä yksityistämisboomista tämän päivän kirkkain esimerkki.

Suunniteltu yliopistolain muutos ravistelee lähes tulkoon kaikkia yliopistojen perusrakenteita ja koskettaa jokaista yliopiston opiskelijaa, tutkijaa, opettajaa ja muuta henkilökunnan jäsentä. Samalla sen keskeisenä peruselementtinä on yritysmaailman lähes täydellinen yliote vapaaseen tutkimukseen ja tutkimuksen rahoituksen tekeminen riippuvaiseksi yksityisestä rahoituksesta.

Lakimuutoksen merkittävin yksittäinen muutos koskee yliopistojen rahoitusta. Ehdotuksen mukaisesti valtion osuus niiden rahoituksessa supistettaisiin minimiin ja korvattaisiin yksityisen sektorin vastaavalla. Käytännössä tämä tarkoittaa elinkeinoelämää, jolla on mahdollisuus investoida suuria summia ja jolle yliopistojen tietopääoma on kullan arvoista. Yksityisen rahoituksen myötä rahoittajalle annetaan suuri valta määritellä se, millaista tutkimusta se sijoitukselleen vastineeksi haluaa. Yksityinen rahoitus riskeeraa eri tieteenalojen tulevaisuuden, sillä tulosvastuullisuus ja rahoituksen kohdistaminen tietyille aloille ei takaa tutkimuksen laajuutta kokonaisuudessaan. Tämä asettaa mestauspölkylle kaiken itsenäisen, vapaan tutkimuksen ja vaarantaa yliopistojen taloudellisen vakavaraisuuden.

Lain puolestapuhujat ylistävät muutoksen tuovan yliopistoille huomattavasti lisää autonomiaa. Sitä he eivät vaivaudu perustelemaan, suhteessa kenen/keihin se sitä tuo. Lakimuutos esittää yliopistojen hallinnoivan elimen, hallituksen, kokoonpanoa muutettavan niin, että se koostuu puoliksi yliopiston ulkopuolisista tahoista jotka valitsee itsenäinen kolleegio. Tämä muutos on suurin uhka yliopistojen autonomialle, sillä sen seurauksena ulkopuolisten tahojen (eli lähinnä rahoittajien) valta päätöksenteossa kasvaa huomattavasti ja kaventaa yliopistojen omaa mahdollisuutta päättää hallinnollisista ja tutkimuksellisista kysymyksistä.

Lakimuutos muuttaa huomattavasti tutkijoiden asemaa tiedeyhteisössä. Ehdotus virkasuhteiden muuttamisesta palkallisiksi työsuhteiksi tekee tutkijoista *de jure* pelkkiä palkkatyöläisiä, joiden työturva riippuisi tulevaisuudessa ainoastaan rahoittajien ja korkeimpien elinten armeliaisuudesta. Muutoksen seurauksena kavenee samoin itsenäisen tutkimuksen oikeus, sillä rahoittajalle ñepämiellyttäväätò tutkimusta tekevät tutkija-työntekijät voidaan helposti irtisanoa tarpeen vaatiessa.

Mitään tarkkaa itsenäisen tutkimuksen suojaa ei lakiehdotus tutkijoille suo. Nämä muutosesitykset eivät koske pelkästään tutkijoita, vaan koskevat yhtälailla opiskelijoita.

Tutkimuksen tulevaisuus ja sen tekemisen mahdollisuus joutuvat vakavan uhan alle, sillä lakiehdotus ei millään muotoa takaa tiedon julkisuutta. Tiedon ja tutkimuksen julkistamisesta päättää ehdotuksen mukaan hallitus. Tämän seurauksena hallituksen etupiirien tavoitteisiin ristiriitaiset tutkimustulokset siis voidaan surutta jättää yleisöltä ja muulta tutkijayhteisöltä pimentoon.

Opiskelijoiden tasavertaisuuttakaan ei luonnollisesti ole unohdettu. Valtion rahoituksen supistaminen ja yksityisen rahoituksen huomattava kasvu mahdollistaisi EU:n ja ETA:n ulkopuolelta tulevien opiskelijoiden korkeammat lukukausimaksut. Tämän seurauksena tietopääoman saamine Suomeen heikkenee oleellisesti ja luo paineita kasvattaa suomalaistenkin opiskelijoiden lukukausimaksuja.

Yliopistolain muutos ja suuntautuminen kohti yksityisen rahoituksen kontrollia saattaa tulevaisuudessa kohdistua myös sosiaali- ja terveydenhuoltoon. On olemassa riski yliopistollisten sairaaloiden rahoituksen muuttamisesta vastaamaan samoja periaatteita. Näin tämä laki olisi eräänlainen takaportti myös sosiaali- ja terveydehuollon laajamittaiseen yksityistämiseen.

Kokonaisuudessaan lakiehdotus romuttaisi perinteisen yliopiston idean. Tutkimuksen suuntaviivojen ohjaileminen ulkoapäin tekee yliopistoista pelkkiä tiedontuottamistehtaita, joissa järjestelmällisesti kasvatetaan bisnesmaailman etuja palvelevia palkallisia tutkijoita ja tutkimusta tehdään vain silloin, kun se palvelee yksityistä rahaa.

Yliopistolaki on suuren rahan projekti. Opiskelijoita ja tiedemaailmaa se ei palvele ja tästä kertoo opiskelijoiden vahva liikehdintä lakia vastaan. Lisää tietoa opiskelijoiden ajatuksista ja järjestäytymistä saa mm. sivuilta www.opiskelijatoiminta.net.

Yliopistomaailman tämän päivän ongelmia ei ratkaista nykyisellä lainmuutoksella. Todellinen muutos vaatii yhteiskunnan yliopistoille tarjoaman tuen ylläpitämistä ja kasvattamista, tutkimuksen itsenäisyyden turvaamista, kaikille mahdollisuutta opiskella kansallisuudesta tai varakkuudesta riippumatta sekä elinikäiseen oppimiseen tähtäävän järjestelmän turvaamista ja kehittämistä.

Antti Siika-aho
Varapuheenjohtaja,
Suomen Työväenpuolue

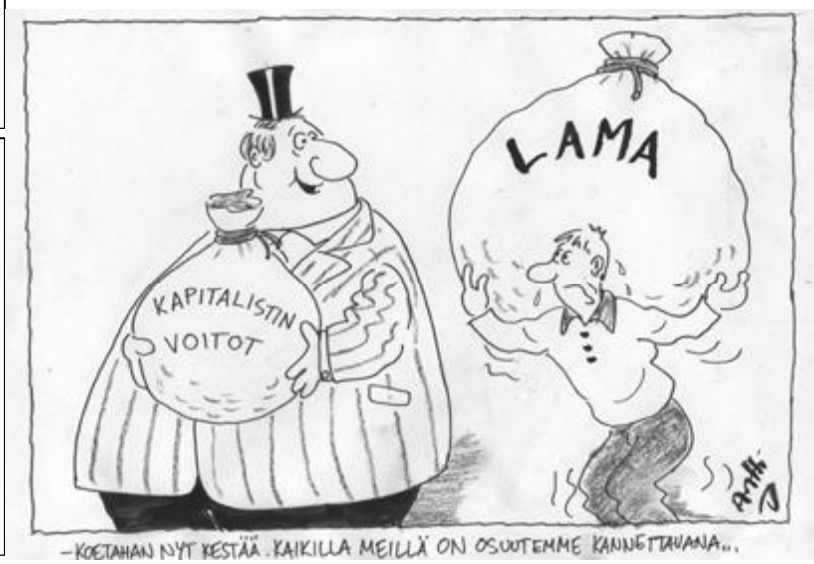

Hallitus taistelee tuulimyllyjä vastaan

Kuva Ylen kunnallisvaalitapahtumasta Helsingin Narinkkatorilla viime lokakuussa. Siinä puoluejohtajat valmistautuvat pyöräilyyn autuaan tietämättöminä, että heidän taakseen on kokoontunut mielenosoittajia valtion alueellistamispolitiikkaa vastustamaan.

Hallitusyhteistyö kokoomuksen kanssa on syönyt pääministeripuolue Keskustan kannatusta ja tappiollisten kunnallisvaalien jälkeen puolueen piirissä on alettu vaatia linjan terävöittämistä. Tammikuun puolivälissä Kepun puoluehallituksessa Vanhanen aloittikin puolueensa profiloitumiskampanjan. Tiedotusvälineiden läsnä ollessa hän lanseerasi tulevalle vuosikymmenelle kymmenien miljardien valtiovetoista tulevaisuus- ja työllisyysohjelmaa.

Vähän aikaisemmin hallituksen piiristä todettiin budjetin olevan tarpeeksi elvyttävä. Merkittävää oli pääministerin toteamus, että ñmarkkinaliberalismi yskiiò ja nyt tarvitaan ñkolmatta tietäò ja valtion vahvempaa roolia talouselämässä.

Elvytystä sittenkin

Tulevaisuusohjelmaansa Vanhanen ei mainosta varsinaiseksi elvytysohjelmaksi, vaan laman jälkeiseksi talouspolitiikaksi. Ei ole kuitenkaan montaakaan viikkoa siitä, kun hallituksen piirissä todettiin budjetin itsessään olevan tarpeeksi elvyttävän ja että mitään erillistä elvytystä ei tarvita. Kuitenkin hallitus aloitti toisenlaisen elvytyksen syytämällä tukea monin tavoin yritysrahoitukseen. Pankeille luvattiin taata heidän lainoitustaan yrityksille aina 50 mrd ú saakka sekä, pääomalainoja 4 mrd euroon saakka. Lisäksi luvataan erilaista yritystukea ostamalla valtion eläkerahoilla yritysten velkakirjoja tarjoamalla yrityksille rahoitustukea, mm. osallistumalla 20000 uuden asunnon rakentamisen rahoittamiseen

Homma ei toimi jos vienti ei vedä

Tämä ñjämäkältäò kuulostava paketti ei kuitenkaan taida purra. Kyseessä on finanssikriisi, joka aiheuttaa tavaroiden suhteellista liikatuotantoa, eli tavaraa on myynnissä enemmän kuin ostokykyistä kysyntää. Takauksilla ei ole merkitystä silloin, kun vienti ei vedä. Juuri vientiyritykset vähentävät väkeä solkenaan ja päivittäin. Kapitalistin ei kannata tuottaa mitään, jos ei ole kysyntää. 90-luvulla Suomen talouden rakennetta muutettiin tietoisesti. Viennin osuus kansantuotteesta on kasvanut yli puolella ja tuotanto kotimaan kulutukseen on romahtanut. Jo silloin totesimme useasti, että vaapakauppa tulee muodostamaan maamme kansantaloudelle suuren vaaran. Jos vienti kansainvälisen laskusuhdanteen aikana ei vedä, meillä ei ole mitään mahdollisuutta paikata syntynyttä aukkoa kotimaan tuotannolla. Näin on nyt käynyt. Tuskin lainoituksen takaamisella ja pankkien rahoituspaketilla tulee olemaan tuotannon ja työllisyyden kannalta merkitystä.

Häilyvä lisäbudjetti

ñElvytystäò on jatkettu lisätalousarviossa. Sieltä löytyy erilaisia tie- homekoulu- ja korjausrakentamishankkeita, joiden aloittamisella toivotaan ehkäistävän työttömyyden kasvua. Näillä hallitus toivoo saavansa liikkeelle 1,6 mrd. euron hankkeet. Tämä on kuitenkin ñpisara meressäò siihen nähden miten vientiyritykset tuottavat koko ajan lomautettuja ja irtisanottuja. Hallitus asettaa suuren painon verojen ja työnantajamaksujen alentamiselle, joiden tuotantoa elvyttävä vaikutus on ilmeisen merkityksetön.

Kela-maksun poistamisella yrityksille annetaan puhdasta rahaa 800 miljardia euroa. Sen sanotaan elvyttävän ja tukevan vientiä, jolla ei ole maailmalla kysyntää. Näin koko kelamaksun poisto on taas kerran häpeämätön lahjoitus kapitalisteille.

Se totuus

Palkansaajien tutkimuslaitos ennakoi työttömyyden nousevan tänä vuonne 7.5 %:iin ja ensi vuonna lähelle 9 %:iin. Talouskasvun arvioidaan kääntyvän n. 2 % miinukselle. Tämä yhtälö kasvattaa työttömyyslukujen monin verroin enemmän, kuin mitä hallitus arvelee saavansa elvytystoimilla luvatuilla 25000 työpaikalla. Hallituksen ajatus työpaikkojen lisääntymisestä on tietenkin toiveajattelua, koska ei ole minkäänlaisia takeita siitä, että viennin ja luotonannon tukeminen muuttuisi investoinneiksi tai kunnat ja asunto-osakeyhtiöt pääsisivät talousvaikeuksissaan ja kiinni korjausrakentamiseen. Monet valtiot (mm. USA ja Ranska) näyttävät suuntautuvan elvytyksessään oman tuotantonsa suosimiseen paitsi pääomatuella myös varovaisella protektionismilla. Suomen osalta tuonnin ja pääomaviennin rajoittaminen sekä oman tuotannon suosiminen, osittainenkin 90-luvulla romahtaneen työvoimavaltaisen omavaraisuuden palauttaminen, olisi paljon tehokkaampaa elvytystä, kuin suurpääoman pääomavaltaisen viennin suosiminen, tukeminen.

Kolmannesta tiestä

Hallituksen ñelvytyspolitiikallaò ei ainakaan tässä vaiheessa ole minkäänlaista yhteyttä edes siihen keynesiläiseen valtion sääntelyyn, jota harjoitettiin aina 80-luvun alkuvuosiin. Silloin yhteiskunnallista tulonjakoa säädeltiin työväenliikkeen voimalla ja tavalla, joka teki tietyssä määrin oikeutta myös palkansaajille.

Nyt työväenliikkeen vuosikymmenien ponnisteluilla saavutettuja ja koko kansan julkisia hyvinvointipalveluita tuhotaan pala palalta Viime vuosina suuryhtiöiden jakaminen osinkojen määrä on suuresti lisääntynyt 2007 osinkoja maksettiin jopa 20 mrd ú. Voi vaan kysyä missä ne rahat ovat nyt?

Pääministeri Vanhasen ehdottama ñkolmannen tienò politiikka on poliittista kosmetiikkaa Todellisuudessa se ei muuta mitään. Nykyiseen nähden kaivattaisiin tosi suurta muutosta, irtaantumista vapaakaupasta ja EU:sta. Muutos on mahdollinen jos sitä joukkovoimalla tahdotaan.

Nykyinen ja yleensä kapitalistien talouspolitiikka palvelee kaikkialla maailmassa suuren pääoman etuja. Niin on Suomessakin. Siksi Vanhasen visiot voi laskea samaan kastiin, kuin Kokoomuksen kansanedustajan Ben Zyskowiczin ñmarmatusò suurten mediayhtiöiden johdon optioista.

Heikki Männikkö

Taantuma, lama vai talouspula ï kas siinä kysymys

Kun Yhdysvalloissa tapahtuu jotain, niin tanner tömisee ja maailmalla tärisee. Syy on yksinkertainen. Koko jenkkilän väestöstä yksi vaivainen prosentti omistaa enemmän kuin kaksi kolmasosaa koko maan rikkaudesta. Se on sellaista rahaa, josta yksi merkittävin osa on kotimaassa, mutta loppuosa on sijoitettu ympäri maailmaa.

Yhdysvalloissa siis pienen tosi ökyrikkaiden valtavista rahamääristä osa pyörii kotimaan ja ulkomaiden teollisuudessa. Suurin osa on kuitenkin rahamarkkinoilla, pankki- ja vakuutuslaitoksissa, pörssissä jne. Kotimainen teollisuustuotanto on pientä, vain 22 prosenttia bkt:stä. Loput 78 prosenttia on mitään tuottamatonta kauppaa, palvelua, rahapeliä pörsseissä ja rahoituslaitoksissa.

Syynä teollisuustuotannon vähäisyyteen on sen heikko kilpailukyky ja kannattavuus, suurta asetuotantoa lukuun ottamatta. Siksi amerikkalaisperäistä tuotantoa on siirretty pois maasta, korkean tekniikan, halvan ja tehokkaan työvoiman maihin. Samaan aikaan jenkki-kapitalistit haalivat määräysvaltaansa kaikkialta maailmasta (mm. Suomesta!) pienillä rahoilla niiden teollisuutta ja ï jo ennen ï sitä suuria maaperän rikkauksia. Niillä harvat amerikkalaiskapitalisti ovat rikastuneet todella huimasti.

❑ ❑ ❑

Rikastuminen imemällä voittoja raaka-aineista ja teollisuudesta ei riittänyt. Siksi kapitalistit vaativat kasvavia voittoja raha- ja arvopaperimarkkinoilta. Niinpä kaikkialla maailmassa on vedätetty osakkeiden markkina-arvoja pitkälle, todella pitkälle yli niiden todellisen arvon ja samaan aikaan pankit joutuivat keksimällä keksimään uudenlaisia rahalla rahantekotuotteita. Tuotteita, joilla rikkaat rikastuivat rikastumistaan.

Pörssien vedättämisellä ja uusilla pankkituotteilla synnytettiin 500ï 600 000 miljardin arvopaperimarkkinat, jotka sisälsivät likaista ilmaa, ilmakuplan. Nyt se vuotaa eikä kukaan tiedä kuinka paljon ja kuinka kauan. Se on järkyttänyt koko maailman sekä reaalituotantoa että pankkeja ja rahamarkkinoita. Maailman talous on pulassa. Yrityksiä kaatuu vauhdilla ja työttömyys lisääntyy.

Kaikkialla maailmassa vuotoa yritetään tukkia valtion, veronmaksajien rahoilla. Erityisen vaikeassa asemassa on Yhdysvallat, joka on pitkään elänyt muun maailman kustannuksella. Sillä on vakava kaksoisvaje. Ensiksi tuonnista syntyy velkaa 500 ï 700 miljardia dollaria vuosittain, kun vienti ei riitä sen maksamiseen. Toiseksi valtion velka on kasvanut vauhdilla ja on jo 11 000 miljardin dollarin luokkaa.

Ns. pankkikriisi alkoi Yhdysvalloista. Se on joutunut pulaan, kun kuvitteellinen raha haihtuu maailman tuuliin, eikä reaalirahaa riitä talouden ylläpitämiseen. Tilanne pahenee koko ajan ja työttömyys lisääntyy vauhdilla. Korjausta on vaikea saada, kun uuden velan saaminen on kiven alla. Siksi jo kerrotaan, että asia hoidetaan paperilla ï painamalla uutta paperirahaa entisen lisäksi. Jos ja kun niin käy, siitä syntyy inflaatio. Yhdysvallat on kuralla, konkurssin partaalla.

❑ ❑ ❑

Yhdysvalloilla vaihtoehdot ovat vähissä. Sen on saatava teollisuutensa kasvuun, se on ainoa keino todellisen lisäarvon (voiton) tuottamiseen ja työllisyyden parantumiseen. Vapaakaupan oloissa se on jokseenkin mahdoton tehtävä. Silloin on turvauduttava pääomien viennin ja tavaratuonnin rajoittamiseen, protektionismiin. Jos se siihen ryhtyy, koko globaali vapaakauppa joutuu kauppasotaan ja parhaassa tapauksessa loppuu.

Vapaakaupan loppu olisi onneksi kaikille kansallisvaltioille ï myös Suomelle!

❑ ❑ ❑

Kapitalistiseen järjestelmään kuuluvat aika-ajoin toistuvat kriisit, jotka kautta aikojen ovat syntyneet ihmisten tahdosta riippumatta ja johtaneet eritasoiseen talouspulaan, lamaan. Jokainen kapitalismin kriisi syntyy sodan tai talouden vääristymisen tuloksena. Sillä, mikä kriisin synnyttää, ei ole merkitystä. Vain sillä on merkitystä, että jokaisen taantuman, laman tai talouspulan, jokaisen kriisin, aikana yhtäältä pääomat kasautuvat pienen kapitalismin ytimen käsiin ja toisaalta sillä, että asia palkkatyöläiset ovat häviäjiä.

1990-luvun alun ongelmat Suomessa eivät täytä kapitalismin laman tunnusmerkkejä. Sillä lama saatiin aikaan EU:n liittymisen ennakkoehtojen täyttämisellä, politiikkojen tietoisilla päätöksillä. Ennakkoehdot edellyttivät vapaakauppaa, jonka seurauksena talouden rakenne muuttui; kotimarkkinat romahtivat ja pääomavirta pois maasta ylitti kaikki inhimillisen käsityksen rajat. Kaiken tämän tuloksena tehtyjen työtuntien määrä väheni rajusti. Vieläkään ei ole saavutettu vuonna 1990 tehtyjen työtuntien määrä. Edelleen työvoiman käytettävissä olevista työtunneista jää käyttämättä lähes 1000 miljoonaa työtuntia, lähes 20 prosenttia, ja niitä vastaava palkka jää saamatta.

Suomalaista pääomaa on ulkomailla (378) ja ulkomaalaista pääomaa (426) Suomessa yli 804 miljardia euroa. Kaikki tämä pääoma on ulkomaisten päättäjien armoilla. Kuinka paljon suomalaisista pääomista on jo haihtunut ja paljonko vielä haihtuu taivaan tuuliin, sitä ei tiedä kukaan. Sitäkään ei kukaan tiedä, paljonko alkaneen laman seurauksena työttömyys lisääntyy, mutta varovaisesti arvioiden kahdessa vuodessa menetetään ainakin 350 miljoona työtuntia eli työttömyys kasvaa noin 200 000 henkilötyövuotta!

❑ ❑ ❑

Vapaakauppa on työläisille kohtalon kysymys. Siksi siitä ja EU:sta on päästävä eroon. Se on mahdollista vain palkkatyöläisten, sinun ja minun, yhtenäisellä taistelulla etujensa ja oikeuksiensa puolesta.

Kun Yhdysvalloissa tapahtuu jotain, niin tanner tömisee ja maailma tärisee Suomessa saakka. Presidentti Barack Obama suurine puheineen on paljon vartijana maailman kansojen edessä. Ellei amerikkalaisten työläisten jatkuva konkreettinen toimeliaisuus vaadi Obamaa lunastamaan lupauksensa, maailman Rockefellerit syövät hänet suihinsa eikä mikään muutu.

Kai Kontturi

Omavaraisuus ï historiaako?

Kuva on ruotsalaisesta suurtilasta. EU-politiikan seurauksena myös Suomessa tilakoot ovat suurentuneet samalla kun tilojen kokonaismäärä on parissakymmenessä vuodessa puolittunut.

Tärkeimpien maataloustuotteiden omavaraisuusaste oli 1980 luvulla yli sata, eli Suomessa tuotettiin enemmän maataloustuotteita kun täällä kulutettiin. Puhuttiin voi- ja munavuorista. EU:n myötä tilojen määrä on vähentynyt, mutta silti omavaraisuus on vielä keskeisimpien tuotteiden osalta lähellä 100 prosenttia. Se on kuitenkin laskusuunnassa. 1980-luvulla maataloustuotantoa leimasivat voi- ja munavuoret eli maataloustuotteiden ylituotanto. Sittemmin Suomen liityttyä EU:iin 1990-luvun puolivälissä maataloustuotteiden markkinajärjestelyt muuttuivat täysin ja tuotannosta tuli aikaisempaa enemmän tukivetoista. Suurempi osa tilan tulosta syntyi siis maataloustuista eikä tuotteista saatavasta hinnasta kuten aikaisemmin.

Maatilojen lukumäärä vähenee rajusti.

Maatilojen lukumäärä on puolittunut vajaassa parissakymmenessä vuodessa. Vuonna 1990 maatiloja oli noin 129 000 kun niitä vuonna 2007 oli enää alle 67 000. Tuotantosuunnittain tarkasteltaessa eläintuotantoa harjoittavat tilat ovat vähentyneet eniten. Lypsykarjatilojen määrä on vähentynyt vuoden 1990 44 000 tilasta vuoden 2007 alle 14 000 tilaan. Sikatilojen määrä vähentyi samassa suhteessa vuoden 1990 7000 tilasta vuoden 2007 2700 tilaan. Eläintilojen määrän vähentyminen ei kuitenkaan vielä ole vaikuttanut tuotantomäärien vähenemiseen, sillä tilakoon kasvu on ollut rajua. Omavaraisuusastetta tarkasteltaessa näyttää kuitenkin siltä, että esimerkiksi maitonesteen osalta omavaraisuusaste on koko ajan laskusuunnassa, ollen nyt noin 100 prosenttia.

Tilojen määrän laskuun vaikuttaa ennen kaikkea kannattavuus. Pienet tuotantoyksiköt häviävät, sillä maataloustuotteiden myynnistä saatavat tulot eivät riitä kattamaan tuotannosta saatavia menoja. Näin ollen viljelijän palkka syntyy pääosin tuotannosta maksettavista tuista. Tukien määrä on sidottu monesti tuotantohehtaareihin, jolloin pienellä tilalla tukienkin määrä jää alhaiseksi.

Viljatuotteiden omavaraisuus laskee

Viljatuotteiden osalta omavaraisuus vaihtelee enemmän riippuen kunakin vuonna vallitsevasta säästä. Erityisesti tämä näkyy syysviljoissa, kuten rukiissa. Huonona syksynä vilja jätetään kylvämättä ja panostetaan seuraavan kevään kevätviljoihin. Tilastoja tarkasteltaessa näyttää kuitenkin siltä, että rukiin omavaraisuus on pikkuhiljaa pienenemään päin.

Selkeästi laskusuunnassa on kuitenkin sokerin omavaraisuusaste. Se on puolittunut kahdessakymmenessä vuodessa ollen nyt noin 40 %. Syynä on sokeriteollisuuden keskittyminen ulkomaisiin käsiin sekä suomalaisen sokeriteollisuuden alasajo.

Tuonnilla painetaan alas tuottajahintoja

Omavaraisuuteen vaikuttaa merkittävästi myös elintarvikkeiden raaka-aineiden tuonti. Esimerkiksi maidon osalta ruotsalaisen maidon tuonti aloitettiin hiljattain. Tuonnin syy ei kuitenkaan ensisijaisesti ole todellinen maitopula Suomessa, vaan Valion määräävä markkinaasema, joka haittaa kilpailijoiden maidonsaantia, sekä tietenkin se, että maidon tuonnilla voidaan painaa alas kotimaista tuottajahintaa. Muutama päivä sitten Valio ilmoittikin maidon tuottajahintojen laskusta, vaikka maitoa tuotetaan kysyntää vähemmän. Samoin rukiin tuotannossa näkyy vuosittaisten olosuhteiden lisäksi se, että teollisuus yrittää pitää tuottajahinnan alhaisena tuonnin avulla.

Tällaisessa tilanteessa tuotavien raaka-aineiden hinta voi olla korkeampikin kuin millä hinnalla vastaavaa tuotetta voisi kotimaasta hankkia. On syytä muistaa, että tuottajahinnoilla ei ole suoraan yhteyttä siihen, mitä ruoka kaupassa maksaa. Tuottajan osuus esimerkiksi leivässä jäänee alle 5 %:n leipätyypistä riippuen. Maitolitrassa se on suhteessa merkittävämpi, tuottaja saa siitä reilun 40 senttiä.

Tuonnin rajoittaminen ei nykyolosuhteissa ole millään tavalla mahdollista. EU:n jäsenenä Suomi ei saa asettaa sisämarkkinakaupan rajoituksia eli ulkomaista tuotantoa ei saa kansallisesti asettaa suomalaista tuotantoa huonompaan asemaan

Omavaraisuus ja riippumattomuus

Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan keskeinen ominaispiirre. Mikäli omavaraisuutta ei ole, on itsenäisen politiikan harjoittaminen vaikeaa saati sitten taloudellisen riippumattomuuden saavuttaminen.

EU:ssa Suomesta ollaan tekemässä puutuotantoaluetta ja maataloustuotanto on keskittymässä suotuisemmille alueille Keski- ja Etelä-Eurooppaan. Kansallisesti omavaraisuuden säilymiseen on hyvin vaikeaa vaikuttaa. Maataloustukia säätelee EU ja viennistä ja tuonnista päättää kansainvälinen suurpääoma. Maataloustuotannon hiipuminen ja omavaraisuuden häviäminen tarkoittaa sitä, että Suomen on yhä vaikeampaa kivuta takaisin itsenäisten kansakuntien joukkoon.

KÄ/Juha Kieksi

Taulukko 1. Keskeisten maataloustuotteiden omavaraisuus 1989-2007. Lähde Maatilatilastollinen vuosikirja 2008.

	1989	1994	2000	2007
Vehnä	120	86	101	121
Ruis	181	25	124	81
Sokeri	72	68	71	40
Sianliha	110	113	101	116
Naudanliha	106	111	93	90
Kananmunat	134	130	114	115
Maitonesteet	121	112	112	101
Maitorasvat	132	129	132	125

Työn ja toimeentulon puolesta

Kuten viime vuoden lopulla ounasteltiin, olemme saaneet lehdistämme lukea yhä uusista irtisanomisista ja lomautuksista. Niihin ovat syyllistyneet ennen kaikkea pörssiyhtiöt, mutta myös pienemmät yritykset. Väkeä heitetään pellolle tuhansittain ja lain vastaisesti joka viikko sillä perusteella että saattaa olla ettei tilauksia ja työtä ehkä ensi kuussa olekaan. Siis varmuuden vuoksi.

Mitä tekee ay-liikkeen johto tilanteessa jossa sen pitäisi puolustaa jäsenistöään tiikerin lailla? Se menee ja sopii elinkeinoelämän keskusliiton EK:n kanssa työnantajien KELA-maksun poistamisesta!

Arkipäivän kuvaa nykyisestä "hyvinvointi-Suomesta", eli leipäjono Helsingissä Sturenkadulla. Tällasia jonoja eli kukaan olisi uskonut näkevänsä vielä 1980-luvulla, mutta 90-luvun alussa ne tulivat, eivätkä ole kadonneet mihinkään sen jälkeisestä kovasta talouskasvusta huolimatta.

Ne rahat jotka työnantajat ovat KELA-maksuina maksaneet, eivät ole puissa kasvaneet, vaan ne ovat syntyneet duunareiden työn tuloksena kuten kaikki muutkin rikkaudet tähän maailmaan ja ovat osa palkkaa. Ay- pomoille tiedoksi: Te sovitte palkan alennuksesta, kysymättä jäsenistöltä mitään. ï Ei kai kukaan kuvittele tosissaan, että palkkaa alentamalla yritykset saavat merkintöjä tilauskirjoihinsa, eihän? Saako telakka nyt myytyä laivoja, tai rakennusfirma talon? ï Haloo! Työnantajien KELA- maksun poistolla toki on vaikutuksensa. Kansaeläkelaitos joutuu taloudellisiin vaikeuksiin jos se ei saa rahoitusta jostain muusta lähteestä. Ja mikäpä muu se lähde on kuin duunarin tilipussi? Sitä jo kerran 90- luvulla pienennettiin, siirtämällä osa työnantajien kelamaksuista duunarien tilipussista otettavaksi. Kyseessä on siis kaksinkertainen palkanalennus. Ensin vapautetaan työnantajat tilittämästä yhteiskunnalle työläisten työllään tekemää varallisuutta ja sen jälkeen mennään ja otetaan se tilittämättä jäänyt raha duunarin pussista!

Ay ï liikkeessä on menossa merkittävä projekti lopunkin jäsendemokratian lakkauttamisesta ja vallan siirtämisestä yhä pienemmän porukan haltuun. Viestintäalan liitto, Rautatieläisten liitto, Puu- ja Erityisalojen liitto, Sähköliitto, Kemian liitto ja Metalliliitto puuhaavat yhteistä 330 000 jäsenen suurliittoa. Hanke on herättänyt jäsenistön keskuudessa voimakasta vastarintaa. Kriittisimmin hankkeeseen on liitoista suhtautunut sähköliitto. Kemian liitossa ja metallissa on parhaillaan menossa jäsenäänestys siitä lähteväkö ne mukaan tähän TEAMin nimellä kulkevaan vouhotukseen. Toivottavasti niiden jäsenet käyttävät osallistuvan demokratian suomaa oikeuttaan ja äänestävät nurin koko mielettömyyden. Kemian liiton sääntöjen mukaan jäsenäänestyksen tulos on sitova. Metallissa tulos sitoo vain ñmoraalisestiò. Toivottavasti ei-äänet voittavat niin selvästi, ettei mitään jossittelun varaa jää.

Talouskriisi irtisanomisineen ja lomautuksineen johtaa kriisiin myös kunnat. Niiden verotulot tippuvat kuin jääpuikot räystäältä. Ja kun markkinatalouden ihanuuteen uskovat porvarit kokoomuksesta vasemmistoliittoon johtavat kuntia, voidaan odottaa lisää niiden pakkoliitoksia, yhdistämisiä ja kunnallisten palveluiden yksityistämisiä. Eikä ole vaikea ennustaa mitä siitä kaikesta seuraa.

Työpaikoilla ovat ay- aktiivit alkaneet pohtia keinoja työtätekevien toimeentulon turvaamiseksi. On esitetty, että on järjestettävä koko maata käsittävä kokous, johon ovat tervetulleita kaikkien alojen sellaiset aktiivit, jotka eivät hyväksy ay ï liikkeen johdon työnantajia ja hàllitusta myötäilevää toimintaa. Mukaan olisivat siis tervetulleita kaikki ne, puoluekantaan katsomatta, jotka vastustavat duunareiden kyykyttämistä ja puolustavat työtä ja toimeentuloa. Eri asia sitten on kuka tällaisen kokouksen kykenee järjestämään.

Jonkinlainen Työläisten puolustusrintama on kuitenkin rakennettava. Ay ï liikkeen johto ei sitä tee, eikä sitä tee ns. vasemmistopuolueiden, SDP:n ja VAS:n, johto. Duunareiden on aika ottaa itse aloite omiin käsiinsä ja ryhtyä vastarintaan puolustamaan sekä oikeuksiaan, että työtään ja toimeentuloaan. Mitä nopeammin,sen parempi. Eikä ole väliä (ei saa olla) sillä, kuka tai mikä sen vastarinnan aloittaa. Painostustoiminta ay ï liikkeen ja puolueiden johtoa, eduskuntaa, hallitusta ja työnantajia kohtaan on aloitettava joka tapauksessa!

Markku Nieminen

Terveydenhuolto säilytettävä julkisena palveluna

Kuva Tehyn mielenosoituksesta lokakuussa 207.

Maassamme on kehitetty hyvä julkinen terveydenhuoltojärjestelmä. Lääkärimme ja lääketieteellinen koulutuksemme ovat huippuluokkaa. Nyt kun hallituksen politiikkana on kaiken yksityistäminen, maamme terveydenhuoltojärjestelmälle olisi kyllä ottajia. Toisaalta kuntien mahdollisuutta hoitaa terveydenhuoltoon kuuluvat lakisääteiset velvoitteensa on kavennettu.

Ei voi välttyä ajatukselta, että huonontamalla tietoisesti kuntien terveyspalveluja perustellaan terveysalan yksityistämistä. Suuri kusetus on meneillään. Terveydenhuollon rahat yritetään ohjailla samaan suuntaan, minne jo edellisen laman valtionyhtiöiden myymisen ja pankkiromahduksen rahat hupenivat: kansainvälisten kasinomiesten pohjattomiin pusseihin.

Mehiläinen, Suomen Terveystalo, Medivire, MedOne: suurin osa on jo ulkomaisessa omistuksessa. Juuri näiltä yksityisiltä firmoilta aikovat kunnat tilata erisisältöisiä paketteja terveyskeskuksiin, sekä lääkäreitä että vastaanotto- ja hoitohenkilökuntaa. Jo nyt useilla terveysasemalla käytetään keikkalääkäreitä ruuhkia purkamaan. Joissakin tapauksissa on mainostettu, kuinka ñtehokkaitaò nämä keikkalääkärit ovat. Ruuhkat purkautuivat puolta nopeammin kuin kunnan omalla työllä. Kun asiaa lähemmin tarkasteltiin, ilmeni, että nämä yksityiset keikkalääkärit vain siirsivät ruuhkan eteenpäin, kirjoittamalla puolta enemmän lähetteitä erikoissairaanhoitoon. Nyt jono ei vetänyt keskussairaaloissa ja sieltä piti ostaa palveluita taas yksityispuolen firmoilta.

Kansan suuren enemmistön kanssa olemme samaa mieltä: Terveydenhuolto tulee kansan etujen mukaisesti säilyttää julkisena palveluna. Silloin sitä voidaan demokraattisesti valvoa. Valtion on turvattava kuntien mahdollisuus ylläpitää kunnollisia terveyskeskuksia. Jokaista 10000 asukasta kohti tulee varustaa hyvin toimiva terveyskeskus. Kasvaneita voittoja tulee ohjata terveydenhuollon kehittämiseen. Mieluimmin maksamme veroja yhteiskunnalle, kuin kymmenien tuhansien eurojen laskuja yksityiselle terveysbisnekselle esim. selkäoperaatiosta tai eturauhasen poistoleikkauksesta.

Suomen Työväenpuolueen linjauksen mukaan kuntien tulisi itse hoitaa ja tuottaa perus- ja erikoisterveydenhuolto verovaroilla valtion tuella.

SuPerin Palomäki: Terveyskeskustoiminnan kehittämiseen vahvempi ote (15.01.2009)

STTK:laisen Suomen lähi- ja perushoitajaliiton SuPerin puheenjohtaja Juhani Palomäki on huolissaan terveyskeskusten tulevaisuudesta ja vaatii niiden toiminnan kehittämiseen vahvempaa otetta. Terveyskeskuspalvelujen kuntoonsaattaminen vaatii nopeita ja kestäviä ratkaisuja. Toimintaa on tarkasteltava kokonaisuutena, eikä keskityttävä pelkästään vastaanottotoimintaan, kuten nyt on tehty.

Terveyskeskusten vetovoimaisuutta työpaikkana voidaan nostaa hyvällä työn ja toiminnan organisoinnilla, työolojen kehittämisellä ja kilpailukykyisellä palkkauksella. Palkkauksen osalta tämä tarkoittaa mm. tasa-arvoista verotusta. Nyt yksityinen sektori pystyy houkuttelemaan lääkäreitä osinkotulojen muodossa maksettujen palkkojen kevyemmällä verotuksella. Tähän kaikilla ei ole tasavertaista mahdollisuutta. Tällaisen veronkierron mahdollisuus on ehdottomasti poistettava.

Tällä hetkellä terveyskeskukset saavat vielä hoitohenkilökuntaa. Työoloihin, johtamiseen, työn jakoon ja palkkaukseen tulisi kuitenkin kiinnittää entistä vahvemmin huomiota. Valitettavasti yhä on niitä yksiköitä, joissa kaikki eivät saa käyttää osaamistaan. Myös harmaa ylityö on monin paikoin todellinen ongelma. Nämä asiat tulee korjata pikimmiten, jos halutaan säilyttää terveyskeskukset haluttuina työpaikkoina hoitajien keskuudessa ja huolehtia työntekijöiden jaksamisesta.

Suomen sosiaali- ja terveydenhuollon on edelleen rakennuttava julkisille palveluille. Kaikilla on oltava yhtäläiset mahdollisuudet hyvinvointipalveluihin. Myös palvelujen yksityistämistä tulisi tarkastella kriittisemmin. On jo osoitettu, että palvelujen yksityistäminen on tullut kunnille kalliimmaksi. Lisäksi kunnat tarvitsevat ehdottomasti voimakkaampaa apua palvelujen järjestämisessä.

SuPeriin kuuluu 70 000 lähi- ja perushoitajaa, jotka työskentelevät julkisella ja yksityisellä sektorilla.

Terveyspalveluita verovelvolliselle

Menin vastaanotolle vantaalaiseen terveyskeskukseen parisen viikkoa sitten. Selkäni oli vaivannut minua jo kahden kuukauden ajan, ja apua olin yrittänyt hakea sekä julkisista että yksityisistä palveluista sitä kuitenkaan saamatta. Lopulta tilanne muuttui niin vaikeaksi että eräänä aamuna täytyi kääntyä päivystyspoliklinikan puoleen. Keskiikäinen mieslääkäri teki tutkimuksen nopeasti ja ryhtyi sitten välittömästi kirjoittamaan kahdenlaista särkylääkettä. Tehdessäni poislähtöä kysyin lääkäriltä, eikö olisi asiallista tehdä lisätutkimus röntgenkuvauksen muodossa, koska särkylääkkeitä olin syönyt jo kahden kuukauden ajan, eivätkä ne, kuten tunnettua, millään lailla poista taudin syytä. Lääkäri vastasi, että tutkimus ei ollut aiheellinen koska ñse olisi kallis ja siinä menisi veronmaksajien rahojaò. Sanoin lievästi tyrmistyneenä, että sentään olin itsekin osallistunut julkisten palveluiden rahoittamiseen omilla verovaroillani usean vuosikymmenen ajan. Lääkärin vastaveto oli tyly huomautus että ñhänkin maksaa verojaò. Poistuin vastaanotolta ihmetellen. Tällaiseksiko on muuttunut niin sanotun hyvinvointivaltion terveydenhuolto?

Nimimerkki Kipeäksi itsensä maksanut

Terveyspalvelubisnes kukoistaa

Kolme suurinta yksityistä lääkäri- ja hoivapalveluja tuottavaa yhtiötä ovat siirtymässä ulkomaiseen omistukseen:

Attendo MedOne ja Mehiläinen ovat jo ja Suomen Terveystalon omistusjärjestelyt ovat parhaillaan menossa.

Vuonna 2005 Lahden kaupunki teki ensimmäisenä kaupunkina Suomessa historiaa ostamalla perusterveydenhuollon vastaanottopalvelut MedOnelta.

Tällä hetkellä Attendo MedOne tuottaa perusterveydenhuollon vastaanottopalvelut 30 terveysasemalla. Väestön ikääntyessä toiminta on myös laajentunut ja nykyään MedOne huolehtii vanhusten palveluasumisesta usealla paikkakunnalla ympäri Suomea. Vuonna 2007 MedOne yhdistyi Pohjoismaiden johtavaan hoivapalveluita tuottavaan Attendo-konserniin.

Tampereen Hervannan 4000 asukasta siirtyi 2009 alusta MedOnen ylläpitämään terveyskeskukseen.

Kaksi suurta suomalaista terveysalan yritystä Mehiläinen ja Suomen Terveystalo päätyvät saman pääomasijoittajan salkkuun. Mehiläisen ostaa ruotsalainen Carema, jonka pääomistajaksi nousi vuosi sitten pääomasijoittaja 3i. Sama sijoittaja omistaa viidenneksen vahvasti viime vuosina yrityskaupoin kasvaneesta Suomen Terveystalosta.

Mehiläisen vaihtoehtona olisi ollut listautuminen pörssiin. Pääomistajat Capman ja Sitra päätyivät kuitenkin myymään yhtiön toiselle pääomasijoittajalle. Kaupassa Mehiläisen koko osakekannan arvoksi tuli 152 miljoonaa euroa. Capman, Sitra, Mehiläisen toimiva johto ja 800 yksityistä pienomistajaa saavat sijoituksellleen erittäin hyvän tuoton.

Carema on selvästi Mehiläistä suurempi. Sen liikevaihto oli viime vuonna 350 miljoonaa euroa, kun Mehiläinen pääsi 97 miljoonaan euroon. Henkilöstöä Caremalla on 4 900, kun Mehiläisen palkkalistoilla toimii 1050 henkilöä ja sen palveluksessa on 1 800 vastaanottavaa lääkäriä. Caremalla on Ruotsissa vahva asema kuntien ulkoistamissa palveluissa.

Suomen Terveystalo Oyj on Helsingin pörssissä noteerattu terveyspalveluita tarjoava yhtiö. Yhtiö aloitti toimintansa vuonna 2001, kun Suomen Terveystalo -konserniin yhdistyivät Vaajakosken Lääkäriasema Oy sekä Medipa Oy:n lääkäriasemat Alajärveltä, Kauhavasta ja Härmästä. Vuoden 2007 liikevaihto oli hieman yli 140 miljoonaa euroa.

Yhtiön historia ulottuu 1940-luvulle, jolloin konsernin vanhimmat tytäryhtiöt perustettiin. Yhtiö on kasvanut huomattavasti vuosina 2002-2007, jolloin toteutettiin yli 100 yritys- ja liiketoimintakauppaa. Suurin kauppa tapahtui kesäkuussa 2007, kun Suomen Terveystalo osti Medivire Oy:n. Vuonna 2007 tapahtui myös yhtiön listautuminen Helsingin pörssiin. Terveystalo on Suomen suurin terveyspalveluja tuottava yritys liikevaihdolla ja toimipaikkojen määrällä laskettuna

Maamme suurin terveysalan yritys Suomen Terveystalo siirtyy ulkomaalaisten pääomasijoittajien omistukseen. Sen ostaa Bridgepointin tytäryhtiö Star Healthcare, jonka ostotarjouksen on hyväksynyt jo yli puolet Terveystalon omistajista. Ostotarjouksen ehtona on, että Bridgepoint saa hankittua yli 90 prosenttia Terveystalon osakkeista. Enemmistö Terveystalon osakkeenomistajista, muun muassa eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen ja työeläkevakuutusyhtiö Varma, ovat jo suostuneet myymään osuutensa.

Terveystalo tarjoaa terveys-, työterveys-, tutkimus- ja sairaanhoitopalveluja yli 100 toimipaikassa yli 50 paikkakunnalla. Yhtiö omistaa 15 yksityissairaalaa sekä suuren määrän lääkärikeskuksia ja työterveysasemia.

Terveystalon katon alla työskentelee yli 2 300 työntekijää ja parituhatta itsenäistä ammatinharjoittajaa.

Star Healthcare maksaa Suomen Terveystalon osakkeista markkinahintaa korkeamman hinnan. Yhtiön osakkeen hinta nousi noin kaksinkertaiseksi.

Bridgepoint on Euroopan suurimpia pääomasijoitusyhtiöitä. Suomessa sen omistukseen ovat aikaisemmin siirtyneet A-Katsastus ja Huurre.

Kehitys on ollut nopeaa ja tavallisella veronmaksajalla on vaikeuksia pysytellä perässä, kuka omistaa kenetkin.

Antero Nummiranta

Maassamme korkea lääketieteen taso

Kolme vuotta sitten minulla todettiin kohonnut PSA- arvo, joka korreloi eturauhassyöpää Syöpä todettiin kaksi vuotta sitten. Sairauden eteneminen todettiin hitaaksi. Lääkärit ehdottivat aktiiviseurantaa, koska tiedetään, että sairaus ei aina vaadi radikaalia hoitoa.

Sairaus eteni ennustetusti, mutta marraskuussa otetun näytepalan tutkimus osoitti taudin ñärhäkkyydenò nousseen. Lääkärit ehdottivat rauhasen poistoleikkausta, jonka hoitomuodon valitsin. Aika toimenpiteelle saatiin tammikuun lopulle. Sisään ñMeikkuunò menin toimenpidettä edeltävänä päivänä. Aloitettiin leikkauksen valmistautuminen. Tapasin ennestään tuntemani leikkaavan lääkärin sekä anestesialääkärin.

Leikkauspäivän aamuna herätys oli klo 06.00. Mentiin suihkuun, laitettiin toimenpiteeseen kuuluva asu, otettiin esilääkitys ja sitten 07.55 oltiin jo matkalla leikkaussaliin. Varustukseltaan se muistutti avaruusalusta monine mittareineen ja laitteineen. Työ aloitettiin aikataulun mukaan 08.00. Ristiselän alueelle ns. epiduraalitilaan laitettiin särkylääkkeen annostelua varten katedri, jonka jälkeen käteen asennetun neulan kautta alettiin laittaa nukutusainetta. Heräsin klo 14.10. Vierelläni telineessä riippui pusseja, joista annosteltiin nesteliuosta, antibioottia ja särkylääkettä. Virtsa ja solunesteet valuivat katedrin kautta pussiin. Iltapäivällä mentiin takaisin osastolle, jossa toipuminen alkoi. Käveleminen aloitettiin seuraavana päivänä.

Kotiin pääsin viisi päivää leikkauksen jälkeen. Katedri ja haavahakaset poistettiin kaksi viikkoa leikkauksen jälkeen. Tämän kolmen vuoden kuluessa totesin, että meillä lääkäreiden ja hoitohenkilökunnan asiantuntemus sekä hoidon taso ovat korkeaa luokkaa. Tunnen useita kaltaisiani potilaita, joilla kokemukset ovat samanlaisia. On todella pidettävä huolta siitä, että näitä saavutuksia ei anneta yksityisen bisneksen käsiin. Usein mm. terveyskeskuksissa hoitoa laiminlyödään. Siihen ei saa alistua. Ainoa vaihtoehto on kehittää julkista terveydenhuoltoa.

Eturauhaspotilas

SFT ja ihmisoikeudet Suomessa!

Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry:n:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa aloitti artikkelisarjansa YK:n Ihmisoikeuksien yleismaailmallisesta julistuksesta lehtemme viime numerossa 6-08. Artikkelisarja tarkastelee, kuinka hyvin tai huonosti ihmisoikeudet toteutuvat nykypäivän Suomessa vertailtuna tuohon julistukseen. YK:n Ihmisoikeuksien julistuksessa on kaikkiaan 30 artiklaa, joista viime lehdessä ehdimme käsitellä vain aivan ensimmäiset artiklat. Nyt jatkamme siitä, mihin viimeksi päästiin. Artiklojen kommentit perustuvat SFT:n viime vuoden marraskussa pidetyn keskustelutilaisuuden yhteydessä esiin nousseisiin mielipiteisiin.

4. artikla
Ketään ei saa pitää orjana tai orjuutettuna, kaikki orjuuden ja orjakaupan muodot on kiellettävä.

5. artikla
Ketään ei saa kiduttaa eikä kohdella tai rangaista julmasti, epäinhimillisesti tai alentavasti.

6. artikla
Jokaisella ihmisellä on kaikkialla oikeus siihen, että hänet henkilönä tunnustetaan lain edessä.

7. artikla
Kaikki ovat tasavertaisia lain edessä ja oikeutetut erotuksetta yhtäläiseen lain suojaan. Kaikilla on oikeus tasavertaiseen suojaan tätä julistusta loukkaavaa syrjintää vastaan sekä kaikkea sellaiseen syrjintään tähtäävää vastaan.

8. artikla
Jokaisella on oikeus tehokkaaseen hyvitykseen asianomaisessa kansallisessa tuomioistuimessa häneen kohdistuneista teoista, jotka loukkaavat hänelle valtiosäännöllä tai lailla turvattuja perusoikeuksia.

9. artikla
Ketään ei saa mielivaltaisesti pidättää tai ajaa maanpakoon.

10. artikla
Jokaisella on täysin tasa-arvoisesti oikeus siihen, että häntä oikeudenmukaisesti ja julkisesti kuullaan riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa hänen oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan määrättäessä tai häntä vastaan nostettua rikossyytettä selvitettäessä.

Tilaisuudessa kommentointiin edellä mainitun artiklan kohtaa, että toteutuuko vakuutusoikeudessa artiklassa mainittu riippumattomuus ja puolueettomuus sekä kuullaanko asiakasta em. oikeudessa?

11. artikla
(1) Jokaisen rikollisesta teosta syytteessä olevan henkilön edellytetään olevan syytön siihen asti kunnes hänen syyllisyyteensä on laillisesti todistettu julkisessa oikeudenkäynnissä, jossa hänelle turvataan kaikki hänen puolustustaan varten tarpeelliset takeet.

(2) Ketään ei pidä tuomita rangaistavaksi teoista tai laiminlyönneistä, jotka eivät kansallisen tai kansainvälisen oikeuden mukaan olleet rikollisia niiden tekohetkellä. Myöskään ei pidä tuomita ankarampaan rangaistukseen, kuin mikä oli sovellettavissa rangaistavan teon suoritushetkellä.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina tämän artiklan (1) kohtaan: Maassamme ei mainittu kohta nykyisin enää toteudu kansalaisten osalta täysin. Maamme lainsäädännöllä on luotu mahdollisuus esimerkiksi viranomaisten suorittamaan puhelimen kuunteluun pelkkien oletusten perusteella.

12. artikla
Älköön mielivaltaisesti puututtako kenenkään yksityiselämään, perheeseen, kotiin tai kirjeenvaihtoon älköönkä loukatko kenenkään kunniaa ja mainetta. Jokaisella on oikeus lain suojaan sellaista puuttumista tai loukkausta vastaan.

13. artikla
(1) Jokaisella on oikeus liikkua vapaasti ja valita asuinpaikkansa kunkin valtion sisällä.
(2) Jokaisella on oikeus lähteä maasta, myös omasta maastaan, ja palata maahansa.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina, että miten ensimmäinen kohta mahtaa toteutua Suomessa? Esimerkiksi miten voi pitkäaikaistyötön muuttaa Kainuun perukoilta Helsinkiin asumaan, vaikka hänellä on oikeus siihen?

14. artikla
(1) Jokaisella vainon kohteeksi joutuneella on oikeus hakea ja nauttia turvapaikkaa muissa maissa.
(2) Tähän oikeuteen ei voida vedota, kun on kysymys tosi epäpoliittisista rikoksista johtuvista syytteistä tai teoista, jotka ovat vastoin Yhdistyneiden Kansakuntien periaatetta ja päämääriä.

15. artikla
(1) Jokaisella on oikeus kansalaisuuteen.
(2) Keltään ei saa mielivaltaisesti riistää kansalaisuutta eikä evätä oikeutta kansalaisuuden vaihtamiseen.

16. artikla
(1) Täysi-ikäisillä miehillä ja naisilla on oikeus solmia avioliitto ja perustaa perhe ilman minkäänlaista rodusta, kansalaisuudesta tai uskonnosta johtuvia rajoituksia. Heillä on yhtäläiset oikeudet avioliittoon, avioliiton aikana ja sen purkamisen jälkeen.
(2) Avioliiton solmiminen tapahtukoon vain tulevien aviopuolisoiden vapaasta ja täydestä suostumuksesta.

(3) Perhe on yhteiskunnan luonnollinen ja perustava ydinosa ja sillä on oikeus yhteiskunnan ja valtion suojaan.
Tilaisuudessa esitettiin kommentti, että turvaako maassamme valtiovallan toimesta harjoitettu politiikka kaikille kansalaisille yhtäläiset mahdollisuudet solmia avioliitto? Miten on esimerkiksi turvattu avioliiton säilyminen työttömyyden aikana, tai voivatko opiskelijat perustaa taloudellisesti turvallisen avioliiton?

17. artikla
(1) Jokaisella on oikeus omistaa omaisuutta yksin tai yhdessä toisten kanssa.
(2) Keltään älköön mielivaltaisesti riistettäkö hänen omaisuuttaan.
Tilaisuudessa esitettiin kommenttina, että em. artikla ei kaikin ajoin toteudu maassamme. Se ei toteudu, kun tavallinen kansalainen joutuu omaa syyttään taloudellisiin vaikeuksiin. Tällaisena vaikeutena on pidettävä työttömäksi joutumista, kun pääomapiirit ovat joko talouslaman kourissa tai parantelevat tulostaan summittaisilla irtisanomisilla tai pakkolomilla. Myöskään vaikean sairauden kohdatessa ei toteudu em. artikla.
Olemme jo päässeet julistuksessa jo yli puolivälin. Seuraavassa numerossa jatkamme.

Helvetin sosialismi

Jotakin kauheaa oli tapahtunut, en tiedä mitä, mutta olin kuollut. Sen tiesin varmasti. Olin joutunut jonkinlaiseen kuiluun, joka vietti alaspäin. Laskettelin persmäkeä kuin poikasena ikään ja nautin vauhdista, joka tuntui kiihtyvän. Hetken päästä näin edessäni kuilun haarautuvan. Siinä oli opaste, joka kertoi että oikea haara vei taivaaseen ja vasen helvettiin. Päätin oitis, että taivaan iloihin, lihapatojen ja viinitynnyreiden ääreen on päästävä. Olin mielestäni sen ansainnut raataessani koko ikäni paskaduuneissa pienellä palkalla ja joskus suoranaista nälkääkin nähden. Niinpä ryhdyin reippaasti kurvaamaan oikealle.

Jostain syystä en saanut itseäni käännettyä taivaan tielle, vaan jokin selittämätön voima veti minua suoraan helvettiin. Rimpuilin vastaan ja yritin pysäyttää, mutta mikään ei auttanut. Vauhti vain kiihtyi. Kirosin katkerasti.òNo niin saatana, tätä se mun uneni tiesi. Nyt mä joudun vielä kaiken lisäksi helvettiin hikoilemaanò. Tunsin kuinka ilmavirta kasvoillani pikku hiljaa lämpeni. Lopulta alamäki loiveni ja vauhti hiipui, kunnes loppui kokonaan.

Olin tullut jonkinlaiselle portille, jonka päällä oli tutun näköiset työkalut: Sirppi ja vasara!
Porttiin oli kirjoitettu eri kielillä muutama sana, jotka olin ymmärtävinäni, mutta en uskonut silmiäni ennen kuin löysin saman asian selvällä suomen kielellä.: Terve tuloa Helvettiin. Sen alla luki Helvetin Kommunistinen Puolue (HKP). Mitäs perkelettä tää tarkottaa, kysyin ääneen. Jostain kaukaa kuului yksittäisiä laukauksia. Rohkaisin mieleni ja kolkutin varovasti porttiin. Mitään ei tapahtunut. Kolkutin uudestaan nyt vähän kovemmin. Hämmästykseni oli suuri kun portti aukeni.

Sen avasi tuttu kaveri. Se oli Pekka, vuosikymmeniä sitten tapaturmaisesti kuollut sälli, joka elinaikanaan harrasti kaikenlaisia kamppailulajeja. Pekka oli ollut hyvä kaveri ja toveri, jonka kanssa yhdessä oli liityttу nuorisoliittoon ja vannottu Työväenvallankumouksen vielä voittavan, sikäli kun se meistä riippui. Hämmästynyt oli Pekkakin: Jussi jumalauta!- Pekka perkele!
Mitä sä täällä teet? Ei sun vielä pitäny tulla. Äläkä sano mun nimeeni yhdessä sen niljakkeen kanssa. - Sori Pekka, ei kai se niljake vaan kuullu? Mä kai delasin, tiedä häntä. Taivaaseen yritin mut tänne sitä vaan tultiin.-Älä oo huolissas tää on ihan hyvä mesta. Täällä ei tarvi porvareitten kanssa tapella, eikä niiden perseen nuolijoita demareitakaan täällä ole.-No helvetti Pekka, täähän on paratiisi.- Eikä oo kun Helvetti, isolla hoolla. Mua ihmetyttää, että miten sä tänne nyt jo tulit. Helvetin tiedustelupalvelun(htp) listalla sun nimeäs ei ollu. No, virheitä aina joskus sattuu. Mä oon seurannu htp:n tietoja sun elämästäs. Sä et oo päässy helpolla:- No en. Mut mitä sä täällä oot tehny? Miten täällä on näin mukavan lämmintä, ei ollenkaan tukalan kuuma niinku papin perkeleet aina väitti.
Pekka kertoi, että oli kuoltuaan aikansa ihmetellyt ja katsellut ympärilleen Helvetissä ja hakenut sitten portinvartijan virkaa, jonka myös sai. Hän kertoi että elämän aikana nyrkkeilykehissä, painimolskilla ja karatetatamilla vietetty aika ei ollut mennyt hukkaan.
-Portilla joutuu joskus ottamaan yhteen sisälle pyrkivien porvareitten kanssa ja niillä ei tänne ole mitään asiaa, ainakaan niin kauan ku mä oon vake.
-Ja mitä tohon lämpötilaan tulee, niin se on ankaran taistelun tulos.(Laukausten äänet ja rätinä ja pauke vomistuivat. En pelännyt koska Pekkakin vain hymyili) Joskus sillon ku maan päällä elettiin 1900 luvun alkua, niin täällä jengi rupes vaatimaan oikeuksiaan. Ensin perustettiin tietysti Helvetin Hiililapiotyöväen Liitto(hhtl), joka sitten ryhtyi pirulta vaatimaan parannuksia helvetillisiin työoloihin. Lämpötilaa alemmas ja lapioihin pitempiä varsia mm. - No, mitäs piru niihin vaatimuksiin vastas kysyin. Sanoko, ettei tässä markkinatilanteessa nyt voi näihin ylimitoitettuihin vaatimuksiin suostua? - Eihän se vanha vihtahousu suostunu mihinkään. Niinpä HHTL julisti lakon alkaneeksi. Siitä tulikin pitkä, mutta ei todellakaan mikään kuuma lakko. -Miten niin? -No kun piru ei antanu periksi, eikä suostunu edes neuvottelemaan. Mutta eipä antanu hiililapioduunaritkaan periksi. Vasta kun koko Helvetti meinas jäätyä, suostu Piru ottamaan Duunareiden neuvottelukunnan vastaan. Mukana olleet kerto, että piru vaan piruili eikä ottanu vieläkään tosissaan. -No voi perkele, mitäs sitte? - No sit yks Irlantilainen IRA:n vanha militantti poltti päreensä ja huitas pirua hiililapiolla suoraan sarveen. Kertovat et Piru meni siitä pitkäksi aikaa niin sekaisin et se ei tienny onko kuuma vai kylmä vai mikä ja suostu kaikkiin vaatimuksiin. ï No se oli kunnon meininkiä. Ottaispa SAK:n edustajatkin lapion mukaan neuvotteluihin ja huitois järkeä työnteettäjien päähän!

- Missä se Piru muuten nyt on? Pekka kertoi, etteivät Helvetin työläiset tyytyneetkään enää pelkkään lämpötilan alentamiseen ja pidempiin lapion varsiin. Helvetissä olevat työväenliikkeen veteraanit, Marx ja Engels etunenässä, olivat pitäneet palopuheitaan ja kun vielä Lenin tuli ja pisti vauhtia asioihin niin työväen vallankumous oli tosiasia. Pirun valta kumottiin ja piru pantiin itse hiililapion varteen ja siitä asti se on uunia täyttänyt. ï Yksinkö, kysyin hämmästyneenä. ï Joo, mutta on sillä vartija, joka vahtii että se tekee työnsä. ï Ai, kuka? ï Stalin. Kukaan ei oikein luottanu siihen ja niin se sitten laitettiin työhön joka vastaa sen kykyjä. Piru on isä aurinkoisen valvovan silmän alla tehnyt työnsä säntillisesti. (Ammunta ja räjähtely ei tuntunut laantuvan, päinvastoin)

Täällä taitaa olla kuuluisuuksia enemmänkin? ï Joo, tänään on Helvetin kulttuuritalolla konsertti. John Lennon ja Viktor Jara on perustanu yhteisen bändin. Niillä on eka esiintyminen. - No niitähän on mentävä kuuntelemaan. ï Mennään vaan.

Ammunta oli jo sitä luokkaa, etten voinut olla kysymättä Pekalta että mistä se oikein kuului. Pekka tuntui haluttomalta vastaamaan. Kai mä voin sen sulle kertoa. Sähän varmaan arvaat, että täällä on kuuluisia vallankumoukselisia, niinku esimerkiksi suomalaiset Rahjan veljekset ja Toiska Antikainen. Ja se kuuluisin kaikista: Che.- No missäs ne on? ï Ne lähti taivaaseen ja perusti Paratiisin vapautusrintaman, PVR:n, joka aloitti sissisodan, joka nyt on metelistä päätellen loppumassa. Taivaasta tihkuneiden tietojen mukaan se päättyy PVR:n voittoon. ï Jumalauta Pekka,mä haluan mukaan. Sais kerrankin antaa porvareille kyytiä. Miten sinne pääsee? Ennen kuin Pekka vastasi, joku ravisti minua olkapäästä: Herää, hei herää! Mihin sä oot menossa. Taisit nähdä painajaisunta.

Se oli vaimo. Sitä mukaan kuin uni karisi silmistäni aloin käsittää. Olin nukahtanut. Oli uuden vuoden aatto ja nuoriso paukutteli papattejaan, ampui raketteja. Siitä se vallankumous taistelun melske tuli uniini. Teki mieli painaa pää uudestaan tyynyn. Laahustin kuitenkin keittiöön. Nyt on sellanen olo että se vaatii ryypyn, sanoin. Tai pari. Kaivoin votkapullon jääkaapista ja täytin lasit. Otetaanko uudelle vuodelle, vaimo kysyi. ï Ei. Otetaan Helvetin sosialismille. - Jaha, ja mille vielä? - Taivaan vallankumoukselle. Vaimo katsoi pitkään ja sanoi: Oliskohan Jussi parempi että menet takaisin pehkuihin.

Terveisin
PuskaJussi

Tuhatta ja sataa

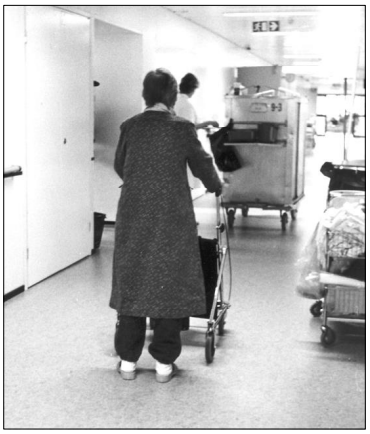

Sata-komitea pyrkii "uudistamaan" sosiaaliturvaa heikentämällä työttömien työttömyysturvaa ja nostamalla eläkeelle pääsyn ikärajoja. Sosiaaliturvaa ei tästä paljoa kohene, mutta säästöä se on kapitalistille pienikin nipistys työssäkäyvien kustannuksella.

Valtioneuvoston asettaman SATA-komitean tehtävänä on laatia ehdotus perusturvan uudistamisesta siten, että perusturvan taso on riittävä erilaisissa elämäntilanteissa aiheuttamatta tarvetta turvautua viimesijaiseen toimeentulotukeen. Esityksen pitäisi valmistua v. 2009. Perusturvan muutokset astuvat voimaan hissukseen v. 2017 mennessä. Komitea ei ota kantaa perusturvan tasoon, koska se on jo nyt riittävän alhainen.

EK:n Fagernäs ja SAK:n Ihalainen ehtivät kuitenkin vetää välistä ja ajaa Sata-komitean ylitse sopimalla tammikuun lopulla Ihalaisen mukaan ñsosiaalitupon". Tämä keskusjärjestöjen tekemä sopimus käsitteli pitkälti samoja asioita kuin Sata-komitea. SAK sai sovittua, ettei Sata-komitean uhkaamaa ansiosidonnaisen päivärahan 500-päivän rajaa lähdetä alentamaan. EK puolestaan pääsi tavoitteeseensa työnantajien Kela-maksujen poiston muodossa. Tämä merkitsee n. 800 miljoonan lovea Kelan kassassa, joka taas täytettäneen valtion verovaroista ja viimekädessä pieni- ja keskituloisten rahoilla. Joka tapauksessa tämä keskusjärjestöjen sopimus oli taas liike väärään suuntaa funktionaalisessa tulonjaossa. Raha liikkui taas pois työntekijöiltä kapitalistien pussiin, kun pitäisi käydä täysin päinvastoin.

Keskusjärjestöjen sivustavedon jälkeen Sata-komitea jää miettimään, että mitäs nyt tehdään.

Sata-komitean työn punaisena lankana on ollut pienen perusturvan takaaminen siten, että työssä käyvät joutuvat entisestään suuremman riiston kohteeksi. Esillä on ollut työttömyysturvan heikentäminen lyhentämällä ansiosidonnaisen työttömyysturvan jakso nykyisestä 500 päivästä ainakin puolta lyhyemmäksi. Eläkeikää myös aiotaan nostaa. Erään uutisen mukaan ihmisiä ei pitäisi päästää ollenkaan eläkkeelle ennen 65 ikävuotta. Rahaa siis siirrettäisiin Sata-komitean esityksissä taskusta toiseen niin, että köyhien perusturva nousee korkeintaan vähän, mutta työläisiä hiostetaan ja painostetaan entistäkin enemmän. Kapitalistien pussilla ei kuitenkaan aiota käydä. Päinvastoin, ñuudistusò vain lisäisi kapitalistien voittoja. Tässä siis tämän Sata-komitean tavoitteet lyhyesti.

Törkeää!

Suomen heikosta sosiaaliturvasta huolimatta SATA-komitean mielestä köyhyys poistuu Suomesta heikentämällä sosiaaliturvaa eli puolittamalla ansiosidonnaisen päivärahan kesto, pidentämällä työttömän työssäoloehtoa ja kohottamalla kansalaisen eläkeikää. Tällaiset suositukset ajavat vain kapitalistien etuja. Tällainen on törkeää! SATA-komitean pyrkimykset on torjuttava demokratian ja ihmisoikeuksien vastaisina aikeina.

Kapitalistit

Nykykapitalismissa on tapahtunut ja tapahtuu muutoksia, jotka merkitsevät työntekijöiden enemmistölle näkkärin ohentumista. Tuotantoteknologia muuttuu jatkuvasti, työläisten ammattitaito ja osaaminen vanhenevat nopeasti ja heiltä edellytetään elinikäistä oppimista, jotta he voisivat uusintaa työvoimansa. Automaation ja tietotekniikan käyttöönoton myötä työvoimavaltaiset työtehtävät ovat kadonneet tai siirtyneet halvan työvoiman maihin. Lisäksi yhä kiristyvä työtahti ja joukkoirtisanomiset uhkaavat palkkatyöläisten ja heidän perheidensä mielenterveyttä sekä aiheuttavat syrjäytymistä yhteiskunnasta.

Kapitalistit edellyttävät voittojensa turvaamiseksi työvoimalta yhä kasvavaa joustavuutta työehdoissa. Pitkää työpäivää tehdään pääoman tarpeiden tyydyttämiseksi silloin, kun työtä on. Suhdanteiden heiketessä työntekijät puurtavat lyhyempää työpäivää tai heidät joko lomautetaan tai irtisanotaan. Yhteiskunnan polarisoituminen hyvin toimeentuleviin ja vähävaraisiin syvenee entisestään, koska riisto on ominaista kapitalismille.

Köyhyys

Suomessa elää nykyisin yli 600.000 köyhää ihmistä. Suhteellisen köyhyyden raja on asetettu EU:ssa 60 % keskituloista eli 1551,6 euroa/kk. Mediaanipalkka oli v. 2007 yksityisellä sektorilla 2586 euroa/kk. Suomen valtio käyttää sosiaalimenoihin 43 miljardia euroa vuodessa. Käytetty summa on riittämätön. Se on alle EU-maiden keskitason. Köyhyys järsii Suomessa työttömiä, ylivelkaantuneita, eläkeläisiä, vammaisia, vajaakuntoisia, yksinhuoltajia, lapsiperheitä ja opiskelijoita. Liian monet joutuvat tyytymään mitättömään toimeentulotukeen, työmarkkinatukeen, pieneen eläkkeeseen ja työttömyysturvan hikiseen peruspäivärahaan. Suomessa arvioidaan olevan 160 000ï 170 000 vaikeasti työllistettävää ihmistä.

Sosiaaliturvaa on karsittu tiuhaan 1990-luvulta alkaen useiden porvarihallitusten säästötoimilla. Osa-aikaisuudesta, määräaikaisuudesta ja pätkätyöstä on tullut viheliäinen käytäntö työelämässä. Maamme työvoimasta 900 000 henkilöä käy työssä osa-aikaisesti, määräaikaisesti tai vain tarvittaessa. Osa-aikatyö yleistyy naisvaltaisilla aloilla, kaupassa ja palveluissa. Kaiken tämän seurauksena kotitalouksien käytettävissä oleva rahamäärä supistuu ja niiden elintaso heikentyy.

Miksi kajuutan valo himmenee?

Mielenterveyden häiriö on edelleen yleisin työkyvyttömyyseläkkeelle joutumisen/pääsemisen syy. Vuonna 2006 Suomessa piti majaansa 256 300 työkyvyttömyyseläkkeensaajaa. Heistä 44 % oli eläkkeellä mielenterveydellisistä syistä. Ilmiö ei ole kuitenkaan uusi. Masennusdiagnoosilla myönnettyjen työkyvyttömyyseläkkeiden määrä kaksinkertaistui jo 1990-luvulla samaan aikaan, kun työkyvyttömyyseläkkeiden kokonaismäärä vähentyi. Eläketurvakeskuksen laatimien tuoreiden tilastojen mukaan v. 2007 runsaat 4 000 suomalaista joutuivat masennuksen vuoksi työkyvyttömyyseläkkeelle. Lukumäärä on 10 vuodessa puolitoistakertaistunut. Masentunut ihminen passivoituu ja eristäytyy. Hän ei kykene puolustamaan itseään ja hoitamaan arjen asioitaan.

Voidaankin pohtia, miten suomalaisen koron maamme kansalaiset ovat saaneet maksaa 90-luvun pankkikriisistä ja toinen toistaan seuranneista sosiaali- ja terveydenhuollon säästöohjelmista. Yhteiskunnan turvattomuus, vastuuttomuus ja kyynisyys poikivat työttömyyttä, syrjäytymistä, väkivaltaa ja kasvavia mielenterveysongelmia.

Surkea vähimmäisturva

Vähimmäisturva tarkoittaa sosiaaliturvaa, joka perustuu johonkin syyhyn, kuten vanhuuteen, vajaakuntoisuuteen, työkyvyttömyyteen tai työttömyyteen. Sen lisäksi kansalainen voi saada, jos sosiaalitantan harkinta suo asumistukea ja toimeentulotukea. Yli 200 000 kotitaloutta kitui v. 2008 aikana toimeentuloturvan varassa. Sen perusosa on yksin asuvalla ja yksinhuoltajalla ruhtinaalliset 399,10 ú/kk. Perusosan lisäksi muita katettavia menoja ovat asumistukilain mukaiset asumismenot kuten vuokra/vastike, vesimaksu ja lämmityssähkö, vähäistä suuremmat terveydenhuollon menot, taloussähkölasku ja kotivakuutusmaksu. Yksin asuvalle henkilölle vähimmäisturvaa kertyy 600ï 700 ú/kk. Kannustaisiko tällainen eurolläjä myös Liisa Hyssälää?

Periytyvä työttömyys

Työttömyys on yhteiskunnallinen ongelma, jonka seuraukset kostautuvat isältä pojalle. Työttömän työttömyyspäivärahan 500 päivän enimmäisajan täytyttyä hän putoaa työmarkkinatuelle. Sitä maksetaan viideltä päivältä viikossa 24,51 ú/päivä. Lisäsiivuna voi saada lapsikorotusta 4,64ï 8,79 euroa päivässä, jos on varaa siittää/synnyttää lapsia. Puolison tulot vaikuttavat sen suuruuteen. Niistä huomioidaan tulot, jotka ylittävät 536 ú/kk. Työttömyysturvan peruspäiväraha on samansuuruinen työmarkkinatuen kanssa, jottei peruspäivärahalta putoaminen pännisi niin paljon. Suomessa työttömyysturvan taso on muita Pohjoismaita 200ï 300 ú/kk heikompi. Merkilliseksi asian tekee se, että työttömyysturvan perustasoon ei ole tehty tasokorotusta kahdeksan vuoteen, vaikka elinkustannukset ovat nousseet vinhasti samana aikana.

Ikääntyvä Suomi

Työvoimaviranomaisten mukaan työikäinen väestö Suomessa alkaa vähentyä v. 2010 alkaen 17 000 henkilöllä/vuosi ikääntymisen vuoksi. Ennusteen mukaan v. 2015 Euroopan aikuisväestöstä on puolet yli 60-vuotiaita. Suomessa väestön ikärakenteen muutoksesta selvitään näppärästi sillä, kun suomalaiset kilpailevat sosiaalietuuksien huonontamisessa itsensä hengiltä. Kapitalismissa työvoima on vain tavaraa. Kannustavuuden periaatteena on yhdistää sosiaaliturva ja verotus niin, että työstä saa aina enemmän rahaa kuin sosiaalietuuksista. Työttömyyden pahetessa sosiaaliturva heikkenee entisestään, koska yhteiskunnan tuki ei saa hallituspuolueiden mielestä ylittää surkeintakaan orjapalkkaa. Kun tähän päämäärään lisätään vielä sosiaaliturvan vastikkeellisuus, on kansalaisten tukia tai palveluja saadakseen alistuttava entistä halvemmaksi työvoimatavaraksi. Siitäkin huolimatta vaikka he eivät tulisi edes tienaamallaan liksalla toimeen. Yhden luukun periaate tässä kilpailukykyä edistävässä aikeessa tarkoittaa vain tyhjyyttään ammottavaa leipäluukkua.

Jotta sosiaaliturva olisi tasoltaan siedettävä, kannustava ja oikeudenmukainen ylihinnoitetussa ja vauraassa Suomessa, jokaiselle täysi-ikäiselle kansalaiselle tulisi taata ï ilman velvoitteita ja nikottelua ï valtion toimesta vähintään 1 000 euron suuruinen perusturva.

Siihen suuntaan eivät enempää keskeiset työmarkkinajärjestöt kuin Sata-komiteakaan ole pyrkimässä.

Matti Laitinen

Yliopistolaki uudistuu

Dinosauruspuistosta leikkikentäksi, mutta kenen ehdoilla?

Yliopistoissa on jotain vialla. Ne voisivat olla dynaamisen innovaatioyhteiskunnan eteenpäinmenoa vauhdittava moottori, mutta nyt ne vain istuvat paikallaan ja pimittävät nurkissa tietojensa rippeitä.

Ehdotuksessa uudistetuksi yliopistolaiksi todetaan, että yliopistot ñvastaavat merkittävin osin yhteiskunnan ja työelämän uudistumiskyvystäò ja lakiuudistuksen tavoitteena on vastata ympäröivän yhteiskunnan muutoksiin ñsiten, että kansakuntamme kilpailukyky kasvaa, hyvinvointi lisääntyy ja kulttuuri, luovuus ja sivistys vahvistuvatò. (http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Koulutus/koulutuspolitiikka/Hankkeet/Yliopistolaitoksen_uudistaminen/liitteet/lausuntoluonnos_140808.pdf).

Sinänsä hauskaa törmätä pitkästä aikaa kansakunta-sanaan, joka on viime vuosikymmeninä kokenut kohtuuttoman inflaation. Suorastaan uudistavalta sen käyttö ei kuitenkaan kuulosta.

Lain laatijat ovat mielenkiintoisen yhtälön äärellä. Täytyy rakentaa laki, joka samanaikaisesti sekä alleviivaa yliopistojen roolia kansallisen kertomuksen rakentamisen apuvälineinä että korostaa sitä, kuinka yliopistot ovat nyt omillaan toimivia yrityksenomaisia rakenteita, jotka saavat itse lähteä jänniin seikkailuihin ihan kansainvälisille koulutusmarkkinoille asti.

Autonomiaa on kun saa päättää mihin rahansa käyttää

Yliopistolaista puhuttaessa mainitaan usein, että uusi laki kasvattaa yliopistojen autonomiaa. Tämä kuulostaa tietysti hienolta - yliopisto saa määrätä omasta toiminnastaan, esimerkiksi tutkimuksesta, opetuksesta ja näiden erilaisista painotuksista. Tässä on kuitenkin ymmärrettävä, että kyse on tällaisen autonomian sijaan ensisijaisesti taloudellisesta autonomiasta. Yliopistoista tulee ikään kuin aikuisia! Ei enää tarvitse käydä valtiovanhemman lompakolla, vaan yliopistot saavat itse kantaa taloudellista vastuuta.

Taloudellisen vastuun vastapainoksi tarvitaan valvontaa, jota edustavat mm. ulkopuoliset jäsenet yliopiston hallituksessa. Yliopistoja pyritään virtaviivaistamaan yritys-elämän mallien mukaan, mutta luottamusta niiden itsenäiseen päätöksentekoon ei ole. Taloudellisen vastuun kantaminen hierarkisoi puolestaan valtarakenteita, jolloin myös yliopiston sisällä vastuu siirtyy monijäsenisiltä päätöksentekoelimiltä entistä vahvemmin yksiköiden johtajille. Ehkä tämä kertoo jotain yrityselämän ihmiskäsityksestä ï tai ehkä tieteellinen autonomia ja kollegiaalinen päätöksenteko ovat vain jääneet pois muodista. Toisaalta taloudellinen autonomiakin on jossain määrin kyseenalaista kun pääosa rahasta tulee edelleen valtiolta, jolla on myös jatkossa selkeät intressit valvoa yliopistolaitoksen toimintaa.

No onko kaikki nyt sitten hyvin?

Yliopistot kaipaavat jatkuvaa sisäistä uudistumista. Niiden piirissä on paljon arroganssia, oman pesän suojaamista ja pysähtyneisyyttä. Nämä kysymykset eivät kuitenkaan ratkea yhden hallituskauden aikana läpi runnotun uudistuksen avulla, joka ei ole kunnolla perusteltu eikä tarkkaan harkittu. Valtavalla ryminällä etenevä uudistus hautaa alleen tärkeitä kysymyksiä esimerkiksi sivistyksen luonteesta, yliopisto-opetuksen laadusta ja vapaan tutkimuksen edellytyksistä kooltaan jatkuvasti kasvavassa yliopistolaitoksessa. Nyt ratkaisuja tehdään pohtimatta ensin niitä edeltäviä kysymyksiä. Tällä tahdilla jää pakostakin huomaamatta paljon asioita, joita sitten hiljakseen paikkaillaan uuteen yliopistoon siirtymisen jälkeen.

Rita Jailo

Palestiinan kärsimysten tie

Jälleen kerran on Israel hyökännyt Palestiinaan, nyt Gazan alueelle. Syyksi sanotaan Gazan alueelta tulleet rakettihyökkäykset Israelin alueelle. Palestiinalaisten sotimisella on kuitenkin taustansa. Israel, on ollut ajamassa palestiinalaisia pois heidän omalta maaltaan siitä asti kun juutalaisia on paikalle asettunut. Palestiinalaisilta on viety maat ja vesivarat, tuhottu öljypuulehdot, tungettu heidät aivan apartheidin tai intiaanireservaattien mallisesti omille leireilleen, estetty kaikin tavoin heidän elinkeinojensa harjoittamista. Kaikki tämä siksi, että Israelin mukaan "Herran valittu maa kuuluu Herran valitulle kansalle". Antero Nummiranta on koonnut historiikin alueen vaiheista.

Kuva tammikuisesta Palestiina-mielenosoituksesta Helsingissä. Näitä mielenosoituksia oli useita.

Historian kronologiaa:

1517 Palestiinasta tulee osa osmani-imperiumia.

1897 Ensimmäinen sionistikongressi asettaa tavoitteeksi juutalaiselle kansalle tarkoitetun ñkodinò perustamisen Palestiinaan.

Tällöin maan väkiluku oli vain runsaat puoli miljoonaa, heistä noin 2500 juutalaista, jotka omistivat alle 1% maaperästä ja elivät sovussa alkuperäisten asukkaiden kanssa.

1914-1918 Ensimmäinen maailmansota. Lähi-itää vuosisatoja hallinnut osmani-imperiumi hajoaa lopullisesti.

1916 Iso-Britannia ja Ranska jakavat suuren osan Lähi-itää etupiireikseen.

1917 Iso-Britannia antaa Balfour-julistuksen, jossa se tukee juutalaisten ñkansallisen kodinò perustamista Palestiinaan ja valloittaa suurimman osan aluetta.

Palestiinalaiset eivät aluksi vastustaneet kasvavaa juutalaisten maahanmuuttoa. Juutalaisten voimakas lisääntyminen ja sionistisen liikkeen päämäärän - puhtaasti juutalaisen valtion perustaminen Palestiinaan - toteaminen synnyttivät voimakasta vastustusta brittiläisten siirtomaapolitiikkaa ja juutalaisten etuoikeuksia kohtaan. Kamppailu huipentui 1936 alkaneeseen yleislakkoon ja sitä seuranneeseen aseelliseen kapinaan. Brittien sotavoimat mursivat kansannousun, palestiinalainen väestö riisuttiin aseista, satoja johtajia vangittiin samalla, kun sionistit pääsivät vahvistamaan voimiaan ja toimintaansa.

1947 YK ehdotti suurvaltojen aloitteesta Palestiina jakamista kahdeksi erilliseksi arabi- ja juutalaisvaltioksi.

1948 Israelin itsenäisyysjulistus. Valtion ensimmäisiin ja tärkeimpiin kuuluva laki antaa sionismin lähtökohtien mukaisesti jokaiselle juutalaiselle oikeuden Israelin kansalaisuuteen. Samalla, jotta puhtaasti juutalainen valtio olisi mahdollinen, oli sen jäljelle jääneeltä ei-juutalaiselta väestöltä riistettävä nämä oikeudet. Palestiinalaiset, elävät he Israelissa tai maanpakoon karkotettuna, muodostavat pelkällä olemassaolollaan uhan sionistiselle valtiolle.

Sotilaallisten poikkeuslakien avulla rajoitetaan palestiinalaisten liikkumavapautta, heidän oikeuttaan järjestäytyä poliittisesti, lehdistövapauttaan sekä takavarikoidaan heidän omaisuuttaan ja suoritetaan mielivaltaisia karkotuksia. Kokonaisia kyliä tuhotaan ja fyysistä terroria käytetään.

1959 Fatah perustetaan Kuwaitissa. Fatahin kannattajien huivin väri on musta-valkoinen.

1964 PLO perustetaan.

1970-luvulla PLO:hon kuului kahdeksan Damaskoksessa ja Beirutissa päämajaansa pitävää järjestöä, tärkeimpinä Fatah ja vasemmistolaiset vapautusjärjestöt. Kaksi marxismi-leninistiläistä ryhmää erosi PLO:sta 1974 syytettyään sitä Israelin tuhoamisen päämäärän pettämisestä ja siirtymisestä kohti kahden valtion tavoitetta.

Neuvostoliitto oli aikoinaan hyväksymässä YK:n ehdottamaa Palestiina jakoa. Syynä tähän ilmeiseen virheeseen lienee ollut se, että NL katsoi toimenpiteen tuolloin kohdistuvan Englannin imperialismia vastaan Lähi-idän alueella. Kitkaa aiheutti vuoden 1967 sodan jälkeen se, että Neuvostoliitto kannatti YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa N:o 242 eikä myöhemminkään siitä sanoutunut irti.

PLO on katsonut, että päätöslauselmassa ei viitata Palestiina kansallisiin oikeuksiin ja Palestiinan kysymystä kuvataan vain ñpakolaiskysymyksenàò.

Neuvostoliitosta tuli myös vuodesta 1973 jälkeen eniten siirtolaisia Israeliin kuin mistään muusta yksittäisestä maasta. (Nykyä Venäjähän käy Israelin kanssa myös asekauppaa)

Israel edustaa erikoista sekoitusta länsimaista poliittista traditiota ja juutalaista uskonnollista perinnettä. Vaikka länsimainen liberaali demokratia on hallitsevassa asemassa, Israelin valtiossa on myös selviä teokraattisia piirteitä. Eräissä suhteissa Israel on siis rakenteellisesti lähempänä monia islamilaisia valtioita kuin länsimaisia demokratioita. Ennen ja jälkeen holokaustia Euroopasta, Puolasta ja Venäjältä tulleet ovat askenaaseja. Käsitys ñoikeastaò israelilaisesta otti ihanteekseen Euroopasta tulleet pioneerit, jonka piti olla sekulaari, länsimaisesti sivistynyt ja fyysinen, vastakohtana sekä diasporan ajan uskonnollisille ñkirjatoukkajuutalaisilleò että itämaiden sefardiñarabijuutalaisilleò.

1967 Kuuden päivän sota, jossa Israel valtaa Gazan, Golanin, Länsirannan ja Siinain.

1967 PFLP:n perustetaan, johdossa kristittyjä palestiinalaisia, edusti marxilais-leniniläistä suuntaa. Käyttävät puna-valkoista huivia.

1973 Jom kippur eli lokakuun sota.

1981 Israel pommittaa Irakin ydinreaktoria Bagdadin lähellä.

1982 Israel hyökkää Libanoniin (operaatio ñrauha Galileaanò) ja palestiinalaisten joukkomurha Sabran ja Shatilan pakolaisleireissä.

YK:ssa Israelin tuomitsevat päätöslauselmat ja pakotteet ovat aina vesittyneet USA:n vetooikeuden vuoksi. Paitsi amerikan rikkaiden juutalaisten apu, erityisesti USA:n valtion kaikinpuolinen tuki ja ennen kaikkea Yhdysvaltain asetoimitukset ovat pitäneet ja pitävät Israelin pystyssä Israelin armeija on ehdottomasti suurin sotilasmahti Lähi-idän alueella. Israelilla on aina uusin sotilasteknologia käytössään USA:n avulla ja myös sen oma asetuotanto on suurta.

USA:n tuen taustalla on tietenkin Lähi-idän mahtavat öljy- ja kaasukentät.

Aikaisemmin palestiinalaisten ja Kiinan suhteet olivat varsin lämpimät ja ongelmattomat. Kiina kuului niihin harvoihin maihin, jotka eivät milloinkaan tunnustaneet Israelin valtiota, ei diplomaattisesti eikä defacto. Ensimmäinen palestiinalainen valtuuskunta (Al Fatah´n) vieraili Beijingissä jo vuonna 1964. PLO:n edustajat kertoivat tuosta vierailusta: ñHe tukivat meitä, vaikka ympärillämme olevat arabivaltiot olivat meitä vastaan.ò

Kiina tuki PLO:ta eikä puuttunut sen jäsenjärjestöjen sisäisiin kiistoihin. Mao Zedong sanoi -65 mm. : ñTe olette suuren maanosan portti ja me sen takaosa. Imperialismin tavoitteena täällä on Aasian riistäminené .teidän osanne on taistelussa länttä vastaan on taistelu Israelia vastaaò.

Viime vuosina Israelin kauppakumppanien määrä on kasvanut huomattavasti ja taloudellinen yhteistyö on lisääntynyt erityisesti Kiinan, Japanin ja Intian kanssa.

2000 Toinen intifada alkaa

2003 Yhdysvaltain johtama liittoutuma hyökkää Irakiin..

2004 Jasser Arafat kuolee.

Hamas on lyhenne nimestä ñIslamilainen vastarintaliikeò (arab. Harakat al-muqawama al-islamiyya) ja merkitsee samalla ñkiihkoaò tai ñinnostustaò Egyptin vahvan Muslimiveljeskunnan vaikutus ulottuu erityisesti Gazan alueelle. Ironista kyllä Israel oli 1980- luvulla pyrkinyt aktiivisesti vahvistamaan islamilaista liikettä, heikentääkseen PLO:n kannatusta Länsirannalla ja Gazassa.

Tammikuussa 2006 Hamas osallistui parlamenttivaaleihin ensimmäistä kertaa. Hamasin vaalilista, Muutos ja reformi, sai 44,45 % äänistä, Fatahin saadessa 41,43 %. Hamas sai kaikkiaan 74 paikkaa parlamentin 132:sta paikasta. Vaalit hävinneen edellisen valtapuolueen Fatahin edustaja ilmoitti, ettei puolue ole valmis hallitusyhteistyöhön Hamasin kanssa.

Venäjä tunnustaa Hamasin kutsumalla sen edustajat neuvotteluihin Moskovaan. Sen sijaan Israel, Euroopan unioni ja Yhdysvallat eivät halua neuvotella Hamasin kanssa ennen kuin Hamas tunnustaa Israelin ja luopuu vaatimuksesta tuhota Israel. Israel on jäädyttänyt palestiinalaishallinnolle meneviä tullituloja, Euroopan unioni ja Yhdysvallat palestiinalaishallinnon palkkamenoiksi tarkoitetut avustukset.

27.12. 2008 Israel aloitti ilmapommitukset Gazaan, vajaata viikkoa myöhemmin myös maajoukot lähtivät liikkeelle.

Raketti-iskujen lisäksi hyökkäyksen taustalla vaikutti myös Israelin sisäpolitiikka. Pääministeri Ehud Olmert oli siirtymässä syrjään, ja hänen paikkaansa tavoittelevat ulkoministeri Tzipi Livni ja puolustusministeri Ehud Barak olivat erittäin motivoituneita esittelemään Israelin sotilaallista voimaa. Hyökkäystä kuvattiin verisimmäksi vuosikymmeniin.

Taistelut saivat monet elintärkeät järjestelmät romahtamaan kokonaan. Energiaa tai puhdasta vettä puuttui monilta, terveydenhuolto lamaantui. YK ei kyennyt enää toimittamaan riittävästi ruokaavustuksia perille, koska se oli huolissaan työntekijöidensä turvallisuuden puolesta.

Kuolleiden palestiinalaisten määrä kipusi muutamassa viikossa yli 1300:aan, kun taas israelilaisten uhrien määrä lasketaan muutamissa. Tiheään asutulla ja kaupunkimaisella alueella siviiliuhrien määrä ylitti surmansa saaneiden taistelijoiden määrän nopeasti, ja satojen kuolleiden kerrottiin olleen lapsia. Lisäksi palestiinalaisia vammautui pysyvästi tuhansia.

Israel syyllistyi Gazassa kansanmurhaan ja valtioterrorismiin. Sen hyökkäys ei kohdistunut pääasiassa Hamas- järjestöä vastaan, kuten virallisesti on ilmoitettu. Hyökkäys kohdistui tietoisesti Gazan siviiliväestöön, jonka asemaa heikensi myös se, että Israel esti jo parin kk ajan ennen hyökkäystä lääketoimitukset Gazaan. Israel jarrutti muutenkin kaiken avustustoiminnan perillemenoa hyökkäyksen aikana.

Kansan ääni- lehtemme kantana on tukea palestiinalaisten oikeutettuja vaatimuksia yleensä, eikä niinkään jotain erityistä järjestöä Kuitenkin sanomme nyt, että Palestiinan vaalien tulosta on kunnioitettava ja Euroopan Unionin ja Yhdysvaltojen olisi lakattava pitämästä Hamasia terroristijärjestönä ja tunnustettava se lailliseksi osaspuoleksi Israelin ja palestiinalaisten neuvotteluissa.

USA:n on lakattava tukemasta ja aseistamasta uskontoon perustuvaa Israelin juutalaista valtiota ja lakattava sortamasta yhtä merkittävintä alkuperäiskansaa, palestiinalaisia. Kahden valtion rinnakkain olo voi olla välivaihe, mutta vain uskonnosta, rasismista ja vihasta vapaa yksi valtio voi turvata pysyvää rauhaa. Nämä kansat pystyivät elämään rauhanomaisesti rinnakkain vajaat parituhatta vuotta roomalaisten jälkeen!

Palestiinalaisten kamppailu ihmisoikeuksistaan jatkuu.

KÄ/AN

Lähteet: Joe Sacco: Palestiina WSOY 2004, Israelin historia: Hannu Juusola, Gaudeamus 2005, Palestiinan kysymys- sosialidemokraattisten puolueiden ja sosialististen maiden asenne: Ari Kukkonen, Uudistuva ihmiskunta-marxilainen keskustelulehti 2/1981, Palestiinalaisia runoja: Suomi-Palestiina Seura 1983, Wikipedia ja muita nettisivuja tammikuussa 2009.

Katso myös Palestiina-aktivisti Juhani Valon haastattelu STP:n Vapaa Sana verkkojulkaisussa: http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com

Kirje vankilasta

Äiti
Minuun koskee, äiti,
Että sinä puhkeat kyyneliin
Kun vieraat koputtavat oveesi
Ja kysyvät minua.

Mutta minä uskon, äiti,
Uskon,
Että elämän suuruus
Syntyi vankilassani.
Ja minä uskon, äiti,
Että viimeinen vieraani
Ei ole sokea lepakko.
Se on päivä.
Uusi päivä.

Samih Al-Kassem

ISRAELIN JOHTAJAT VASTUUSEEN RIKOKSISTAAN

Israelin brutaalissa hyökkäyksessä Gazaan sai surmansa yli 1 300 palestiinalaista, joista suuri osa oli siviilejä, lapsia ja naisia. Israelin puolella uhreja oli 13, joista kolme oli siviilejä.

Israel syyllistyi Gazassa kansanmurhaan ja valtioterrorismiin. Sen hyökkäys ei kohdistunut pääasiassa Hamas-järjestöä vastaan, kuten virallisesti on ilmoitettu. Hyökkäys kohdistui tietoisesti Gazan siviiliväestöön, jonka asemaa heikensi myös se, että Israel esti jo parin kuukauden ajan ennen hyökkäystä lääketoimitukset Gazaan. Israel jarrutti muutenkin kaikkinaisten avustustoimitusten perillemenoa Gazaan konfliktin aikana.

On siten täysin absurdia ja suhteetonta, että päähuomio on tulitauon voimaantulon jälkeen kohdistunut siihen, miten asetoimitukset Hamas-järjestölle saataisiin estettyä. Huomio tulisi kiinnittää sen sijaan siihen, miten Yhdysvaltain asetoimitukset Israelille voitaisiin estää. Kansanmurha Gazassa toteutettiin pitkälti Yhdysvaltalaisilla aseilla, kuten F-16-hävittäjillä ja Apache-helikoptereilla.

Kansainvälistä oikeutta on toteutettu viime vuosina erittäin yksipuolisesti. Sotarikosoikeuden eteen on saatettu lähinnä Yhdysvalloille ja läntiselle Euroopalle epämieluisia henkilöitä ja niiden vihollisia. Tsetsenian sodan seurauksena on oikeuden eteen joutunut niin ikään venäläisen osapuolen edustajia.

Ei voi olla niin, että länsi ja sen liittolaiset, kuten Israel, ovat kansainvälisen lain yläpuolella. Vaadimme, että Israelin johtajat saatetaan sotarikosoikeuden eteen vastaamaan syytöksiin kansanmurhasta. Lisäksi kaikkia Israelin kanssa sotilaallista yhteistyötä tekeviä tahoja tulisi pitää sen kanssarikollisina.

Yhdysvaltojen uusi presidentti Barack Obama totesi virkaanastujaispuheessaan, että ñYhdysvallat on jokaisen sellaisen kansan, miehen, naisen ja lapsen ystävä, joka tavoittelee rauhaa ja kunniallisuuttaò. Obama ilmoitti Yhdysvaltojen olevan ñjälleen valmis johtamaan (maailmaa)ò. Toistaiseksi johtajuutta ja moraalista selkärankaa ovat osoittaneet Venezuela ja Bolivia katkaisemalla diplomaattisuhteensa Israelin kanssa Gazan tapahtumien johdosta.

Tuoreella Yhdysvaltojen presidentillä on heti virkakautensa alussa erinomainen tilaisuus osoittaa johtajuutta ja välittämistä maailman kansoista tuomitsemalla jyrkästi Israelin Gazassa harjoittaman epäinhimillisen valtioterrorismin ja kansanmurhan. Obaman pitää lopettaa maansa perinteinen Israelin myötäily, aseistaminen ja rahoittaminen.

Euroopan Unionin ja Yhdysvaltojen on irtisanouduttava tähänastisesta yksipuolisesta politiikastaan suhteessa Israeliin ja Palestiinaan. Niiden on lakattava pitämästä demokraattiset vaalit vuonna 2006 voittanutta Hamasia terroristijärjestönä ja tunnustettava se lailliseksi osapuoleksi Israelin ja palestiinalaisten neuvotteluissa.

Gazan saarto on purettava. Israelilla tulee olla päävastuu Gazan jälleenrakennuksen arviolta 1,5 miljardin euron suuruisista kuluista.

Helsingissä 23.1.2009
Hands Off Venezuela - Finland

Tässä kuvakollaasissa vasemmalla pikkupoika pelkää henkensä puolesta Natsi-Saksassa. Oikealla taas on kuva nykyisestä Palestiinasta. Sama asia sielläkin.

Israelin sotatoimet Gazassa saivat yksimiekisen tuomion: Ne ovat sotarikoksia.

Palestiinan umpisolmu vain tiukkeni Israelin vaalien jälkeen, äärioikeisto voitti

Helmikuun 10. pidetyt Israelin kansanedustuslaitoksen Knessetin vaalit eivät tuoneet minkäänlaista valoa Palestiinan tilanteeseen. Päinvastoin, umpisolmu tiukkeni entisestään. Valtaan pääsivät äärioikeistolaiset sekä arabivastaiset voimat. Vaalit tosin voitti keskustalainen ja hiukan maltillisempi Tzipi Livnin johtama Kadima-puolue 28 paikallaan. Tältä puolueelta voitaisi odottaa jotakin positiivista vaikka Livni olikin kannattamassa Gazan sotaa. Livni on kuitenkin ilmaissut halunsa neuvotella palestiinalaisten kanssa.

Kadimalle hävisi äärimmäisen niukasti 27 paikallaan Benjamin Netanjahun Likud-puolue. Netanjahu on sotapoliitikko ja kannattaa jyrkkää linjaa arabeja ja palestiinalaisia kohtaan. Hän ei myöskään hyväksy itsenäisen Palestiinavaltion perustamista. Likudia säestää vieläkin jyrkempi puolue Avigdor Liebermannin Israel Beiteinu-puolue. Tämä puolue sai 15 paikkaa ja on julkisesti arabivastainen ja rasistinen ja haluaa karkottaa palestiinalaiset pois omalta maaltaan. Neljänneksi jäi 13 paikallaan Israelin työväenpuolue, joka sekään ei ole järin palestiinalaisystävällinen. Vaaleihin osallistui myös kolme arabipuoluetta, jotka saivat 12 paikkaa 120 paikkaiseen Knessetiin.

Todennäköisesti Tzipi Livni ei pysty kokoamaan enemmistöhallitusta vaan pääministeriksi tulee nousemaan Benjamin Netanjahu Israel Beiteinu puolueen tuella ja palestiinalaisten vainoaminen tulee jatkumaan entistä kauheampana.

Palestiina tilannetta ei siis saada paikallisin voimin selvitettyä koskaan - varsinkaan kun palestiinalaisväestö on myös itse jakautunut kahtia Hamasiin ja Fatahiin. Ainoa apu voisi tulla ulkopuolelta USA:sta. Mutta USA:n pääintressi tulee olemaan kuten ennenkin, Lähidän öljyvarojen hallinta. Siksi ei voida odottaa muuta, kuin että USA jatkaa Israelin massiivista tukemista, johon vuosittain menee kymmeniä miljardeja dollareita. Ongelmaan vielä liittyy Iran, jonka senkin kiinnostuksen kohteena ovat öljyvarat, ja USA:n karkottaminen alueelta. USA:n ja Iranin edut ovat ristikkäin ja Israel ja Iran toistensa pahimmat viholliset.

Tähän sotkuun yksi Obama tuskin pystyy vaikuttamaan mitenkään, jos edes haluaa mennä asioiden ytimeen, eli palestiinalaisten kohta vuosisataiseen häikäilemättömään sortoon. Voidaan todeta raamatullisesti, että pimeys vaeltaa ñHerran valitun kansanò yllä.

Toimitus

Viro, Sofi Oksasen kirja, Suomalaisen kirjallisuuden pohjanoteeraus

Puuttumatta Sofi Oksasen menestyskirjan Puhdistus kaunokirjallisiin ansioihin, kiinnostavampaa on se, kenestä se kertoo. Aivan kirjan lopusta löytyy dokumentti, KGB:n asiakirja, jossa päähenkilön kerrotaan kuulunen Omakaitse-järjestöön ja osallistuneen terroritekoihin neuvostokansalaisia vastaan. Niinpä niin. Tämä kirjan naisten himoitsema mies, Hans, ei ollut kukaan muu kuin ihan ehta virolainen natsirikollinen.

Omakaitse-järjestö piti huolta siitä, että Viro oli ñjudenfreiò jo ennen Natsi-Saksan Wannseekongressia tammikuussa 1942. Sohvi on kirjoittanut 300 sivua kehnohkoa rakkaushömppää ja aivan lopussa kertoo päähenkilömiehen tehneen murhan tai murhia ja olleen natsi. Nyt on pakko kysyä, oliko Finlandia-kirjojen taso todella niin heikko, että oli ryhdyttävä fasismia rehabilitoimaan?

Suuressa maailmassa tämä olisi kulttuuriskandaali. Valtakunnan ykköslehden Helsingin Sanomien kulttuuritoimituksen esimies Saska Saarikoski eroasi. Hänen alaisensa, kirjallisuus- ja teatterikriitikot ovat kilvan kehuneet teosta paljastaen, ettei heillä ole mitään käsitystä Viron historiasta eikä kirjallisuuskriitikolla ilmeisesti edes kirjallisuudesta. Suomen Kirjailijaliiton uusi puheenjohtaja Tuula-Liina Varis eroaisi. Hän on julkisuudessa suitsuttanut teosta kyseenalaistaen siten koko suomalaisten kirjailijakunnan moraalin.

Molemmat henkilöt niin Saska Saarikoski kuin Tuula-Liina Varis tuntevat varsin hyvin kunnianarvoisan suomalaisen kommunistirunoilijan Pentti Saarikosken. Eikö heitä edes hävetä? Pentti-raukan on täytynyt pyöriä haudassaan tätä farssia katsellessaan. Pahimman takinkäännöksen teki kuitenkin kirjallisuuskriitikko Pekka Tarkka. Kommunistirunoilijamme vankkumattoman palvoja Pekka Tarkka siirtyi sujuvasti lumoutumaan nyt fasismin ylipapittaren luomuksista. Pekka Tarkan täytyy hourailla. Ellei sitten kyse ole koko suomalaisen kulttuurieliitin puhdistautumisritaualista? Edistyksellisyys haudataan. Suomi ja Viro siirtävät moraalista kompassiaan niin, että Neuvostoliittoa tarkastellaan nyt virolaisen fasistin silmin.

Uskon, että WSOY on vastuullinen kustantaja ja tilaa Sofi Oksaselta seuraavaksi Gertrudin tarinan. Gertrud oli Tsekkoslovakian juutalainen, joka tuotiin virolaiselle kuolemanleirille tapettavaksi. Hän joutui virolaisten miesten, sellaisten kuin kirjan Hans, raiskaamiksi ennen kuin hänet ammuttiin.

On vaikea uskoa, että nuori lahjakas kirjailija lähtisi tosissaan puolustamaan fasismia. Sofi Oksanen tekee sen, koska ei tiedä, mistä hän kirjoittaa. Miten Finlandia voidaan antaa henkilölle, joka ei ota moraalista kantaa päähenkilöidensä fasismiin?

Leena Hietanen/ KOMINFORM

Brax yrittää purkaa sotasyyllisyystuomiot

Oikeusministeri Tuija Brax on pyytänyt oikeustieteen tohtori **Jukka Lindstedtiä** ja oikeustieteen lisensiaatti **Stiina Löytömäkeä** laatimaan selvityksen sotaan syyllisiksi tuomittujen oikeudellisen kohtelun mahdollistaneesta lainsäädännöstä.

Maamme oikeistopiirit ja Karjalan palauttamista vaativat yrittävät palauttaa sotasyyllisten maineen ja kumota tuomiot jälkikäteen. He ovat ilmeisesti pystyneet vaikuttamaan myös Braxiin.

Korkein oikeus päätti viime vuoden lopulla, ettei sillä ole toimivaltaa purkaa tuomiota, niin kuin ei olekaan. Sotasyyllisyysoikeudenkäynnit Saksaa ja sen liittolaisia vastaan olivat toisen maailmansodan voittaneiden liittoutuneiden yhteinen päätös. Suomessa niitä valvoi Neuvostoliitto, Saksassa sama tehtiin Nürnbergin oikeudenkäynnissä kaikkien liittoutuneiden voimin. Suomessa selvittiin pelkillä vankeustuomioilla kun taas Saksassa syytetyistä suurin osa tuomittiin kuolemaan.

Tuomioiden oikaisua on vaatinut Väinö Tannerin sukulainen, joka on vienyt asian Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen.

Tuomiot annettiin 21.2.1946 ja näitä sotasyyllisiksi tuomittuja on kahdeksan: Presidentti **Risto Ryti**, 10 vuotta kuritushuonetta, armahdettiin terveydellisistä syistä v. 1949; pääministerit **J.W. Rangel** 6 vuotta vankeutta, Edwin Linkomies 5 ½ vuotta. Lisäksi vankeutta saivat ministeri **Väinö Tanner** 5 ½ vuotta, Suurlähettiläs **T.M. Kivimäki** 5 vuotta, ministerit **Antti Kukkonen**, **Henrik Ramsay** ja **Tyko Reinikka** 2 vuotta 3 kuukautta. Muut kuin Ryti vapautettiin sen jälkeen, kun olivat kärsineet puolet vankeudestaan.

Näiden sotasyyllisten syyllisyydessä ei pitäisi olla selvittämistä. Suomi vietiin Talvisotaan täysin järjettömällä ja joustamattomalla politiikalla, jossa Suomi torjui Neuvostoliiton tarpeet parantaa Leningradin turvallisuutta vaikka Suomelle tarjottiin kaksi kertaa suurempaa aluetta Laatokan pohjoispuolelta kuin mitä sen olisi täytynyt luovutta Karjalan kannakselta Leningradin turvaksi. Jatkosotaan Suomi taas valmistautui Saksan liittolaisena ja jopa eduskunnan siitä mitään tietämättä. Eli nämä herrat Mannerheim mukaan lukien veistelivät tuota kuuluisaa ajopuuta huolella ja suunnitellmallisesti. Lopputuloksena sodista oli yli 90 000 kaatunutta suomalaista sotilasta ja siviiliä.

Ainoa paikka, missä sotasyyllisyystuomioita voitaisiin käsitellä uudelleen, on Haagin kansainvälinen rikostuomioistuin. Siellä tulisi käsitellä myös Israelin nykyjohdon sotarikokset palestiinalaisia kohtaan. Sinne kuuluisi myös USA:n entinen presidentti **George W. Bush** sotarikoksistaan Irakissa ja Guantanamossa. Kuvaavaa on, ettei Bush suostunut liittämään USA:ta jäseneksi koko tuomioistuimeen, koska ilmeisesti suunnitteli omia tulevia rikoksistaan.

Jos Braxin hanke etenee ja Suomen sotasyylliset puhdistetaan, se jälleen vahvistaa maamme oikeistoa ja sotaintoilijoita. Pian he saattavat saada päähänsä vaatia myös kommunististen puolueiden kieltämistä.

Ulospääsy rikkaiden ja pankkien ah
uusi talousliberalis

Pekka Tiainen

Finanssikriisi ei tullut yllätyksenä. Finanssikriisin mahdollisuus on voitu ennakoida usean vuoden ajan. Esimerkiksi sopii oheinen lainaus kirjoituksestani Kansan Äänessä pian kolme vuotta sitten (Tiainen Pekka, 2.6.2006):

ñViime vuosien mittaan johdannaistoiminta on kasvanut maailmanmitassa räjähdysmäisesti. Se on alun perin kehittynyt antamaan suojaa, koska se voi tasata vaihteluita. Suojausten suojausten suojausten ketjut ovat kuitenkin alkaneet muistuttaa korttitaloa, joka voi hajota käsiin koska hyvänsä. Pelätäänkin, että tästä on tullut uusi rahamarkkinoiden kriisin lähde, joka voi pahimmoillaan johtaa pahoihin talouden häiriöihin ja talouden taantumaan tai lamaan.ò

Nyt tilanne on monella tapaa niin huono, että juurikaan huonommin ei olisi voinut käydä. Pakkolomailmoitukset ovat päivittäisiä. Työttömäksi jääneiden ja nuorten työnhakumahdollisuudet ovat heikentyneet jyrkästi. Työttömyys on kääntynyt nousuun, mutta tilanteen huononeminen alkaa näkyä työttömyysluvuissa tästä eteenpäin enemmän.

Eläkerahastojen kymmenien miljardien menetykset ja maksaminen

Asia, josta ei ole kerrottu koko totuutta, ovat työeläkevarojen menetykset. Eläkeyhtiöt ovat ilmoittaneet, että tuotot vuonna 2008 ovat olleet 15-17,5 %. Nämä prosenttiluvut kätkevät taakseen sen karmean tosiasian, että eläkerahastojen arvo on romahtanut yhteen laskien arviolta 25 miljardia euroa. Siitä Ilmarisen ja Varman kaltaisten työeläkerahastojen menetys on suuruusluokkaa 18 miljardia. Loppu on valtion ja kuntien eläkerahastojen menetystä. Mm. Ilmarisella osakekurssitappiot ovat 40 % osakkeiden arvosta.

Menetyksiä on vaikea saada takaisin. Siksi työmarkkinajärjestöjen johto henkilöityen Elinkeinoelämän Keskusliiton johtajaan **Leif Fagernäsiin** ja SAK:n puheenjohtajaan **Lauri Ihalaiseen** sopi, että työeläkemaksuja korotetaan parin vuoden päästä yli sen, mikä maksua oltaisiin nostamassa suurten ikäluokkien eläköitymisen perusteella. Hallitus on ilmoittanut poistavansa työnantajan kansaneläkevakuusmaksun elvytystoimena, mutta taustalla on myös pyrkimys pysyvään poistamiseen. Fagernäsin-Ihalaisen sopimus lähtee siitä, että työnantajan kansaneläkevakuusmaksun poiston tilalle nostetaan työeläkemaksua ajankohtana kun taloustaantuman oletetaan väistyvän.

Laskua maksatetaan heikentämällä sosiaaliturvaa ja palveluita

Työeläkemaksun korotus jaettaisiin puoliksi työnantajien ja puoliksi palkansaajien maksettavaksi. Työantajan osuus hyvitetään kansaneläkemaksualennuksella. Palkansaajien maksu luvataan hyvittää veron kevennyksillä. Siten työmenetys maksetaan Kansaneläkelaitoksen varoista ja palkansaajille tämä katettaisiin valtion varoista. Kattaminen Kansaneläkelaitoksen varoista merkitsee, että raha otetaan pois kansaneläkkeistä, opintotuista, työttömyysturvasta ja KELA:n osuudesta toimeentulotukea. Valtion kassasta maksettava menetys otetaan valtion muista menoista, kuten sosiaaliturvasta ja henkilöstöltä.

Ongelmaksi tuli myös se, että tässä ylikäveltiin sosiaaliturvan uudistamista valmistellut Sata-komitea. Siellä oli kaksi vastakkaista rintamalinjaa, ansioetuuksia puoltavat ja perusturvaa puoltavat. Kiistan ydin on siinä, että jos menot eivät saa kasvaa, perusturvan parantaminen tulee maksettavaksi ansioetuuksia leikkaamalla ja päinvastoin. Siksi Sata-komiteassa oli esitys työttömyysturvan ansiopäivärahakauden lyhennyksestä 500 päivästä. Fagernäsin-Ihalaisen sopimus tarkoitti, että tämä torjuttiin ja tässä asiassa Sata-komitea ohitettiin. Samalla kuitenkin asia hoidettiin niin, että tämän torjuntavoiton kuten myöskin työeläketappioiden maksajiksi tulevat perusturvan saajat. Lisäksi Fagernäsin-Ihalaisen sopimus sisältää sen, että osa-aikaeläkkeen ikärajaa ollaan nostamassa. Myöskin lakkautettavan työttömyyseläkejärjestelmän tilalle tullut työttömyysturvan ansiopäivärahan maksamista 500 päivän jälkeen olleen huonontamassa. Tällä hetkellä 57-vuotiaana työttömäksi ansiopäivärahalle jäävä, jos 500 päivää ei tule täyteen ennen 60 ikävuotta, voi jatkaa ansiopäivärahalla 65-vuotiaaksi tai vaihtaa työttömyysturvan eläkkeeksi 63-vuotiaana. Ansiopäivärahan pidennys oltaisiin poistamassa. Heikentämisuhan alla on myös vuorotteluvapaajärjestelmä.

Finanssikriisin ja virheiden seuraukset siten ujutetaan tällä tavoin kansalaisten maksettavaksi. Sellaisella palkansaajalla, joka ei menetä työpaikkaansa, palkkojen ostovoima kasvaa tänä vuonna. Korot myös alenevat. Suurituloisten verokevennyksiin ei kajota eikä varallisuusveron poistamisvirhettä olla perumassa. Vastapainoksi huononnuksille toteutetaan merkitykseltään pienempiä parannuksia, jotka peittävät huononnukset. Tällä tavoin haetaan tuki hyvätuloisilta ja osalta palkansaajia ja eläkeläisiä, ja osan väestöä edut uhrataan. Kärsijöinä ja maksajina ovat pienituloinen kansan osa, työttömäksi jäävät ja hajoita ja hallitse-politiikka toimii. Enemmistön tuki riittää, mutta se on kohtalokasta Suomelle kansakuntana, koska kansaa jaetaan ja hyötyjilläkin ovat omaisensa, jotka taas ovat häviäjiä. Mielikuvaa yhteisvastuullisuudesta luodaan puhumalla tinkimisestä osingoista ja optiopalkkauksen rajoittamisesta. Köyhempää kansanosaa kuitenkin uhkaa laskun maksu.

Alueellistaminen leikkaamalla työpaikkoja ei järkevää

Alueiden tukea haetaan valtion työpaikkojen alueellistamisella. Sitä tehdään kuitenkin käytännössä siten, että ihmiset menettävät työpaikkansa. Siirroilla huonosti toteutettuna samoin vaarannetaan monien julkisen hallinnon yksiköiden toimivuus ja vaarannetaan kansalaisten oikeusturvaa. Ihmiset ovat joutuneet vuosikymmenten mittaa hylkäämään kotiseutunsa ja muuttamaan keskuksiin. Nyt näissä keskuksissa viedään muuttaneiden ihmisten lapsilta työpaikkoja ja julkisen sektorin työpaikoilla paikataan teollisuustyöpaikkojen menetyksiä ja maatalouspolitiikan syvän kriisin vaikutuksia. Valtion tuottavuusohjelmaa toteutetaan siten, että määräaikaisia irtisanotaan, toimintoja liikelaitostetaan. Jopa yliopistoille määrätään liikelaitosmalli ja velvoite kattaa kasvava osa menoistaan kun valtion budjetista ei heru. Se johtaa ajanoloon yliopistokiinteistöjen osakkeiden myyntiin ja lukukausimaksujen laajenevaan käyttöönottoon. Pienituloisemman kansanosan lapsilta suljetaan tietä korkeakoulutukseen.

Maatalouspolitiikan kriisi on kärjistynyt, koska on toteutettu tilakoon suurentamista tuottavuuden nostamisen nimissä. On tehty velkaisia tiloja, joiden investointien maksu on riippuvaista tuesta. Tukihanaa taas kiristetään EU:n päässä. Etelä-Suomi ja Porin-Imatran rajan pohjoispuolinen Suomi asetetaan vastakkain siten, että eteläisen Suomen tukea ollaan leikkaamassa. Halki Suomen on tehty kipeä haava, joka jakaa ja uhkaa hajottaa myös MTK:n. Tämä, valtion toimintojen alueellistamisen ongelmat sekä työpaikkojen vähennykset pääkaupunkiseudun ulkopuolisessa Suomessa nakertavat nykyistä hallituspohjaa. Keskusta menettää keskuksissa ja myös perinteisillä tukialueilla. Fagernäsin-Ihalaisen sopimus taas tarkoittaa, että köyhempi kansanosa maksaa. Se heijastaa sisäisiä jännitteitä SAK:n sisällä. Jännitteet tulevat esille suunnitelmassa nostaa Paperiliiton **Petri Vanhalan** nostamisessa SAK:n puheenjohtajaksi. Paperi- ja massateollisuuden työpaikat vähentyivät vuodesta 1975 vuoteen 2006 60 000:sta runsaaseen puoleen 32 000:een. Viimeisten kahden vuoden aikana on hävinnyt lisää 8 000 työpaikkaa ja määrä on pudonnut 23 000:een. 2000-luvulla huono kehitys on johtunut merkittävältä osin vahvasta eurosta, jonka haitallisia vaikutuksia ei haluta ääneen sanoa. Teollisuustyöntekijöiden reagointi on oikeutettua. Samalla törmätään vaikeuteen, että kun yhteiskunnan kokonaistulonjaon vääristymiä ei kunnolla oikaista, kunta-alan palveluiden ja valtion työpaikat ovat uhattuina ja lasku lankeaa köyhemmälle kansanosalle ja lisäksi saadaan kasvualustaa maaseudun vastaisuudelle.

Pankeille ei saa lahjoittaa rahaa 1990-luvun laman tapaan

Vuosille 2010-2011 valmisteltavassa palkkaratkaisussa pääministeri Vanhasen tähtäimessä on koordinoitu ratkaisu, jossa valtio on mukana. Kriisi siten palautti pöydälle tupot, joista Eteläranta ehti ilmoittaa luopuvansa. Tämä liittyi Vanhasen esittämään talouden kasvua tukevaan ohjelmaan, joka perustuu keskeisesti valtion investointeihin. Kyse on vain siitä, miten rahat todellisuudessa käytetään. **Antti Tanskasen** malli tarkoittaa sitä, että valtio ottaa ulkomaista lainaa ja lainaa pankeille ja yrityksille yhteensä 15 miljardia ja eläkeyhtiöt lisäksi takaisinlainaavat yrityksille yhdeksän miljardia eli yhteensä käytettäisiin 30 miljardia. Tanskasen ehdottamaa yritysten

Kuva Narinkkatorilta Helsingissä. Tässä eduskuntapuolueiden puheenjohtajat yhdessä ja muut hallitus- ja EU-puolueet ovat jo parikymmentä vuotta vannoneet uusliberalism umpikujaan globaalin finanssikriisin myötä.

talletustodistusten ostoa ei tultane toteuttamaan, mutta se pienentäisi 15 miljardin osuutta 10 miljardiin. Lainauksen ehdoista käydään vääntöä, sillä Suomi teki 1990-luvun laman pankkituissa historiallisen virheen. Norja otti pankkitukien vastineeksi pankkien osakkeita ja maksoi valtion kasvaneen velan myymällä osakkeet pankkien toivuttua. Suomessa raha leikattiin kuntien palveluista ja sosiaaliturvasta. Englannin **Brownin** mallissakaan ei lähdetä lahjoituksiin eikä Suomenkaan pidä siihen mennä, vaan rahan on oltava vastikkeellista eli korollista ja takaisin maksettavaa, jolloin vain konkurssitapauksissa jotain menetetään.

1990-luvun laman jälkeen sanottiin, että liikepankit ja osuuspankit maksoivat pankkituet takaisin. Tosiasiassa SKOP-ryhmän pilkkomisella säästöpankkien pankkituki jaettiin muille eikä valtiolle.

Useissa maissa pankkeja kansallistetaan. Suomessa kansallistaminen on vaikeaa, koska pankit ovat suurelta osin ulkomaisissa käsissä. Kansallistaa voidaan mm. Nordea Pankki Suomi Oyj, Sampo Pankki Oyj ja Sampo Oyj ja niistä voidaan muodostaa yksi kansallinen pankki, jossa talletukset ovat turvassa ja joka myöntää lainaa edullisin ehdoin. Pankit olisi saatavissa haltuun edullisin ehdoin vaikka maksamalla, koska pankkiosakkeet ovat romahtaneet. Kuntarahoitus voi myös muuttaa itsensä kuntaomisteiseksi pankiksi, jolloin se saa talletuksia ja lainoittaa. Kansallinen yhteiskunnan omistama pankkisektori tarvitaan suojaksi globaalia rahamarkkinamyllerrystä vastaan ja tallettajien ja lainanottajien turvaksi.

Haarukka 100 miljoonasta 30 miljardiin ja tilanne hallinnassa?!

Kun **Jyrki Katainen** ilmoitti lisäelvytykseksi aiemman lisäksi 100 milj. euroa, summa oli lähinnä lapsellinen. 23.1.2009 hän ilmoittikin, että lähivuosina otettava lisävelkaa ainakin 30 miljardia Helsingin Sanomien otsikon mukaan. Tässä on mukana Tanskasen mallista 10 miljardia sekä muuta lainanottoa. Kyse ei kuitenkaan ole valtion nettovelan kasvusta siltä osin kuin valtion toimii vain rahan välittäjänä, pankkina, eli lainaa rahaa muita edullisemmin ehdoin maailmalta ja jakaa sitä lainoina muualle yhteiskuntaan. Todellisen kysynnän elvytyksen lisäsummat jäävät vuoden 2009 ensimmäisessä lisätalousarviossa kuitenkin edelleen pieniksi, muutamaan sataan miljoonaan euroon, mikä on toki enemmän kuin Kataisen aiempi 100 milj. euroa. Järkevää olisi nyt käynnistää mm. energiainvestointeja vaihtoehtoiseen energiaan ilmastostrategian tukemiseksi. Nyt näyttää kuitenkin siltä, että ilmastostrategiasta ollaankin tekemässä perustelua uusille ydinvoimaloilla ja uraanikaivoksille ja allashankkeille, kuten Vuotokselle.

Järkevää on myös järjestää parempia ehtoja asuntojen peruskorjaamiselle, rakentaa vuokra-asuntoja, lisätä rahoitusta järkevään koulutukseen vaihtoehdoksi työttömyydelle, lisätä tuettua työllistämistä pitkäaikaistyöttömyyden nousun ehkäisemiseksi jne. Finanssikriisin aiheuttivat keskeisesti pankit ja rahoituslaitokset, jotka ahneudessaan kadottivat tehtävänsä palvella talouden toimivuutta ja alkoivat aiheuttaa tuhoa muulle taloudelle. Tulonjakoa oli myös jatkuvasti muutettu pääomatulojen ja rikkaiden eduksi maailman mitassa ja myös Suomessa. On kehuttu, että Suomessa pankkijärjestelmä on toiminut hyvin, mutta se on tehokkaammin kuin monessa muussa maassa rahastanut

n ahneuden aiheuttamasta kriisistä,

eralismi on kuollut

neenjohtajat yhdessä rivissä kaupunkipyörillään. Valtapuolueet Keskusta, Kokoomus, SDP noneet uusliberalismin nimiin. Mitenkäs nyt suu pannaan, kun tuo talouspolitiikka ajautui

muuta kansantaloutta ja yhteiskuntaa. Silti se on todellisuudessa ajautunut ongelmiin: ei kai muuten esitettäisi 24 miljardin luotonannon lisäämistä yhteiskunnan toimesta. Tosin osittain on kyse amerikkalaisen ja muun ulkomaisen rahan lähdön korvaamisesta, koska ulkomainen raha lähtee kattamaan tappioita ulkomailla.

Siten lähikuukausina kaikki talouspolitiikan keskeiset kysymykset tulevat olemaan pöydällä ja tullaan tekemään kauas ulottuvia ratkaisuja, joilla paalutetaan tulevan vuosikymmenen asioita ja seuraavien 20 vuoden asioita.

NATO-ujutusta kaiken muun varjolla

Hyödyn kaikista näistä ristiriidoista korjaa tällä hetkellä Kokoomus ja sen sisäinen NATO-suuntaus ja kansalaisten oppositio kanavoitui vaaliuurnilla perussuomalaisille ja muutoin kansalaisliikkeinä johtuen työväen ja demokraattisen liikkeen nykyinen alennustila, jota on pahentanut eri ryhmien johdon kyvyttömyys yhteistyöhön yhteisten tavoitteiden ajamisessa. Yhteistyön tärkein este on eri ryhmittymien johdon vaatimus, että toisten on mukauduttava periaatteellisissa ja järjestöllisissä asioissa heidän tahtoonsa ehtona yhteistyölle, mutta se estää tasavertaisuuteen perustuvan yhteistyön.

Samalla ylitse tämän kaiken NATO-suuntausta ollaan vahvistamassa. Asia tuli esille siinä, että Martti Ahtisaari Nobel-päätösen saatuaan ensitöikseen ilmoitti kannattavansa NATO:on menoa. Hän haluaa korostaa rooliaan apartheidin lopettamisessa, mutta kuitenkin vaatii liittymistä NATO:oon, joka on kylmän sodan jäämistöä ja jonka lähtökohtana on etuvastakkaisuus lännen ja idän välillä. Hän voisi saada paremmin tuen suomalaisilta, jos ilmaisisi riittävä uskottavasti, ettei pidä NATO-jäsenyyttä Suomen kannalta viisaana. Ulkoministeri **Stubb** totesi puolustusselonteosta, että ñSuomi harkitsee nyt ñvahvastiò NATO:a. Se on hänen päämääränsä. Stubbin NATO-suuntautuneisuus aiheutti osaltaan ETYJ:n epäonnistumisen Georgia-kriisin ehkäisemisessä. Stubb joutui pahoittelemaan Israelin johdon iskua Gazaan, mutta hänen NATO-myönteisyytensä on estänyt toimimasta sisten, kuin Suomen ulkopolitiikan linjaan sopii eli sovitteluratkaisujen hakemiseksi tässä tapauksessa Israelin ja palestiinalaisten kesken. Ei pidä unohtaa, että Ukrainan kaasukiista on liittynyt siihen, että Ukrainasta on haluttu tehdä lännen liittolainen Venäjän aseman murtamiseksi. Ukrainan sai kaasunsa halvalla. Sen olisi järkevää toimia yhteistyön rakentajan Venäjän ja muun Euroopan välillä. Uhkat, jotka kohdistetaan Venäjään, tulee poistaa. Tällaisista uhkista on kyse, kun länsi pyrkii tekemään itselleen sillanpääaseman Balkanista, Turkista, Ukrainasta, Georgiasta ja muista Kaukasian maista. Belgradin pommitukset on nähtävä osana tätä laajentumispolitiikkaa. Samoin pyrkimykset kuljettaa Baikalin kaasu ja öljy putkia pitkin kiertäen Venäjä etelän kautta ja ohjaamalla putket Välimerelle. Ukrainan Siperiasta tulevien putkien hallinta lännelle lojaalin hallituksen avulla ovat osa taistelua energiasta. Välimeri-putkihanke on osaltaan taustalla siinä, että kurdeille ei haluta antaa itsenäisyyttä.

Obaman presidentiksi tulon suhteen on herätetty suuria toiveita ja mahdollista onkin, että Yhdysvaltain ulkopolitiikka esimerkiksi arabimaiden suuntaan muuttuu rakentavakammaksi ja myös Kuuban suhteen tilanne muuttuu: Guantanamon sulkeminen liittyy näihin molempiin ja ihmisoikeuspainotukseen. Merkille pantavaa kuitenkin on, että Obama kohdisti lähes alkajaisiksi arvostelun Kiinaan ja sen valuutan heikkouteen. Kiinan hallituksen kannalta ongelma on tarve saada suunnattomasti lisää työpaikkoja ja tehtävä vain vaikeutui maailmantalouden taantuman takia. Työttömyyden kasvu Kiinassa kiihtyy, jos vienti heikkenee lisää valuutan vahvistumisen myötä. Siitä voi muodostua Kiinan hallituksen ja järjestelmän asemaa uhkaava tekijä.

Obaman linjaan kuuluvat ihmisoikeudet tullevat olemaan lisäperuste Kiinan arvostelulle. Sitä oirehti jo se, että hän avauspuheessaan korvasi Bushin puheet pahan akselista leimaamalla kommunismin pahaksi jo sinällään. Tämän voi ymmärtää kannatuksen hakemisena ja kuuluvan amerikkalaiseen nykyretoriikkaan. Silti syntyy käsitys, että Yhdysvallat tarvitsee uhkakuvia ja jos jokin uhkakuva väistyy, tilalle tarvitaan uusi. Obamaa ei pidä missään tapauksessa tuomita, vaan tukea sitä mikä hänen linjassaan on positiivista, mutta samalla myös esittää kritiikkiä silloin kun siihen on aihetta, jotta linja korjaantuisi. Yksi suurenkaan maan presidentti ei maailmaa yksinään muuta. Siihen tarvitaan kaikkia ja yhteistyötä ja sodan ja väkivallan hylkäämistä politiikan jatkeena. Näköpiirissä on myös se, että öljyn hinnan romahdus tuo vaikeuksia Venezuelaan ja pyrkimyksiin hakea riippumattomuutta Yhdysvalloista. Obamasta osaltaan riippuu, ettei Kuubaan tule samanlaista verilöylyä kuin Israelin poliittisen johdon käynnistämässä hyökkäyksessä Gazaan

200 vuotta sitten autonomia avasi tien Suomen ja Venäjän vastakkaisuuden lopettamiselle ja itsenäisyydelle

Meillä tullaan keväällä juhlimaan Suomen vuonna 1809 saadun autonomian 200- vuotisjuhlaa. Tässä yhteydessä on tarpeen nostaa esiin pannassa pidetyn **Yrjö Maunu Sprengtportenin** rooli siinä, että hän visioi Suomen itsenäisyyden ja kirjoittaa itsenäisen Suomen perustuslain jo vuonna 1784 ja hänen käsialaansa oli Suomen autonomia, joka sopi Aleksanteri I:lle. Keskeistä oli, että Sprengtporten mursi Suomen ja Venäjän vuosisataista vastakkainasettelua, joka oli seurausta suurvalta-Ruotsin laajentumispolitiikasta ja yhteentörmäyksestä Venäjän kanssa, joka myöskin pyrki vahvistamaan suurvalta-asemaansa. Suomen kansa joutui kärsimään suurvaltojen eturistiriidan takia. Tärkein opetus oli, että Suomen ei tulla olla osapuolena suurvaltojen välisissä eturistiriidoissa ja tämä on ollut Suomen sodan jälkeisen ulkopolitiikan ja 75 vuoden rauhan jakson keskeinen kulmakivi. NATO-suuntaus pyrkii viemään Suomen uudelleen vastakkainasettelun tielle. Suomen tulee päinvastoin olla sillan rakentajana tavoitteena, että Euroopan sisäinen vastakkaisuus pysyvästi poistetaan ja Venäjä ja muu Eurooppa aloittavat rakentavan yhteistyön vuosisadan.

Suurvalta Ruotsin johto leimasi Sprengtportenin maanpetturiksi, kun hän siirtyi Venäjälle vuonan 1786. Vaihtoehtona oli kuitenkin vangitsemisen uhka, koska hän esitti Ruotsille Suomen autonomiaa ja tunnettiin itsenäisyyden puuhaajana. Oikeammin hän oli maanpakolainen eikä maanpetturi, mutta toimi myös Venäjällä Suomen autonomian ja itsenäisyyden hyväksi erittäin ratkaisevalla tavalla. Hän ajatteli, että suomalaiset ymmärtäisivät hänen linjansa, mutta aika ei ollut kypsä ja suomalaiset joutuivat puolustamaan kotejaan Venäjän armeijan hyökkäystä vastaan Suomen sodassa. Venäjäkin teki suurvaltapolitiikkaa, eikä kansan näkökulmasta siihen ollut luottamista. Kansa oli myöskin joutunut ottamaan asioita omiin käsiinsä koska Ruotsin valtaa edustanut eliitti lähinnä juoksi itseään ja omaisuuttaan suojellakseen karkuun Ruotsiin, kun vaara uhkasi, ja kansa jätettiin valloittavan sotajoukon armoille. Tässä tilanteessa Sprengtporten arvioi tilanteen väärin, mutta häntä ei käy syyttäminen siitä, että vaikeassa tilanteessa asiat eivät kulkeneet hänen haluamallaan tavalla. Hän kuitenkin jatkoi työtään autonomian aikaansaamiseksi lähtökohdaksi itsenäisyydelle tulevaisuudessa ja se on hänen historiallisen ansionsa kuten se, että hän pohjusti Suomen ja Venäjän yhteistyön vastakkaisuuden sijaan.

NATO-menojen ujuttaminen budjettiin

Kun nyt sitten jälleen halutaan historiasta opittu unohtaa NATO-puuhailulle, kehä kiertyy umpeen. NATO:n pohjustamiseksi puolustusmäärärahoja halutaan puolustusselonteossa kasvattaa reaalisesti 2 % vuodessa hintojen nousun lisäksi. Näin sotilaallisen liittoutumisen hinta maksetaan etukäteen ennen sotilaallista liittoutumista, jolloin NATO-jäsenyyshetkellä voidaan sanoa, ettei se maksa enempää kuin NATO-jäsenyyteen kuulumattomuuskaan. Se kuitenkin maksaa ja hinta on Suomen luopuminen rauhaa edistävästä ulkopolitiikasta, jonka kulmakivi on, että Suomi ei ole suurvaltojen eturistiriidoissa osapuolena, vaan sillanrakentajana. Samalla menetetään niitä taloudellisia hyötyjä, joita on Suomen ja Venäjän taloudellisesta yhteistyöstä. Vastaväitteeksi tähän esitetään esimerkiksi puutullit, vaikka vahvasta eurosta on ollut moninkertainen haitta metsäteollisuudelle. Myöskin unohdetaan, että Suomi antoi osana EU-jäsenyyttä ulkomaankauppapoliittisen vastuun EU:lle. Siksi Suomea ei kohdella erillisenä vaan osana EU:ia. Suomessa tapahtunut selänkääntö Venäjän suuntaan ja NATO-suuntaus ovat muutenkin aiheuttaneet, että Suomi toimii Venäjän näkökulmasta tavalla joka ei välttämättä ole molemmin puolisen edun mukaista. Suomen on NATO-jäsenyyden sijaan palattava yhteistyön ja sillan rakentamisen ulkopolitiikkaan. Stubbin valinta on, luopuuko hän NATO-suuntautuneisuudestaan ja jos ei, ulkoministerin vaihtaminen on tarpeen.

Sotilasmäärärahojen 2 %:n reaalinen lisäys vuosittain sopii mahdollisimman huonosti nykyiseen laskusuhdanteeseen ja siitä aiheutuviin sosiaaliturvan ja hyvinvointipalveluiden leikkauksiin tulevaisuudessa. Ei voida ajatella, että tällaisessa tilanteessa suojataan suurituloisten verokevennykset, rikkaiden varallisuutta ei veroteta ja asemäärärahoja kasvatetaan osana NATO-suuntausta niin kuin mitään ei olisi tapahtunut. Tällaisella tavalla kriisiä ratkaistaan siirtämällä ongelmia tulevaisuuteen. Se, että varuskunnat turvataan, on perusteltua, ettei työpaikkoja mene. Elvyttää pitää, mutta kysyntää ja kansalaisten ostovoimaa pitää nostaa ja estää samalla konkursseja, asuntojen menetyksiä ja ehkäisemällä irtisanomisia. Varakkaimman väestön etuuksista kiinnipitäminen on tällaisessa tilanteessa yhteiskuntavastuuttomuudessa samassa sarjassa kuin se, kun Suomen sodassa sen ajan rahaeliitti huolehti omat rikkautensa pakenemalla Ruotsiin kansan kärsiessä. Yhteiskuntavastuuttomuus nakertaa pohjaa Suomelta kansakuntana. Seuraavissa presidentinvaaleissa on tärkein asia turvata, ettei presidentiksi nouse ketään sellaista henkilöä, joka vie Suomen NATO:n vaan henkilöllä tulee olla selkeä lähtökohta, että Suomesta ei tehdä NATO-jäsentä. Suomen on järkevää rakentaa paitsi hyviä naapurisuhteita Venäjän kanssa myöskin hyviä suhteita mm. Pohjoismaihin ja Viroon, Latviaan ja Liettuaan sen tukemiseksi, että nämä maat alkavat rakentaa niiden itsenäisyyden kunnioittamiseen perustuvaa yhteistyötä Venäjän kanssa ja että ne pyrkivät vähentämään kytkentäänsä NATO:oon ja ajan oloon eroamaan NATO:sta. Tätä helpottaa, kun pohjoiseen saadaan rakennettua yhteistyöhön ja luottamukseen perustuva turvallisuusrakenteet.

EU:n parlamenttivaalin käyttö perustuslain kritiikkiin

Tämän hetkinen keskustelu ja valmistelu pohjustaa myös asetelmia tulevia vuoden 2011 eduskuntavaaleja, niiden jälkeistä hallitusta ja vuoden 2012 presidentin vaaleja silmällä pitäen. Silloin käydään jo keskustelua siitä, millainen olisi tilanne Suomessa vuonna 2015, kun on eduskuntavaalit ja itsenäisen Suomen täyttäessä 100 vuotta vuonna 2017, samana vuotena, kun presidentti Obaman toinen presidenttikausi päättyy, sekä näkymästä 2010-luvulla ja myös siitä eteenpäin. Ei ole poissuljettua, että euroalueesta tulevat eroamaan Italia, Espanja ja Kreikka, jolloin euroalueesta tulee jonkinlainen pohjoisen liitto, mutta on mahdollista, että euro haudataan, ja myös Suomelle palaa markka, koska taloudet ovat liian erilaisia ollakseen yhteisvaluutassa.

Kesäkuussa 2009 ovat EU:n parlamenttivaalit. Niihin on välttämätöntä osallistua, ettei ruokita sellaista ajattelua, että vaaleja boikotoidaan, koska oikeus äänestää on taistelulla saavutettu.

Myöskin eurovaaliin on välttämätöntä osallistua, että on mahdollisuus saada esille kanta, ettei hyväksytä EU:n perustuslakia olipa sen nimi Lissabonin sopimus tai mikä vain, sillä se siirtää entisestään valtaa itsenäisiltä mailta Brysseliin.

Jatkuu seuraavalle sivulle...

Turvallisuuspoliittinen selonteko ja sen Nato-kannanotot

Vuoden 2009 turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon sisältö valmistui perjantaina 23. tammikuuta tasavallan presidentin ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan kokouksessa. Selonteossa arvioidaan Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa kokonaisvaltaisesti ja esitetään valtioneuvoston 2010-luvun loppupuolelle ulottuvat linjaukset. Selonteko annetaan virallisesti käännöksineen eduskunnalle valtioneuvoston yleisistunnossa helmikuussa.

Kuva Helsingissä muutama vuosi sitten pidetystä kaupunkisotaharjoituksesta. Taustalla näkyy Meri-Hakaa.

Mielenkiintoisin osio laajassa yli 100-sivuisessa selonteossa on sen kannanotot Natoon ja Suomen mahdolliseen Nato-jäsenyyteen. Siinä tulee esille Suomen hallituksen ja poliittisen eliitin varaukseton Nato-myönteisyys. Ainoa mikä heitä harmittaa on, ettei Suomen kansa vieläkään hyväksy Nato-jäsenyyttä.

Presidentti Tarja Halonen otti kantaa selontekoon sanoen, ettei siinä sanota yhtään mitään uutta. Kyllä selonteossa sanotaan paljonkin ja myös uusia asioita. Niillä on merkitystä sanoi ñaladoobi-presidenttiò mitä tahansa.Tässä muutamia lainauksia selonteosta:

Natoko muka vakauttaa?

"Natolla on turvallisuutta ja vakautta ylläpitävä ja edistävä vaikutus. Samalla kun kriisinhallintatehtävät ovat korostuneet, kollektiivinen puolustus on säilynyt liitto-kunnan ydintehtävänä. Naton perussopimuksen 5. artiklan mukaisesti hyökkäys yhtä jäsentä kohtaan on hyökkäys kaikkia kohtaan. Tällöin jokainen jäsen on velvoitettu auttamaan hyökkäyksen kohteeksi joutunutta tarpeelliseksi katsomallaan tavalla YK:n peruskirjan 51 artiklan mukaisesti. Natolla on erityisasema transatlanttisena puolustus- ja turvallisuusjärjestönä. Naton 26 jäsenmaasta 21 on EU-jäsenmaata. Yhdysvaltojen asema Naton tärkeimpänä yksittäisenä taloudellisena, teknologisena ja sotilaallisena toimijana korostaa Natossa tehtävän yhteistyön merkitystä myös tilanteessa, jossa Euroopan unionin turvallisuus- ja puolustuspoliittinen merkitys vahvistuu. Lisääntyvissä kriisinhallintatehtävissä tarvitaan jäsenmaiden lisäksi nykyisten kumppanimaiden ja muiden mahdollisten yhteistyömaiden voimavaroja. Naton yhteistyöohjelmia on avattu myös Euroatlanttisen kumppanuusneuvoston ulkopuolisille maille. Samalla on kehitetty operaatioita koskevaa tiedonsaantia sekä mahdollisuuksia osallistua operaatioita koskevan päätöksenteon valmisteluun." "Naton, kuten myös Euroopan unionin, laajentumisella on ollut keskeinen merkitys vakauden lisäämisessä ja jakolinjojen poistamisessa kylmän sodan jälkeisessä Euroopassa. Nato on ilmoittanut, että sen ovet ovat avoinna uusille, kriteerit täyttävillejäsenmaille."

Selonteko puolustaa USA:n ohjushankkeita Euroopassa

"Uusilta teknologioilta suojautumiseen kuuluvat muun muassa hanke Naton ohjuspuolustuskyvyn luomiseksi ja sen mahdollinen kytkeminen Yhdysvaltojen kansalliseen ohjuspuolustukseen. Suomen strateginen ajattelu tähtää laajaan eurooppalaiseen yhteistyöhön ja yhdentymiseen, jonka avulla poistetaan vastakohtaisuuksia ja torjutaan ennalta turvallisuusuhkia."

Ettäkö vain kriisinhallintaorganisaatio?

"Nato on poliittis-sotilaallinen liittokunta, jonka olemassaolon perustana on Pohjois-Atlantin sopimus ja sen 5. artikla. Käytännön toiminnassaan **Nato on ensisijaisesti kriisinhallintaorganisaatio**. Se on jäsenilleen ja kumppaneilleen keskeinen yhteistyöjärjestö. Suomi osallistuu aktiivisesti kumppanimaille avoinna olevaan yhteistyöhön sekä kumppanuus-ja yhteistyöohjelmien kehittämiseen. Suomi käy säännöllistä poliittista vuoropuhelua Naton kanssa ja osallistuu Nato-johtoisiin kriisinhallintaoperaatioihin. Suomi pyrkii osallistumaan Naton nopean toiminnan joukkoja täydentävään toimintaan kehittääkseen kansainvälisessä kriisinhallinnassa tarvittavia kykyjä sekä vahvistaakseen Suomen kansallisia puolustusvalmiuksia. **Se tukee myös Suomen osallistumista Euroopan unionin taisteluosastojen toimintaan** sekä Euroopan unionin voimavaratyöhön."

Suomi avittamaan muiden sotia

"Ulkoministeriön Suomen mahdollista Nato-jäsenyyttä koskevan selvityksen mukaan **jäsenyydellä olisi ennaltaehkäisevä, Suomen turvallisuutta vahvistava vaikutus. Nato-jäsenyys antaisi Suomelle liittokunnan 5. artiklan mukaiset turvatakuut.** Samalla mahdollinen jäsenyys velvoittaisi Suomea auttamaan muita jäsenmaita, mikäli nämä joutuisivat hyökkäyksen kohteeksi. Mahdollista jäsenyyttä on syytä tarkastella sekä Suomen ulkopoliittisen aseman ja puolustuksen että kehittyvän kriisinhallintayhteistyön näkökulmasta. Euroopan unioni on luonut jäsenilleen tasavertaiset mahdollisuudet osallistua kriisinhallintayhteistyöhön. **Naton jäsenenä Suomi olisi täysivaltaisesta mukana liittokunnan päätöksenteossa.** Naton jäsenenä Suomi osallistuisi myös Nato-Venäjä -neuvostoon. **Suomi katsoo, että Naton tavoitteet kansainvälisen vakauden ja turvallisuuden edistämiseksi ovat yhteensopivat Suomen ja Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisten tavoitteiden kanssa."**

Jäsenenä Suomi olisi mukana liittoutuman puolustussuunnittelussa ja puolustusmateriaaliyhteistyössä, mikä parantaisi Suomen puolustuskykyä ja yhteensopivuutta kansallisen puolustuksen, viranomaisyhteistyön ja kansainvälisen kriisinhallinnan tehtävissä. Jäsenenä Suomi osallistuisi liittokunnan sotilaallisiin huoltovarmuusjärjestelyihin. **Nato-jäsenyys edistäisi lisäksi Suomen kansainvälistä pelastuspalveluyhteistyötä, vahvistaisi kansainvälisen avun vastaanottokykyä sekä hyödyttäisi Suomen puolustusteollisuutta.**

Häkämies suosittelee Suomelle puolustusmenojen 2% vuosittaista lisäysautomaattia

"Nato suosittaa jäsenilleen, että ne käyttäisivät kaksi prosenttia bruttokansantuotteestaan puolustukseen. Vuonna 2007 tämän tavoitteen täytti viisi Naton 26 jäsenmaasta. Jäsenyyttä mahdollisesti harkittaessa on arvioitava myös, mitä vaikutusta Suomen puolustusjärjestelmälle on Natomaiden suuntautumisella asevelvollisuudesta ammattiarmeijoihin." Samaa tekstiä puhuu myös Häkämies ennenkuin Natoon on virallisesti liityttykään.

Tässä selonteon kiteytys

"On olemassa jatkossakin vahvoja perusteita harkita Suomen Nato-jäsenyyttä. Laaja poliittinen yhteisymmärrys on välttämätöntä ja kansalaismielipiteen huomioiminen tärkeää mahdollisesta jäsenyydestä päätettäessä.."

Näin siis puolustuspoliittisessa selonteossa puhutaan Natosta. Lähivuosina tullaan pitämään sekä eduskuntavaalit ja presidentinvaalit. Jos silloinkin vielä Kokoomuksen vaalimenestys jatkuu, saamme kokoomukselaisen värisuoran: sekä presidentti, pääministeri ja ulkoministeri ovat Kokoomuksesta. Silloin tuo edellisen kappaleen ilmaus ñ kansalaismielipiteen huomioiminen on tärkeää mahdollisesta jäsenyydestä päätettäessäò, menettää merkityksensä, koska Kokoomus tulee liittämään ð demarien suosiollisella tuella ð Suomen Natoon mistään kansalaismielipiteistä riippumatta, koska katsoo vaalituloksen itsessään oikeuttavan siihen. Sitten osallistutaan imperialistisiin sotiin kaikkialla maailmassa ja suomalaisia sankarivainajia tullaan juhlimaan jälleen kerran.

Reijo Katajaranta

....Jatkoa edelliseltä sivulta

Ulospääsy rikkaiden ja pankkien...

Vaali tarjoaa myös mahdollisuuden tuoda esiin muita EU:n ongelmia ja antaa ihmisille mahdollisuuden äänestää vaihtoehtoa kaikkialla maassa, koska koko maa on yksi vaalipiiri toisin kuin eduskuntavaaleissa ja kunnallisvaaleissa, joissa tämä verottaa äänimääriä.

Uuden talousliberalismin raunioilta jälleenrakennukseen

Muutos tarvitaan myös asenteissa ahneudesta ja piittaamattomuudesta yhteisvastuuseen, yhteiskuntavastuuseen, huolenpitoon ja keskinäiseen solidaarisuuteen ja erilaisen rakenteellisen ja suoran syrjinnän lopettamiseen. Tällaiset muutokset tarvitaan, että Suomi kansakuntana osaltaan selvittää kriisinsä ja voi tukea myös myönteistä kansainvälistä kehitystä. Julistamme uudeksi talousliberalismiksi kutsutun 30 vuotisen ahneuden aikakauden päättyneeksi.

Maailma nousi toisen maailman sodan raunioista. Menestyksen ohella kehittyi uusia ongelmia. Korjaamme ne virheet, joita tehtiin sitä edeltäneenä runsaan 30 vuoden kasvukautena sotien jälkeen ja jotka ajoivat silloisen kasvumallin kriisiin ja antoivat tilaa vahingolliselle uudelle talousliberalismille. Käynnistämme yhteiskunnallisen keskustelun tulevaisuuden vaihtoehdoista ja toimimme yhdessä paremman tulevaisuuden puolesta kaikista huolta pitäen. globaalin vastuumme kantaen, luonnon tuhoamisen estäen ja sodat ja väkivallan lopettaen. Muutos tapahtuu kansalaislähtöisesti keskeisesti kansalaistoimintaan nojautuen poliittiset raja-aidat murtaen ketään syrjimättä.

Helsingissä 24.1.2009

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori, kansantalous

Pääsihteeri Kim Jong Ilin syntymäpäivää juhlittiin sekä Tukholmassa että Helsingissä

Kuva Tukholman suurlähetystön tilaisuudesta. Vasemmalta KDKT:n Pohjoismaiden suurlähettiläs Ri Hui Chol. Keskellä Suomi-Korea seuran kunniapuheenjohtaja Pekka Leppänen ja oikealla Suomi-Korea-seuran hallituksen jäsen Tapani Salonen. Oikealla olevassa kuvassa Antti Siika-aho esitelmöi KDKT:n kehityksestä Helsingin tilaisuudessa.

Helmikuun 7. Suomi-Korea-seuran ja Juche-aatteen opintoyhdistyksen jäsenet tekivät matkan Korean demokraattisen kansantasavallan suurlähetystöön Tukholmaan pääsihteeri Kim Jong Ilin 67. syntymäpäivän kunniaksi järjestetylle vastaanotolle.

Tilaisuudessa käytiin keskusteluita sekä Korean tilanteesta että tavattiin Ruotsi-Korea-seuran ja Ruotsin kommunististen puolueiden edustajia.

Lauantaina 14.2. järjestettiin Helsingissä seminaari Korean tilanteesta. Seminaarissa alustivat Antti Siika-aho Korean kehityksestä 2000-luvulla ja Juha Kieksi korealaisesta joukkovoimistelusta. Korealaisessa yhteiskunnassa tapahtuu koko ajan merkittävää edistystä, mutta Etelä-Korean äärikonservatiivinen hallinto USA:n tukemana jarruttaa rauhanomaisen ratkaisun löytymistä Korean niemimaalla.

Evoluution idea ja evoluutioteoria: Charles Darwinin syntymästä 200 vuotta

Tänä vuonna tuli kuluneeksi 200 vuotta Charles Darwinin (1809-1882) syntymästä ja syksyllä 150 vuotta hänen merkittävimmän teoksensa *The Origin of Species* (suom. Lajien synty) julkaisemisesta. Charles Darwin on yksi suurimmista milloinkaan eläneistä luonnontieteilijöistä. Hän löysi kehitysopin keskeiset lainalaisuudet tehtyään tarkkoja havaintoja viisi vuotta kestäneellä maailmanympärimatkallaan Beagle-laivalla.

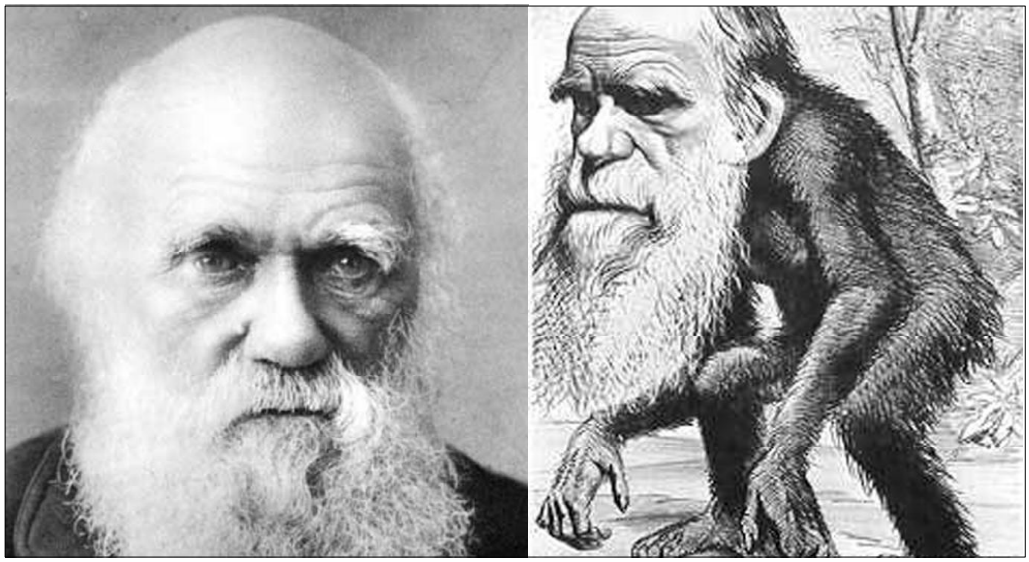

Charles Darwinin evoluutioteoria on aikanaan aiheuttanut suurta kiistelyä ja saanut myös pilapiirtäjien mielikuvituksen lentämään. Nykyään evoluutioteoriaa ei kiistä juuri kukaan muu kuin fundamentalisti-uskovaiset.

Darwinista on kirjoitettu niin paljon, ettei hänen elämäänsä ja uraansa tarvitse laajemmin esitellä. Juhlavuosi on kuitenkin nostanut joitakin kiinnostavia kysymyksiä pintaan. Ollaan jokseenkin yksimielisiä, että Darwin löysi ainoastaan perustan evoluutioteorialleen. Darwinin jälkeen evoluutioteoria on kehittynyt suurin harppauksin. Ainoastaan fundamentaali-uskovaiset saattavat vielä yrittää kiistää sen.

Darwinin opista ei enää kiistellä, sen tulkinnoista kyllä

Darwinin jälkeen on mm. löydetty periytyvyyden biokemillinen mekanismi: geenit. Se on ensinnäkin todistanut erityisen *darwinistisen periytyvyysmallin*, jossa **hankitut ominaisuudet eivät periydy geneettisesti**, mutta samalla se on saattanut etenkin sosiobiologit pyrkimään väittämään, että kaikki riippuu vain geeneistä. Ihmiset ovat heidän mukaansa jo geneettisesti niin eriarvoisia, että se antaa luvan yhteiskunnalliselle eriarvoisuudelle ï ajattelulle, että jokainen selvitköön maailmassa omillaan: ñVahvemmat syökööt heikompiaan. Sillä ñideallaò ei ole kuitenkaan mitään tekemistä luonnontieteen eikä siten myöskään Darwinin kanssa, emmekä me sitä paitsi tiedä, mitä ominaisuuksia missäkin määrin tulevaisuudessa tarvitaan!

Ympäristön vaikutus ohittaa geenit

Tällä tavalla tulkittu Darwin kuitenkin sivuuttaa ympäristön vaikutukset ihmisen ja kaikkien korkeampien eläinten kehitykseen. Neuvostoliittolainen **Ivan Pavlov** (1849-1936) tutki ja mm. osoitti, että mitä korkeammasta eläinlajista on kysymys sitä enemmän se oppii vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa ja on tuon vuorovaikutuksen tuote käyttäytymiseltään. Myös ihmisen kehittymisen ratkaisee yhteiskunnasta omaksuttu kulttuuri, vaikka geenit luovatkin persoonallisuudelle perustaa. Kulttuurievoluutio on siis paljon nopeampana käytännössä syrjäyttänyt geneettisen evoluution.

Mitä marxismin klassikot ajattelivat Darwinista

Toinen mielenkiintoinen asia on marxismin klassikoiden suhtautuminen Darwinin evoluutioteoriaan. Marx ja Engels olivat Darwinin aikalaisia ja he arvostivat korkealle Darwinin evoluutioteorian. Tässä muutamia Engelsin esittämiä arvioita Darwinista: ñ..luonto ei kierrä ikuisesti samankaltaisena, vaan käy läpi todellisen historian. Tässä yhteydessä on mainittava ennen kaikkea Darwin é osoittamalla, että koko nykyinen orgaaninen luonto, kasvit ja eläimet, näiden mukana myös ihminen, on miljoonia vuosia kestäneen kehitysprosessin tulos.ò (Marx ï Engels valitut teokset, osa 3 ja artikkeli Sosialismin kehitys utopiasta tieteeksi sivu 117)

Samassa kirjassa sivulla 316 kirjoituksessaan Ludwig Feuerbach ja klassisen saksalaisen filosofian loppu, Engels arvostaa Darwinia näin: ñTosin Feuerbach eli vielä silloin, kun tehtiin kolme ratkaisevaa löytöä: keksittiin solu, oppi energian muuttumisesta ja kehitysoppi, joka on saanut nimensä Darwinistaé ò

Ja sivulla 328: ñJa vihdoin é Darwin ensimmäisenä todisti yhtenäisesti, että kaikki meitä nykyään ympäröivät elimistöt, ihmiset mukaan luettuina, ovat pitkän, muutamista alunperin yksisoluisista alkioista alkaneen kehitysprosessin tuote.ò

Engels korosti Darwinin asemaa myös puheessaan Marxin haudalla v.1883: ñNiin kuin Darwin keksi orgaanisen luonnon kehityslain, niin myös Marx keksi ihmiskunnan historian kehityslainé .ò

Engelsin kritiikki Darwinia kohtaan

Kuitenkin Engels myös esitti arvostelua Darwinin evoluutioteoriasta ja piti sitä vielä keskeneräisenä teoriana. Näin hän arvioi Darwinia mm. Luonnon Dialektiikan johdannossa, (sama kirja sivulla 46): ñDarwin ei tiennyt millaista karvasta satiiria hän kirjoitti ihmisistä ja erittäinkin omista maanmiehistään todistaessaan, että vapaa kilpailu, olemassaolontaistelu, jota taloustieteilijät juhlivat korkeimpana historiallisena saavutuksena, on eläinmaailman normaali tila. Vasta yhteiskunnallisen tuotannon tietoinen organisaatio, jossa tuotetaan ja kulutetaan suunnitelmallisesti voi kohottaa ihmiset muun eläinkunnan yläpuolelle yhteiskunnallisessa suhteessaé ..Histroriallinen kehitys tekee sellaisen organisaation päivästä päivään yhä välttämättömämmäksi, mutta myös päivästä päivään mahdollisemmaksi.ò Kirjeessään Pjotr Lavrovits Lavroville marraskuussa 1875 Engels painottaa kriittistä suhtautumista Darwinin teoriaan: ñDarwinin opista hyväksyn kehitysteorian, mutta Darwinin todistustapaa (olemassaolon taistelu, luonnon valinta) pidän vain äsken löydetyn tosiseikan ensimmäisenä, väliaikaisena, epätäydellisenä ilmauksena.ò

Darwinismi tieteen historian valossa

Kehittyvän yhteiskunnan, luonnon ja maailmankaikkeuden ideat ovat tieteessä yhtä vanhoja kuin itse tiedekin ja peräisin antiikin Kreikasta, ja sitä on lähestytty sekä maailmankuvallisfilosofisesta näkökulmasta, kuten Herakleitos, joka tunnetaan mm. lentävistä lauseistaan ñKaikki virtaaò ja ñSamaan virtaan ei voi astua kahta kertaaò, että geometriasta tutun aksiomaattis-deduktiivisen menetelmän (kritiikin) näkökulmasta, kuten Zenon Elealainen, joka ns. aporioissaan osoittaa, että ólikettâô ei voi kuvata johdonmukaisesti oikein klassisella kaksipäisellä logiikalla, jonka ontologinen taustasitoumus sen kuvamaasta materiaalisesta kohteesta on, että kukin tuon kohteen ominaisuus joko TÄYSIN ON siinä, tai SITÄ EI OLE LAINKAAN.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei muutosta ollenkaan voisi kuvata oikein klassisella logiikalla, jolla TEORIOIDEN SISÄLLÄ päätellään tosista lauseista uusia, vaan se tarkoittaa sitä, että on todellisuuden alueita, JOIDEN VÄLILLÄ ei voida päätellä deduktiivisesti, joiden tieto ns. EI REDUSOIDU (palaudu) toisen alueen tietoon, esimerkiksi matemaattinen fysikaaliseen tai loogiseen ja päin vastoin, biologinen fysikaaliseen, tai yhteiskunnallinen biologiseen. Tuollainen sisäinen looginen koherenssi juuri luonnehtii yhtä erillistä TIETEELISTÄ TEORIAA ns. ajattelumuotona, joka on joko tosi tai epätosi sen mukaan kuvaako se KOHDETAAN oikein vai väärin, erotukseksi muusta ñvähemmän tieteellisestäò tiedosta.

Evoluution ideat ennen Darwinia

Evoluution IDEAN toi biologiatieteen sisälle ranskalainen akateemikko **Jean Baptiste Lamarck** (1744ï 1829), jonka työ muodostaa siirtymävaiheen ruotsalaisen kasvitieteilijän **Carl von Linnén** (1707 ï 1778) kuvailevasta esiluonnontieteestä Darwinin johdonmukaisesti tieteelliseen kehitysbiologiaan. Lamarck julkaisi 1778 yleisesityksen Ranskan kasveista, jossa hän otti käyttöön Linnén ns. teennäisjärjestelmän rinnalle ns. dikotomisen lajintunnistusjärjestelmän, jonka hän katsoi kuvaavan lajien TODELLISIA SUKULAISSUSUHTEITA ja näin väitti eri lajien olevan evoluution tulosta. Vallankumouksen alettua Kuninkaallisesta puistosta muodostettiin v. 1793 Lamarckin esityksestä Luonnontieteellinen puutarha, ja hänet itsensä nimettiin sinne ñhyönteisten ja selkärangattomien professoriksiò, joita hän ryhtyi systematisoimaan kuten kasvejakin. Hän tutki fossiilisia selkärangattomia evoluutioideansa todistamiseksi. Näin evoluutioilmiötä sovellettiinkin jo ennen Darwinia mm. sekä fossiilien ajoittamiseen kallioperän perusteella että päin vastoin. Lamarck kuitenkin arveli jonkin elimen KÄYTÖSSÄ MUODOSTUNEIDEN OMINAISUUKSIEN PERIYTYVÄN (mutta ei esimerkiksi loukkaantumisten aiheuttamien vaurioiden), jonka virheen Darwin nykyaikaisessa evoluutioteoriassa korjasi.

Myös Darwinin isoisä, luonnontutkija Erasmus Darwin oli esittänyt evoluutioteorian, mutta isoisä ja pojanpoika olivat riitautuneet ikihyviksi, kun edellinen oli pitänyt jälkimmäistä ñtäysin tyhmänäò ja kieltäytynyt ottamasta tätä kasvatettavakseen vanhempien pyynnöstä, johtuen pojanpojan ñsilmiinpistävän hitaasta älyllisestä kehityksestäò teini-ikäisenä...

Risto Koivula
Reijo Katajaranta

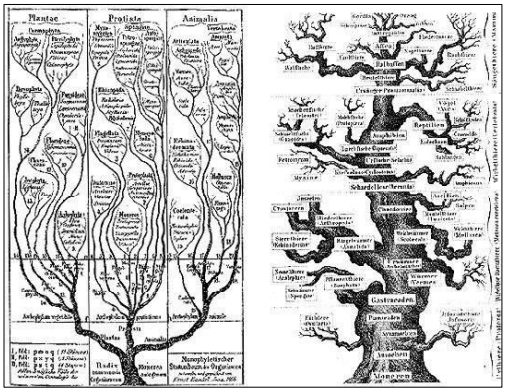

Evoluutioteoriaa on useimmiten kuvailtu haarautivana puuna, jossa uudet eliölajit syntyvät vanhemmista eliölajeista aivankuin uudet oksat vanhasta oksasta. Tässä kaksi esitystä evoluutiopuusta.

Tuokiokuvia Bolivian matkalta

Olemme saapuneet lentäen La Pazin kaupunkiin Bolivian ylätasangolle. Katselemme kaupunkia sen yläpuolelta vuoren rinteeltä. Keskustassa on pilvenpiirtäjiä ja siirtomaavallan aikaisia koristeellisia rakennuksia. Laajalle laaksoon ja pitkin vuorten rinteitä levittäytyvät asuntoalueet. La Paz on Bolivian toinen pääkaupunki - se kaupallinen. Sucre on maan hallinnollinen pääkaupunki ja se sijaitsee ylätasangon laidalla. Sucresta itään ja koilliseen levittäytyvät hedelmälliset viljelysalueet ja edelleen koilliseen laajat sademetsäalueet.

Tässä ollaan La Pazin kauppakujalla.

La Paz, etualalla keskustaa, rinteellä hökkeliasumuksia, taustalla Illimani vuori.

Maa jakautuu voimakkaasti kahtia hedelmälliseen ja luonnonvaroiltaan rikkaaseen itään ja ylätasangon ja vuoriston köyhään länteen. Matkamme reitti kulkee ylätasangolla, Altiplanolla, intiaanien asuinalueilla. La Pazin ja Sucren puolivälissä sijaitsevan **Oruron** kaupungin väestöstä 90 % on intiaaneja. Intiaanit pakenivat espanjalaisia valloittajia tänne vuoristoon, eivätkä eurooppalaisten mukanaan tuomat kulkutauditkaan harventaneet alkuperäisväestöä näillä seuduin. Mahtoiko se johtua kylmästä ilmanalasta täällä 3000 - 4200 metrin korkeudessa?

Naisten värikäs perinteinen pukeutuminen näkyy kaupunkien katukuvassa; on hassuja huopahattuja ja värikkäitä huiveja. Niillä on kääritty selässä kannettavaksi joko lapsi tai myytäviä tuotteita. On katukauppiaita ja kaduille levittäytyviä kauppoja sekä muuten vain elämää kaduilla, kuten lounastuntiruokailua ryhminä kyykyssä istuen katukeittiön äärellä. ***(5 kuvaa, joista valita)***

Potosin kaupunki syntyi vuoren kupeelle, kun espanjalaiset valloittajat perustivat hopeakaivokset. Kaupunki eli noin 300 vuotta kolonialismin loiston kautta, mikä näkyy katukuvassa upeina palatseina ja pitkin rinteitä levittäytyvinä laajoina työläiskortteleina. Alueen alkuperäisväestö työskenteli kaivoksissa hirvittävissä olosuhteissa; kerrotaan, että työläisistä osa kuoli ensimmäisen työviikkonsa aikana. Hopea vietiin Espanjaan tai sillä maksettiin sotavarusteluja Euroopassa.

(kuva: Potosi ja Cerro Rico vuori)

Korkea ilmanala ei todellakaan sovi meille pohjoiseurooppalaisille; hoipertelemme ja osa oksentelee. Meille tarjotaan teetä cocapensaan lehdistä; useimmille se auttaa eikä aiheuta mitään sivuvaikutuksia. Paikalliset pureskelevat coca-lehtiä. Se auttaa paitsi vuoristotautiin niin antaa voimia ja poistaa näläntunnetta. Tämä on maalaisväestölle tärkeätä, kun ollaan pitkät päivät kaukaisilla vainioilla töissä ja vasta illalla aterioidaan. Boliviassa ei pidetä siitä, että USA on ulottanut huumeiden vastaisen sotansa Etelä Amerikassa myös cocapensaan viljelyyn.

Altiplanon eli ylätasangon ja miksei maailmanmittakaavan erikoisin nähtävyys on **Ujunin suolaaavikko**. Se on muinoin ollut järvi, mutta nyt se on kuivunut suolaaavikoksi. Sen mittasuhteet ovat valtaisat, 10 500 neliökilometriä, ja se on 3600 metrin korkeudella. Suolakenttä levittäytyi silmänkantamattomiin häikäisevänä lakeutena. Keskellä viimaista kylmää suolakenttää on pieni tuliperäinen saari ñInkatalojen saariò. Vaikutelma rannalla on kuin kevättalvisilla hangilla hiihtokeskuksessa, vaan missä ovat sukset? Saarella on lämpimämpää ja komeat pylväskaktukset ovat kukassa. Kaktusta käytetään kuten meillä puuta; siitä tehdään kalusteita ja ovia, sitä käytetään talojen kattorakenteissa.

Matkallamme La Pazista etelään nousimme Oruron kaupungissa Ujuniin menevään junaan. Junan ikkunasta katselimme tuntikausia karua Altiplanoa, joka alkoi jo muistuttaa aavikkoa. Matkan varrella näimme alueen suurimman järven 90 km pitkän **Poopon,** jolla on jokiyhteys **Titicaca-järveen**. Poopo on hyvin matala, joten kuivina kausina se menettää haihduttamalla niin paljon vettä, että sen pinta-ala supistuu murto-osaan. Näimme siellä valtaisan flamingoparven, joka peitti meren lahden täysin. Erilaiset vesilinnut ovat käytettyä riistaa ja niiden munat ovat ainakin paikallisten herkkua. Ilmastonmuutosko vai mikä, mutta juuri viime vuosina Poopo-järvi on talvisin kuivunut täysin.

Puita näimme ylätasangolla hyvin harvoin. Se on muuttumassa aina vain karummaksi sateiden ja sulamisvesien vähentyessä. **Quinoa** on ainoa viljalaji, joka menestyy karulla ja kylmällä ylätasangolla. Tosin se on hyvä ravintoarvoiltaan, esim. proteiinia on jopa 16%. Näin se on keskeinen osa ylätasangon alkuperäisväestön ravintoa.

Laama on merkittävin ylätasangolla menestyvistä kotieläimistä. Laama kuuluu kamelieläinten heimoon, kuten myös alpakka. Näistä saadaan villaa ja laamasta käytetään myös lihaa yleisesti. Laama on hyvin ilmeikäs eläin, tosin kyllästyessään turistien tunkeiluun, se saattaa sylkäistä. Kamelieläimistä vikunja ja guanaco, joita näimme myös matkan varrella, ovat pienikokoisempia ja sirompia, kaurismaisia ja hyvin arkoja. Niiden hoito vastaa ehkä meidän poronhoitoamme; otetaan kiinni ajoittain ja merkitään jne. Tulin katsoneeksi paikalliselta TV-kanavalta tällaista ohjelmaa sopivana täydennyksenä matkalla itse koettuun.

Tiedemiehet seuraavat **Andien jäätiköiden** muutoksia. Bolivian Andeilla on Chacaltayan huipun (5 400 m) tuntumassa suosittu hiihtokeskus noin 5000 m:n korkeudessa; ei siis ihan kenelle vain, jos ei ole tottunut vuoristoilmaan. Sen huipulla olevan ikijään oletetaan katoavan kahden vuoden kuluessa. Kun jää sulaa korkealla, vuoristomaiden energiatalous ja vedensaanti järkkyvät, vuosittaiset keväiset sulamisvedet ovat aina vain niukempia. Jäätiköiden sulamisen lisäksi lämpötilan nousu on aiheuttanut etenkin Perussa ja Boliviassa luonnon-katastrofeja. Myrskyt ja mutavyöryt ovat kohtalokkaita vuoristoalueilla, joilla elävät maanosan köyhimmät ihmiset. Ilmastonmuutos vaikuttaa pahimmin luonnosta elantonsa saaviin kansanosiin.

(lähde Helsingin Sanomat 19.10.-08)

La Pazin kaupungista itään ja koilliseen olevien vuorien takana laskeutuvat paikoin jyrkin rintein **Jungan ñPilviset sademetsätò** (ñVuoristoiset sademetsätò). Niitä pidetään kansainvälisesti erityisen arvokkaina elämän monimuotoisuuden säilyttäjinä. Jungasta saa mielikuvan kun tietää, että Perun Inka-kaupunki Machu Picchu sijaitsee näiden vuoristoisten sademetsien alueella; korkeuserot ovat suuret, laaksoissa kiemurtavat joet, kosteutta on paljon ja kasvillisuus on tiheä. Siellä tavataan harvinaisia villieläimiä ja siellä esiintyy noin 40 puulajia, joita on vain siellä. Jungaa uhkaavat laittomat hakkuut. Metsiä kaadetaan, jotta sieltä saataisi arvopuita kuten seetriä ja tammea. Jungan alavilla mailla uhkana on maiden muuttaminen maanviljelyksen käyttöön ï erityisesti geeninmuunnellun soijan viljelyyn. Greenpeace on ottanut Jungan (Yungas) suojelukohteekseen. *(lähde Greenpeacen metsiensuojelun ohjelma)*

HMK

Intiaaninaisia perinteisissä asuissaan.

Kansanäänestys vahvisti Bolivian uuden perustuslain voimaantulon

Evo Morales oli v. 2002 lähellä voittoa presidentin vaaleissa. MAS-puolue oli tuolloin toiseksi suurin puolue Bolivian kaksikamarisessa parlamentissa. Lisäksi puolue oli liittoutunut poliittisesti aymara-intiaaniväestöä edustavan MIP-puolueen kanssa. Ensimmäistä kertaa Bolivian historiassa intiaaniväestö ja uusliberalismin vastainen liike esittivät merkittävää osaa maan parlamentissa. Liittoutuma muodosti enemmistön maan parlamentissa.

MAS (Liike kohti sosialismia) koostuu erilaisista vasemmistosuuntauksista, ay-liikkeestä ja kansanliikkeistä. Moralesin ydinkannattajat ovat kokanviljelijöitä etenkin Aymara-intiaaneja. Sen poliittinen siipi edustaa entisiä guevaralaisia sissejä, trotskilaisia ja maolaisia militantteja ja heidän tukijoitaan taajamissa sekä maan keskiluokkaa.

Presidentti **Sánchez de Lozada (MNR)** joutui eromaan virastaan 18.10.2003 kaasusodan vuoksi ja luikkimaan USA:han. Bolivia aikoi toimittaa maakaasuaan putkitse Chilen satamien kautta USA:han ja Meksikoon. Maan hallitus pyrki edelleen yksityistämään valtion teollisuutta. Sen harjoittama uusliberalistinen talouspolitiikka, kansainvälisen valuuttarahaston vyönkiristysohjelma ja USA:n imperialistinen huumesota ei miellyttänyt maan valtaenemmistönä olevia intiaaneja. Kaikista hallituksen toimista koitui hyötyä vain Bolivian omistavalle luokalle. Aymara-intiaanit olivat esittäneet maakaasun toimittamista ennen sen maastavientiä ilmaiseksi köyhiin bolivialaiskoteihin. Bolivialla on mantereen toiseksi suurimmat maakaasuvarat. Kriisin seurauksena kongressi nimitti uudeksi presidentiksi varapresidentti **Carlos Mesan.** Hänkin joutui eroamaan ajallaan, koska hänet koettiin uusliberalistisen yhteiskuntajärjestelmän edustajaksi.

Ensimmäinen intiaanipresidentti

Evo Morales voitti 18.12.2005 presidentinvaalit. Hän julisti sosialistisen MAS-puolueensa päämajassa Cochabambassa, että hänen vaalivoittonsa merkitsee Bolivian uuden historian alkua, historian, joka perää tasa-arvoa, oikeutta ja rauhanomaista yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta. ñKuten kansa, joka taistelee maansa puolesta ja rakastaa sitä, meillä on valtava vastuu meidän historiamme muuttamiseksi.ò

Morales oli luvannut jo aikaisemmin kansallistaa Bolivian teollisuuden, lopettaa ulkomaan velan maksun ja keskeyttää USA:n ponnistukset kookapensaan kasvattamisen juurimiseksi maasta. MAS-puolueen tavoitteena oli palauttaa valta ja maa-alueet takaisin aymara-, guarani- ja ketsua-intiaaneille yhdessä työläisten kanssa. Hän astui tammikuussa 2006 presidentin virkaan maanosansa ensimmäisenä intiaaniväestön edustaja.

Vasemmalta Hugo Chaves, Fidel Castro ja Evo Morales. Kuva vuodelta 2006. He muotoilevat paitsi uutta Etelä-Amerikan hiastoriaa, myös koko maailman historiaa. Fidel on tosin siirtynyt toimijasta neuvonantajaksi.

Presidentit **Hugo Chávez Frías**, Evo Morales Ayma ja **Fidel Castro Ruz** tapasivat 28.ï 29.4.2006 Havannassa ja allekirjoittivat maidensa nimissä **ALBA-sopimuksen** (Bolivaarinen vaihtoehto meidän Amerikkamme kansoille) sekä Bolivian, Kuuban ja Venezuelan kansojen keskinäisen kauppasopimuksen TCP:n (Kansojen kauppasopimus).

Kansallistaminen alkaa

Toukokuussa kansallistettiin Bolivian kaasuvarat. Saman vuoden elokuussa avattiin perustuslakia säätävä kokous, jonka tavoitteena on uusia maan v. 1967/1994 oleva perustuslaki. Moralesin johtama MAS-puolue sai kokoukseen enemmistön 135/255. Morales asetti tavoitteekseen myös maareformin, jolla jaettaisiin 200 000 km² maata enimmäkseen alkuperäisväestöä edustaville talonpojille.

Varapresidentti **Alvaro Garcia Linera** linjasi Moralesin hallituksen päämääräksi valtion roolin voimistamisen kapitalismissa ja asettaa sille aktiivinen rooli yhteiskunnassa. Uuden hallituksen astuessa valtaan valtio ei omistanut yksittäisiä yrityksiä. Vuoden aikana hallitus saattoi valtion hallintaan jo kaasu- ja öljytuotannon, kaivosteollisuuden ja televiestinnän. Valtiosta kehkeytyi tärkein taloudellinen toimija Boliviassa. Pyrkimyksenä on hankkia 30ï 40 % maan taloudesta valtion käsiin. Päämääränä on yhteiskunnan moniarvoinen nykyaikaistaminen, jossa yhdistyisi moderni teollisuustalous, kaupunkilaisperheiden mikroyritykset ja talonpoikien yhteisölliset taloudet.

Uusi perustuslaki

Bolivian alkuperäiskansojen, talonpoikien ja kansanliikkeiden Sucressa pitämä huippukokous kutsui 10.9.2007 kaikkia bolivialaisia puolustamaan perustuslakia säätävää kokousta, joka oli joutunut keskeyttämään toimintansa oikeisto-opposition lietsomien levottomuuksien vuoksi. Huippukokous hyväksyi 18-kohtaisen ohjelman uuden perustuslain pohjaksi. Perustuslain keskiössä ovat maan yhtenäisyyden säilyttäminen, sosiaalisten oikeuksien laajentaminen ja luonnonvarojen kansallistaminen.

Uuden perustuslakiluonnoksen 2 § mukaan. ñIntiaaniväestölle ja alkuperäiskansoille palautetaan ennen siirtomaavallan alkua vallinnut, heidän esi-isiensä aikainen, oikeus heidän omiin alueisiinsa. Tämä perustuslaki takaa heille vapaan itsemääräämisoikeuden, joka painottuu heidän tahtoonsa muodostaa ja olla osa yhdistynyttä, monikansallista ja yhteisöllistä valtiota sekä takaa heidän itsehallinto-oikeutensa, kulttuurinsa ja alueensa jälleenrakentamisen perustuslain puitteissa.ò

Kommunitarismi

Uuden perustuslain tärkeimmät periaatteet ovat:

1) Monikansallisen kommunitaarisen (yhteisöihin perustuvan) yhtenäisen valtion perustaminen.

2) Intiaaniväestön osallistumisen takaaminen maan taloudelliseen ja poliittiseen järjestelmään. Maan oikeuslaitoksen tuomareista vähintään 50 % pitää edustaa intiaaniväestöä.

3) Alkuperäiskansojen, alueellinen, maakunnallinen ja kunnallinen itsehallinto sekä vallan hajauttaminen.

4) Presidentin uudelleen valitsemisen mahdollisuus ja eri etnisten ryhmien edustus kongressissa. Maan kaksikamarinen kongressi muutetaan yksikamariseksi kansalliskokoukseksi.

5) Hallitus ja parlamentti siirtyvät La Pazista ja Sucreen ja Sucrelle myönnetään pääkaupungin asema.

6) Armeijan ja kansallisen poliisiin keskinäisten suhteiden uudelleen järjestäminen. Armeijan kontolle tulisi ulkoinen turvallisuus ja poliisi huolehtisi maan sisäisistä asioista kuten rikollisuus, liikenne, turismi ja yleinen järjestys.

7) Katolinen kirkko menettää erityisasemansa maan uskontokuntien joukossa.

Pitkään kestäneiden kahinoiden ja neuvottelujen jälkeen Boliviassa päädyttiin siihen, että perustuslain lopullisesta hyväksymisestä päätetään kansanäänestyksessä 25.1.2009. Neljää rikkainta osavaltiota (Santa Cruz, Tarija, Beni ja Pando) edustava oikeisto-oppositio uhkasi hallitusta jopa sisällissodan mahdollisuudella. Evo Morales on pysynyt vaikeuksista huolimatta vallassa, koska hän nauttii kansansa enemmistön ja maan armeijan tukea. Seuraavat presidentin vaalit järjestetään 6.12.2009.

Morales jatkaa yhteisösosialismia ajavalla linjallaan

Presidentti Evo Morales ilmoitti 6.1.2009, että loputkin uusiliberalistisen politiikan aikana yksityistetyt luonnonvarat, muu kansallinen omaisuus ja yhtiöt palautetaan Bolivian kansalliseen hallintaan. Seuraavina kansallistamisen kohteina ovat rautatieliikenne sekä sähkön tuotanto ja sen jakelu. Hallitus ohjaa tänä vuonna 1,8 miljardia dollaria polttoaineiden ja ruoan hintojen tukemiseen ja näiden perushyödykkeiden saatavuuden takaamiseen kaikille kansalaisilleen. Varoja suunnataan myös vanhustenhoitoon ja peruskoulutukseen.

OGP:n 23.12.2008 suorittamien mielipidemittausten mukaan bolivialaisista 65 % oli uuden perustuslain hyväksymisen kannalla ja 19 % ei ollut vielä päättänyt kantaansa asiaan. Kansalaisista vain 16 % vastusti tuolloin sen hyväksymistä. Kansanäänestys vahvisti 25.1.2009 reilulla äänten enemmistöllä (yli 60 %) Bolivian uuden edistyksellisen perustuslain voimaantulon.

Matti Laitinen

Lähteet: **Prensa** Latina / KOMINFORM, Matti Laitisen omat lehtiartikkelit, Bolivia´s New Constitution: Avoiding violent confrontation crisis group Latin America Report 23, 31.8.2007, YLE ja Observatorio de Gestión Publica

Venezuelan perustuslakikansanäänestys antoi Chavezille jatkoajan

Caracas, 15.2. (Xinhua) ð Venezuelassa sunnuntaina 15.2. pidetyssä perustuslakikansaäänestyksessä hyväksyttiin presidentin virkakauden jatkaminen.

Venezuelan kansallinen vaalineuvosto on ilmoittanut, että kyllä-äänet voittivat 54,36 prosentilla hyväksytyistä äänistä. Eiäänten osuus oli 45.63 prosenttia. Kaikkiaan 16 767 511 venezuelalaista antoi äänensä näissä vaaleissa, joissa ratkaistiin maan presidentin virkakauden jatkaminen. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että Venezuelan istuva presidentti Hugo Chavez voidaan valita uudelleen vuoden 2012 vaaleissa ja sen jälkeenkin.

Chavez valittiin ensimmäisen kerran presidentiksi vuonna 1998 ja toisen kerran vuonna 2006. Chavez itse ilmoitti olevansa tyytyväinen vaalien tulokseen. ñVenezuela tulee pysymään Latinalaisen Amerikan muutoksen johtavana voimana eikä paluuta vanhaan enää oleò, hän sanoi. Chavez on ilmoittanut poliittiseksi linjakseen ñ21. vuosisadan sosialisminò rakentamisen.

Koko valtakautensa ajan Hugo Chavez on ajanut Venezuelan riippumattomuutta Yhdysvalloista sekä monikansallisista yhtiöistä ja rahoitusjärjestelmistä. Samalla hänen myötävaikutuksellaan on toteutettu Latinalaisen Amerikan sisäistä integraatiota ja luotu mm. ALBA-valtioyhteisö, johon kuuluvat Venezuelan lisäksi Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Honduras ja Dominica. Chavezia vastaan tehtiin vuonna 2002 epäonnistunut vallankaappausyritys.

Xinhua News Agency / KOMINFORM

Kun Suomen Yleisradio uutisoi jotain Venezuelasta, Chavez melkein aina mainitaan ñkiisteltynä presidenttinäò. Miksi hyvä Yleisradio? Ei Chavezin saavutuksissa ole mitään kiistelemistä. Ne ovat vakuuttavat. Chavesin vallassaolon aikana maassa elävien köyhien ihmisten määrä on puolittunut (54 % arvoon 26 %). Äärimmäinen köyhyys on vähentynyt jopa yli 72 %. Köyhyys on määritelty vain käteistulojen perusteella, eikä siinä ole huomioitu pääsyä maksuttomaan koulutukseen ja terveydenhuoltoon. Kymmenvuotiskauden aikana köyhien venezuelalaisten kotitalouksien määrä on alentunut 39 %.

Lisäksi Venezuelan kansalaista kohden käytettävät sosiaaliturvamenot ovat kolminkertaistuneet seurantakaudella v. 1998ï 2006. Samaan aikaan lapsikuolleisuus on vähentynyt kolmasosaan. Julkisen sektorin terveyskeskuslääkärien määrä on 12-kertaistunut v. 1999ï 2007 taaten näin miljoonien ihmisten pääsyn terveydenhuollon piiriin.

Myös Venezuelan ulkomaan velka suhteutettuna maan bruttokansantuotteeseen on laihtunut 25,6 % arvoon 9,8 %. Valtion julkinen velka on nykyään vain 14,3 % BKT:sta.

Siinäpä Ylelle tiedoksi joitakin Chavezin ñkiistanalaisistaò saavutuksista. Se, että Chavez haluaa jatkoaikaa itselleen on luonnollista. Venezuela ja koko Etelä-Amerikka elää nyt suurta muutosta, joka vie vuosia. Se tarvitsee pitkäjänteistä johtoa, jossa eivät mitkään länsimaisen demokratia 2 vaalikauden säännöt toimi, vaan tällaiset demokratian pelisäännöt vaarantaisivat bolivaarisen vallankumouksen.

Toimitus

Marxilainen maailmankuva ja kosmos (4)

Tässä artikkelisarjan 4:nessä osassa lähestymme edelleen marxilaisen materiakäsityksen kautta kysymyksiä, jotka johtavat kommunistisen yhteiskuntamuodon laajempaan analyysiin. Seuraavalla kerralla tarkastelemme yksinomaan kommunistista yhteiskuntamuotoa.

Engelsin kaksi keksintöä

Luonnon dialektiikkaa kehitellessään Engels teki useita keksintöjä, joiden merkitystä emme voi yliarvioida. Yksi oli toteamus: ñKappaleita ei voi irrottaa liikkeestä Niiden muodot ja lajit ovat olemassa vain siinäò. Toinen toteamus oli, että ñkutakin materian liikemuotoa vastaa aina sille tyypillinen materialajiò. Aikansa luonnontieteellisiin saavutuksiin perustuen Engels teki filosofisen yleistyksen, jonka mukaisesti maailmankaikkeuden kehitys on materian liikemuotojen dialektista kehitystä Materian liikettä koskevista kysymyksistä hän saattoi tehdä pitkälle meneviä johtopäätöksiä, vaikka monet nykyajan keksinnöt vielä odottivat keksijäänsä. Tätä harmoniaa ei kyennyt rikkomaan myöskään se, että nykytieteen valossa kaikki Engelsin käyttämät argumentit eivät vastanneet totuutta.

Engelsin aikana tiedettiin entropiasta

Jo Engelsin aikana tunnettiin ajatus entropian lisääntymisestä. Tämä tarkoittaa energian tai materian jakaantumista yhä tasaisemmin sille varatussa tilassa. Engelsin aikana nähtiin, että auringot säteiltyään energiavarastonsa avaruuteen ne eivät enää kykene tuottamaan lämpöä ja maapalloa (aurinkokuntaa, maailmansaartamme) uhkaa tuho. Nykykosmologiankin mukaan maailmankaikkeus laajenee kiihtyvällä tahdilla. Sen seurauksena galaksit (linnunradan kaltaiset tähtijärjestelmät), tähdet, atomit, alkeishiukkaset ja lämpöenergia hajaantuvat tasaisesti avaruuteen. Samalla auringot polttavat energiavarastonsa loppuun ja sammuvat. Näin maailmankaikkeus kulkisi kohti kasvavaa entropiaa ja sen kohtalona olisi ns. ñlämpökuolemaò.

Fyysikot ennustavat ñmaailman lämpökuolemanò

Engelsi näki, että tässä on yksi filosofian haastavimmista kysymyksistä. Luonnon dialektiikan alkulauseessa hän käsittelee usean sivun verran tätä kysymystä Filosofiassa joudummekin ottamaan kantaa kysymykseen onko universumin kehityksellä alku ja loppuò? Maailman tulevaisuudesta Engels totesi Luonnon dialektiikassaan: ñTulemme siis johtopäätökseen, että maailman avaruuteen säteillyllä lämmöllä täytyy olla mahdollisuus muuttua jotakin tietä- sen toteaminen tulee joskus olemaan luonnontutkimuksen tehtävä- toiseksi liikkeen muodoksi, jossa se voi päästä jälleen kokoontumaan ja toimimaan aktiivisesti. Ja siten poistuu päävaikeus, joka esti tunnustamasta aikansa eläneiden aurinkojen muuttumista takaisin hehkuvaksi sumuksiò. Näin Engels asetti kysymyksen maailmankaikkeuden tulevaisuudesta ja totesi, että siihen tullaan löytämään vastaus. Engelsin jälkeen kosmologit, fyysikot, tähtitieteilijät yms. ovat tehneet paljon työtä ratkaistakseen kysymyksen maailmankaikkeuden lopullisesta tulevaisuudesta. Yhä vankemmin kuitenkin näyttää varmistuvan käsitys, että maailmankaikkeuden kohtalona olisi kokea ñlämpökuolemanò kaltainen loppu.

Filosofisilla johtopäätöksillä on välitöntä merkitystä

Kustannusliike Edistyksen ñvirallisissaò filosofian oppikirjoissa kysymys maailman ñlämpökuolemastaò jätetään käsittelemättä tai torjutaan idealistisena ja epätieteellisenä ilman tieteellisiä perusteita. Hyvin kielteistä on se, että näissä teoksissa helposti piiloudutaan Engelsin selän taakse siteeraamalla hänen käsityksiään, eikä yritetäkään saavuttaa asiassa filosofian kannalta tärkeitä edistysaskeleita. Sillä miten vastaamme tähän kysymykseen ei ole maailmankaikkeuden t. sivilisaation kannalta välitöntä merkitystä, koska aurinkomme kykenee jatkamaan toimintaansa vielä useita vuosimiljardeja. Ja kuluu vielä moninkertaisesti tämä aika, ennenkuin viimeinenkin aurinko maailmankaikkeudesta sammuu. Merkitystä onkin sillä, että filosofinen vastaus tähän kysymykseen antaa maailmankatsomuksellisen lähtökohdan monille yhteiskunnallisille johtopäätöksille, joita joudumme tänään tekemään.

Tuloksena sivilisaation ja kosmoksen synteesi

Oikeastaan jo Engels itse välillisesti materian liikemuotoja eritellessään antoi selkeän vastauksen tähän kysymykseen. Hänen ajatus oli että ñòmaterian kunkin liikemuodon korkein kehityskohta on samalla kehitysportaikon seuraavan monimutkaisemman liikemuodon lähtökohta. Tämä merkitsee, että kunkin liikemuodon puitteissa kehitysprosessi saavuttaa jossain vaiheessa korkeimman kohtansa, jossa kyseisen liikemuodon kannalta ñvalmis kappaleò muuttuu samalla seuraavan liikemuodon ñsoluksiò. Juuri tuossa korkeimmassa kohdassa kehitysprosessi ylittääkin kyseisen liikemuodon rajatòò (Kedrov, Engelsin Luonnon Dialektiikasta, s. 88). Ne, jotka ennustavat ñlämpökuolemaaò, ovat tieteellisesti oikeassa. Mutta näin tapahtuu vain jos tarkastelemme kosmoksen kehitystä pelkästään materian fysiikallisten lakien perusteella ilman mitään muita sen kehitykseen vaikuttavia lakeja. Tämä on verrattavissa materian kehityksen vaiheeseen, jolloin esim: materian kemiallinen liike oli edennyt aminohappojen ja nukleonihappojen asteelle. Ellei tässä vaiheessa kehityksen näyttämölle ilmesty uutta tekijää - biologista evoluutiota - kehitys pysähtyy. Mutta olosuhteiden salliessa näyttämölle ilmestyy materian biologinen liike, joka jatkaa laadullisesti uudella tasolla materian kehitystä. Aivan samalla tavalla materian kehitys ei päättynyt biologisen liikkeen vaiheeseen, kun yhteiskunnallisen liikunnan ilmestyminen turvasi materian kehityksen maapallollamme ja muuallakin maailmankaikkeudessa. Samalla tavoin tulee meidän suhtautua kysymykseen kosmoksen ñlämpökuolemastaò. On katsottava löytyykö maailmankaikkeudesta tekijää, joka kykenee nostamaan kehityksen korkeammalle tasolle. Tällainen tekijä on tajunta, yhteiskunta ja sivilisaatio, joka kykenee vaikuttamaan takaisin materian rakenteeseen niin, että maailmankaikkeuden kehitys saa uusia muotoja ja rakenteita. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että sivilisaatiot siirtyvät kotiplaneetoiltaan lähiavaruuteen muuttaen sitä itselleen asumiskelpoiseksi. Vain sivilisaation kautta saa ratkaisunsa kysymys, jonka Engels luonnon dialektiikassaan asetti seuraavasti: ñkysymys on vasta sitten lopullisesti ratkaistu, kun on todistettu miten maailmanavaruuteen säteillyt lämpö saadaan uudelleen käyttökelpoiseksiò.

Yhteiskunnallisen liikemuodon funktio

Yhteiskunnalla on omat kehityslakinsa, joita tutkimme mm. kansantaloustieteessä ja historiallisessa materialismissa. Yhteiskuntakehitys etenee alkuyhteisöstä (ñalkukommunismistaò) luokkayhteiskuntien kautta yhteiskunnan kommunistiseen vaiheeseen. Sen jälkeen luokkaristiriidat eivät enää ohjaa yhteiskuntakehitystä, vaan yhteiskunnan osalta siirrytään uuteen vaiheeseen, jossa dialektisesti kehittyvät tiedot, vuorovaikutus ympäristön kanssa ja tätä vastaavat yhteiskunnalliset rakenteet. Tämä yhteiskunnan kehitysvaihe tulee olemaan hyvin pitkä. Nykyisen tietämyksen valossa voimme hyvin ennakoida ja esittää hypoteesejä tämän vaiheen alusta, koska osaltaan jo elämme tämän vaiheen alkua. Mikä sitten on älyllisen elämän merkitys maailmankaikkeudessa? Tämä asian kiteytti Igor Adabasev kirjassaan ñMaailman arvoitukset tänäänò (s. 258-260) seuraavasti: ñòSiis mitä varten ihmiskunta on olemassa? ñihmiskunta on luonnon elinò tekee johtopäätöksen Zabelin, ñjonka luonto on itse synnyttänyt ohjaamaan luonnonvoimiaòò ñYhteiskunta syntyy materian tietyssä kehitysvaiheessa noudattaen materian objektiivisia kehityslakeja ja toisaalta yhteiskuntakehityksen sosiaalisia lakeja ja kykenee näin vaikuttamaan yhteiskunnasta riippumattoman luonnon kehityssuuntaanò. Tämän kehityslinjan näemme johtavan tilanteeseen, jossa sivilisaatio vuorovaikutuksessa muuhun luontoon muuttaa ja kehittää maailmankaikkeutta rakenteellisesti ja muuttuu siinä itsekin. Millaisia laadullisia materian muotoja tämä kehitys tulee synnyttämään, siihen meidän on mahdoton antaa vastausta. Se muodostaa tietämyksemme rajan tulevaisuuteen tänään, aivan kuten emme voi tässä vaiheessa tietää alkuräjähdystä edeltävistä materian kehityksen muodoista.

Joitain yhteiskunnallisia johtopäätöksiä

Antamalla materian yhteiskunnalliselle liikemuodolle sille kuuluva kosmologinen merkitys, voidaan sen pohjalta tehdä suuri joukko yhteiskunnallisia johtopäätöksiä: (**1**) Sivilisaatio voi syntyä ainoastaan, että ensin muodostuu biosfääri (ekosysteemi), joka synnyttää ensimmäisen menetelmän - vihreän kasvin t. fotosynteesin - joka voi palauttaa auringon avaruuteen säteilemää lämpöä uudelleen käyttökelpoiseksi. Sivilisaatio voi toteuttaa tehtävänsä vain säilyttämällä ekosysteemi täydellisenä tulevaisuudelle ja viemällä se kaikkialle mukanaan. Tämä antaa meille eettisen vastuun ohella nykyistä laajemman kosmologisen vastuun ympäristön säilyttämisestä. (**2**) Näkemys sivilisaation kosmologisesta tehtävästä sisältää päätelmän, että äärettömässä kosmoksessa löytyy lukuisia sivilisaatioita. Tunnemme kuitenkin vain maapallolla syntyneen ihmiskunnan. On perusteita sille päätelmälle, että materian yhteiskunnallinen liikemuoto maailmankaikkeudessa on hyvin harvinainen. Meidän tuleekin suhtautua itseemme varauksella, että olemme ainoa maailmankaikkeudessa. Siksi on varmistettava, ettemme tuhoa itseämme esim: sodan kautta. Tämä antaa nykyistäkin suuremman vastuun sodanvastaiselle liikkeelle. (**3**) Uskonnollinen maailmankatsomus määrittelee ihmiselle jumalallisen tarkoituksen Se on perustana luokkayhteiskunnan arvomaailmalle. Se näkee luonnon ikään kuin ihmistä varten, jota voidaan häikäilemättömästi hyödyntää. Myös ñvirallinenò marxilainen neuvostofilosofia, vaikka esittikin että ñtajunta on materian kehityksen korkein vaiheò, ei osannut sijoittaa yhteiskuntakehitystä oikealle paikalleen. Käytännössä ihmisyhteiskunta nähtiin kuin irrallisena ñrönsynäò muun universumin kyljessä. Ihmisen ja työn merkitystä korostettiin, mutta päätarkoitukseksi nähtiin ihminen itse. Esitettiin, että luonto kokonaisuudessaan on asetettava palvelemaan ihmisen hyvinvointia. Tässäkään näkemyksessä ei ollut kaikki paikallaan. Kuvitelkaamme, että toteutuu linkolalainen vaihtoehto luonto ilman sivilisaatiota. Silloin tuhoutuu luonto joskus. Jos taasen hyödynnämme luontoa ilman säätelyä, vaarannamme sekä ekosysteemin, että yhteiskunnan olemassaolon. Ainoa vaihtoehto on yhteiskunnan ja luonnon keskinäisen harmonian puitteissa tapahtuva dialektinen kehitys. Siinä yhteiskunnan kaikkien jäsenten hyvinvointi ja aineellinen kulutus toteutuu sopusoinnussa yhteiskunnalle asettuvan kosmologisen tehtävän kanssa. (**4**) Kommunistisen yhteiskunnan sisällöksi on tähän saakka määritelty yksinomaan yhteiskunnan jäsenten hyvinvoinnin ja tarpeiden toteuttaminen. Tämä johtuu pitkälti siitä, että aineellisen hyvinvoinnin ohella kommunistisen yhteiskunnan muut tehtävät eivät olleet vielä asettuneet ajankohtaiseksi. Sivilisaation merkityksen laajentaminen täydentää monilta osin kommunistisen yhteiskunnan analyysia ja antaa yhteiskunnan hyvinvoinnin tavoitteelle laajemman sisällön.

Heikki Männikkö

Edellisen johdosta: Emme aivan kaikilta osin yhdy Heikin ajatuksiin ja julkaisemme oman vastineemme seuraavassa lehdessämme. Reijo Katajaranta, Matti Laitinen.

Haavoittunut sydämeni Paavo A. Junttila:

Omakustanne 2008 Oulu

Paavo Junttila on syntynyt vuonna 1929 Temmeksen pitäjässä, Oulun ala-puolella. Kirja on muistelmateos pienviljelijän pojan kasvusta ja vaiheista, Oulun lähialueiden kotiseutuhistoriasta ja työväenliikkeen taistelusta n. sadan vuoden ajalta.

Kirjassa on 195 sivua ja paljon lainauksia tekijän edellisista teoksista (Sivuja eletystä 1998 sekä Jasse ja Kultakaivos 2002) sekä myös monista paikallishistoria- ja poliittisista asiakirjoista. Myös nyky-maailman menoon jaksaa Paavo Junttila terävästi ottaa kantaa:"Tänään eduskunta meillä ei päätä enää mitään! -Kaikki tulee valmiina EU:sta. -Ääänioikeutta poljetaan monin tavoin. -Suomen kansa ei hyväksy Nato- jäsenyyttä. - EU:n nykyinen kova talouspolitiikka siirtää ñvarakkaille köyhiltä miljardi euroaò.- On palautettava valta takaisin kansalle! - Nyt on myös meistä kiinni, mihin suuntaan kehitys lähitulevaisuudessa kääntyy..- Miten STP:tä tulisi kehittää"

Jo nuorena miehenä Paavo on saanut monipuolista esiintymisen ja suullisen ilmaisun harjoitusta SDNL:n näytehnäkerhotoiminnassa. Monissa iltamissa ja näytelmissä Paavo on saanut esiintyä. Kokemusta on myöhemmin tarvittu järjestö-, lehti- ja puoluetyössä: SKDL/SKP, Tiedonantaja- ja ay-liike, KTP ja Suomen Työväenpuolue STP ja monta muuta yhdistystä. Paavo kertoo värikkäästi matkoistaan Norjaan, Neuvostoliittoon, Romaniaan, Kanarian saarille, Pohjois-Koreaan ja DDR:n. Esimerkkinä lainaus matkasta Putinin Venäjälle:

ñ.....kansan omistamat tehtaat ja maita jaettiin yksityisille, joista tuli suurrikkaita. Tästä muistui mieleeni Moskovassa käynti kuusi vuotta sitten. Kävimme kuuluisassa Kirovin tehtaassa. Siellä esitteli meille entinen tehtaanjohtaja omaa tehdastaan, joka kertoi olleensa NKP:n jäsen aikaisemmin johtajana tässä tehtaassa. Sanoi ostaneensa tästä tehtaasta neljännen osan. Meillä oli mukana yksi toveri, jolla oli elokuvakamera. Eikä häneltä kielletty sitä käyttämästä. Siellä sai tehdä kysymyksiä. Kysyin, kuinka paljon maksoi ja mistä sait rahat? Hän hämmästyi ja hermostui, luulin joutuvani heti ulos. Näin tavallinen ihminen ajettiin köyhyysloukkuun.....ò

On erittäin arvokasta, että muistelija siirtää katoavaa kansanperinnettä nuoremmille sukupolville ja kaukaisenpiin maakuntiin. Näitä mehukkaita tarinoita ja muisteluksia kirjassa riittää. Hankkikaa se itsellenne ja nauttikaa. Kirjaa voi kysellä Paavolta itseltään p. 040-5185779.

Suosittelen!

Kirjan lukija esittelyn laati Pasilan Mämmiveikko 2009

Kaasukonflikti Ukrainan kanssa -2

Tämä Vuosaaren voimalaitos toimii myös venäläisellä kaasulla. Meillä ei kuitenkaan ole mitään pelkäämistä, että kaasuhanat pistettäisiin Venäjän puolella kiinni, koska sopimukset maidemme välillä ovat kaasun osalta asialliset.

Lukijat ilmeisesti ymmärsivät heti, miksi tämän artikkelin otsikko muistuttaa niin kovasti jonkinlaisen hollywoodilaisen sarjaelokuvan nimeä ï ensin filmataan ensimmäinen osa, sitten toinen, kolmas jne. Tänä talvena me olimme todistajia Venäjän ja Ukrainan hallitsijoiden ohjaaman taitamattoman kaupallis-poliittisen näytelmän jo toisesta osasta eli farssin aineksia sisältävästä draamasta.

Monet osiot olivat hyvinkin tuttuja ï kaasuventtiilin sulkeminen uudenvuoden ensimmäisenä päivänä, Ukrainan suorittama kaasun laiton haltuunottaminen, Moskovan tarjoama maakaasun epärealistinen hinta.

Tästä huolimatta oli kuitenkin huomattavia eroja. Mutta ennen sitä kerron ensin itse tapahtumien kulusta.

Viime syksynä Ukrainan pääministeri Julia Timoshenko allekirjoitti Moskovassa kaasusopimuksen, jossa määriteltiin Venäjän ja Ukrainan yhteistoiminnan pääperiaatteet lähivuosien ajaksi. Sen jälkeen alkoivat varsinaiset venäläis-ukrainalaiset neuvottelut kaasun konkreettisesta hinnasta vuodelle 2009. Osapuolten esittämät tarjoukset olivat hyvinkin lähellä, mutta jostain syystä neuvottelut jatkuivat vaikeasti ja keskeytyivät kokonaan uudenvuoden edellä (ukrainalaisen osapuolen aloitteesta). Tämän lisäksi ukrainalaiset viranomaiset eivät voineet mitenkään suorittaa maksua jo saamastaan kaasusta. Sen tuloksena, kuten Venäjän hallituksen lähellä olevat piirit todistavat, Putin päätti ñpitää kiinni periaatteestaanò ja käski sulkea venttiilin (tilanne oli nimenomaisesti Putinin komennossa, koska Medvedev yritti pysytellä koko ajan konfliktista syrjässä ja siirtyi etusijalle vasta ensimmäisessä kansainvälisessä konferenssissa, joka ei kuitenkaan pystynyt päättämään mitään. Tammikuun ensimmäisestä päivästä lähtien maakaasun toimitukset Ukrainaan päättyivät. Silloin Ukrainan viranomaiset aloittivat Euroopan maihin toimitettavan kaasun ñlaittoman haltuunotonò (eli itse asiassa eurooppalaisille tarkoitetun kaasun varastamisen) ja vieläpä sellaisissa mittasuhteissa, että maakaasun toimitukset ulkomaalaisille kuluttajille päättyvät kokonaan. Tilanteen seurauksista TV:n välityksellä lukijat ovat saaneet yhtä hyviä tietoja kuin minä itse. Muutaman päivän kuluttua loukkaantunut Venäjän johtajisto lopetti kokonaan Ukrainan kautta tapahtuvat kaasutoimitukset.

Sen tuloksena tilanteesta joutuivat kärsimään kymmenet miljoonat ihmiset (esimerkiksi Bulgariassa jouduttiin jopa sulkemaan kouluja, joita ei voitu muuten lämmittää), ja eräiden Euroopan maiden ja koko EU:n johtajat alkoivat painostaa Venäjää ja Ukrainaa vaatimalla kaasutoimitusten aloittamista uudelleen. Pidettiin jopa kansainvälinen konferenssi, mutta ongelma ratkesi vasta sen jälkeen, kun Venäjän ja Ukrainan pääministerit allekirjoittivat uuden sopimuksen, jota Ukrainan presidentti Jushtshenko ei enää rohjennut evätä. Kokonaisuudessaan ñtoinen kaasusotaò kesti vajaan kuukauden päivät.

Ja nyt siitä, mitä eroja oli tässä toisessa ñsodassaò ensimmäiseen verrattuna. Ennen kaikkea Ukraina oli tällä kertaa hyvin valmistautunut konfliktiin muodostamalla strategisen varaston maanalaisiin kaasusäiliöihin, jonka volyymi oli puolet venäläisen kaasun vuotuisesta viennistä. Periaatteessa Ukrainan viranomaiset olisivat voineet kinastella kaupasta Venäjän kanssa vaikka ensi vuoteen asti, erityisesti kun talouslaman vuoksi kaasun teollinen kulutus Ukrainassa supistui voimakkaasti ï useat tuotantolaitokset pysähtyivät tosiasiallisesti jo ennen tammikuuta. Myös vaikeita tilanteita pääsi syntymään ï eräillä, ennen kaikkea maan itäisillä alueilla kaasutoimituksia rajoitettiin, mikä liittyy Ukrainan kaasutoimitusjärjestelmän erikoisuuksiin.

Nimittäin neuvostovallan aikana maanalaisia kaasuvarastoja rakennettiin Ukrainassa, ei sitä varten, että niistä olisi toimitettu kaasua ukrainalaisille kuluttajille, vaan tarkoituksella taata joidenkin mahdollisten katkoksien varalle vientitoimitukset Eurooppaan eli Lännen suuntaan. Vastaavasti varastojen varsinaiset kapasiteetit eivät riitä tyydyttämään Ukrainan kaikkia juoksevia tarpeita ja näitä varastoja rakennettiin tasavallan länsialueelle, Neuvostoliiton silloisen valtiorajan tuntumaan. Toisaalta tasavallan itäisen alueen kaasutoimitukset hoidettiin kaasujohdoista, jotka nyt Putin sulki. Juuri tähän liittyy ukrainalaisten kaasutyöläisten arvoituksellinen haluttomuus päästää kaasua pohjoisen asemansa kautta ï he tahtoivat suunnata tämän kaasun itäisille alueilleen ja toimittaa eurooppalaisille kaasua maanalaisista varastoistaan.

Toiseksi erikoisuudeksi muodostui konfliktin kansainvälistyminen. Vaikka edelliselläkin kerralla ukrainalaiset viranomaiset harrastivat samoin kaasun ñlaitonta haltuunottoaò, se ei kuitenkaan johtanut kaasutoimitusten täydelliseen katkaisemiseen, erityisesti silloisen epätavallisen kylmän talven oloissa. Koska tällä kertaa Venäjän kaasu ei ollut elintärkeä välttämättömyys Ukrainalle, oli selvää, että ukrainalainen presidentti teki puhtaasti poliittisen päätöksen pyrkimyksessään asettaa Venäjä ja EU vastakkain, missä hän myös osittain onnistuikin.

Ja viimein vielä yhdestä erikoisuudesta. Jos ensimmäisen ñkaasusodanò syyllisenä oli silloin puhtaasti kaupallisia päämääriä tavoitellut herra Putin, niin tällä kertaa perusvastuun konfliktin aiheuttamisesta kantaa jo herra Jushenko. Toisaalta on hyvin vaikeata sanoa, mitä etuja nimenomaan hän on ajanut takaa ï kaupallisia vaiko suppeasti poliittisia. On mahdollista, että molempia samalla kerralla.

Ensimmäisen ñkaasusodanò tuloksena kolme vuotta sitten muodostui hyvin erikoinen kaavio kaasutoimituksista Ukrainaan. Tätä asiaa hoiti jostain kummallisesta syystä venäläis-ukrainalainen yhteisyritys ñRosUkrEnergoò. Sen nimi kirjoitetaan myös latinalaisin kirjaimin, koska yritys on rekisteröity peräti Sveitsissä. Kyseinen yritys osti kaasua Venäjältä ja Keski-Aasiasta ja jälleenmyi sen Ukrainan valtiolliselle ñNaftogazò-kaasukonsernille. Toimituskaava on selvästi korruptoitunut ja Ukrainan puolelta yrityksen omistajina ovat herra Jushenkon vihollisten väitteiden mukaan tämän ñystävätò (kaupallisessa mielessä). Kun viime syksynä Julia Timoshenko kävi neuvotteluja Putinin kanssa, hän sopi tämän kaavan mitätöimisestä, mitä ñJushtshenkon ystävätò eivät voineet tietenkään hyväksyä. Tästä huolimatta ei kannata aliarvioida Jushtshenkon mahdollista halua kariuttaa sopimus Venäjän kanssa yksinkertaisesti siitä syystä, että sen on saavuttanut nimenomaan Timoshenko, sekä mahdollisesti Jushtshenkon pyrkimystä ñavata silmät kirottujen moskovalaisten juonitteluihinò sekä omille kansalaisilleen että myös koko Euroopalle.

Mutta miten käytännössä herra Jushtshenko provosoi vuoronmukaisen kaasukonfliktin? Toistaiseksi asian kaikkia haaroja ei ole vielä julkistettu, mutta hyvin totuudenmukaisilta näyttävät väitteet siitä, että nimenomaan Jushenko antoi määräyksen Ukrainan Kansallispankille olla suorittamatta maksua jo toimitetusta kaasusta sekä että nimenomaan hän antoi määräyksen ñNaftogazilleò poistua neuvotteluista.

Ja vaikka, kuten olen jo ennemmin kirjoittanut, perusvastuun ñkaasusodastaò kantaa herra Jushenko, mutta myöskään venäläisiä viranomaisia ei voida pitää täysin syyttöminä ja osattomina.

Mistä syystä Ukrainalle annettiin kesällä ja syksyllä mahdollisuus muodostaa strateginen kaasuvarasto? Oliko tarkoituksena lujittaa sen asemia toimitusten keskeyttämisessä? Muutakaan vastausta ei ole näkyvissä. Edelleen kannattiko ñpitää kiinni periaatteestaò kaasuhanan sulkemisesta Jushenkon rankaisemiseksi, joka muutenkin saattaa pysyä vallassa ehkä muutaman kuukauden? Kuten Vladimir Iljitsh Lenin on aikoinaan sanonut, ñvihastuminen politiikassa on yleensä vihon viimeinen asiaò. Ja päätteeksi, miksi venäläinen osapuoli piti niin tiukasti kiinni vaatimuksistaan joulukuun neuvotteluissa, vaatimalla vääjäämättömästi 250 dollarin hintaa tuhannesta kuutiometristä kaasua, kun taas Ukraina ehdotti 235 dollaria? Toisaalta ottamalla huomioon Gazpromin jo kärsimät menetykset, Putinin ja Timoshenkon niin juhlallisesti solmitun uuden sopimuksen mukaisesti venäläinen kaasumonopoli tulee hyötymään Ukrainasta vielä vähemmän kuin se olisi hyötynyt hyväksymällä ñNaftogazinò joulukuun tarjouksen. Kyse on nimittäin siitä, että joulukuussa oli tarkoitus solmia sopimus kiinteällä hinnalla, kun taas nyt kaasun hinta Ukrainaa varten on sidottu öljyn hintaan (yhdeksän kuukauden viiveellä) miinus 20 prosentin alennus. Koska öljyn hinta on voimakkaasti laskenut, vuoden loppuun mennessä Ukraina tulee maksamaan kaasusta noin 150 dollaria tuhannesta kuutiosta. Ehkä myös Venäjälläkin joku toivoi avointa konfliktia?

Joka tapauksessa, paitsi Timoshenkoa, josta tuli uudemman kerran ñisänmaansa pelastajaò, ja Putinia, joka hetkellisesti pystyi tukemaan voimakkaasti laskevaa kannatustaan (Jushtshenko ei pysty enää auttamaan millään tavalla), kaasukonfliktista kärsivät kaikki osapuolet. Hävisivät vilustuneet eurooppalaiset kuluttajat, huononivat veljeskansojen, Venäjän ja Ukrainan väliset suhteet ja viimein joutuivat kärsimään Venäjän ja Ukrainan valtiolliset edut. Ja jos Eurooppa jo muutenkin viittasi kintaalla Ukrainan suhteen, niin Venäjällä ñtoinen kaasusotaò tulee vielä muistuttamaan itsestään. Venäjän viranomaisten kaikista prtoimenpiteistä huolimatta EU:n mielestä Venäjä kantaa ainakin yhtä suuren vastuun toimitusten keskeytymisestä Eurooppaan. ñGazpromò menettää luotettavan toimittajan maineensa sekä tulevat ylimääräiset vientisopimukset (kaasutuotannon supistumisen johdosta näiden sopimusten täyttäminen kävisi kyllä muutenkin vaikeaksi). Eurooppalaisten johtajien lukuisten lausuntojen ja kommenttien perusteella Eurooppa pyrkii vähentämään riippuvaisuuttaan Venäjän kaasusta ja tulee tarkistamaan toimitusten volyymeja. Asialla on toinenkin puolensa ï jopa Venäjälle ystävällismielisissä Serbian kaltaisissa maissa ovat aktivoituneet ne, jotka eivät vain yksinkertaisesti eivät pidä Venäjästä, vaan suorastaan vihaavat Venäjän kansaa.

Kokonaisuudessaan tämänkertainen kaasukonflikti osoitti uudemman kerran, että Neuvostoliiton jälkeen muodostuneella alueella sopimukset ja kauppakirjat ovat usein vain sen paperin arvoisia, jolla ne on kirjoitettu. Mitä tulee meidän (Venäjän ï kääntäjän huom.) johtajiimme, niin useat heistä eivät yleensä pysty toteuttamaan minkäänlaista johdonmukaista politiikkaa ja logiikan asemesta käyttävät ohjeenaan henkilökohtaisia mieltymyksiään tai pelkkiä tunteitaan. Tästä huolimatta kyseinen tilanne ei voi jatkua ikuisesti ï lama asettaa kaikki asiat niille kuuluville paikoilleen.

Sergei Skvortsov
NKP:n Keskuskomiean ensimmäinen (pää-) sihteeri.

Suomen Kuntaliiton kultainen ansiomerkki Wahrmannille

Suomen Kuntaliitto myönsi Kalevi Wahrmannille Kultaisen ansiomerkkinsä tunnustukseksi ansiokkaasta työstä kunnallishallinnon hyväksi. Wahrman on ensimmäistä kertaa osallistunut kunnalliseen luottamustehtävään vuonna 1972.

Porvoon kihlakunnanoikeus on aiemmin myöntänyt Wahrmannille Herastuomarin arvonimen.

Wahrman toimii mm. Kommunistisen Liiton puheenjohtajana ja on Suomen Työväenpuolueen hallituksen jäsen.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Maa ilman lamaa

Yhdysvalloista jälleen kerran alkanut lamarutto ei sentään koske kaikkia maailman valtioita. Jumalan silmäterä ja Valittu Kansa Israel ei kärsi lamasta. Parhaillaankin se jakaa naapureilleen ilmasta apua pommien ja ohjusten muodossa. Ilmeisesti Israel halusi käyttää Bushin hallinnon viimeiset hetket hyödykseen. Ilmeisesti sionistit pelkäävät Obaman hallinnon olevan hieman järkevämpi kuin Bushin sotahullut apulaiset. Onhan jokaiselle selviö ettei Israel ilman Yhdysvaltain aseita ja rahoja pystyisi Gazan kansanmurhan tapaisiin sotarikoksiin. Kyllähän Yhdysvaltain hallinto ymmärtää, ettei Israelin tukeminen ole Yhdysvaltain etujen mukaista, mutta juutalaispankkiirien rahat painavat vaaâassa enemmän.

Ulkoministeri Stubbilta sentään tuli ensimmäinen järkevä lausunto virkaurallaan. Stubb tuomitsi Israelin suhteettoman voimankäytön. Kunhan ei Stubbin kohtalona olisi Erkki Tuomiojan ulkoministerinä kokemat Israelin suurlähettilään ja jatkuvasti paikallisten raamattutalebanien hyökkäykset. Ihmettelin aikoinaan miksi jonkun maan lähetystön annetaan jatkuvasti sekaantua Suomen sisäisiin asioihin. Ehkä syynä on lännen maailmalla toteuttamat ihmisoikeuksien ja demokratian kaksoisstandardit, jos teet lännelle palveluja saat demokratian nimissä tappaa kuinka monta ihmistä katsot tarpeelliseksi.

Reino Welling
Jämsänkoski

EU-vaaleista

EU-vaaleihin suhtaudutaan eri maissa ja puolueissa eri tavoin. Siinä ei päde samat kriteerit kuin muissa vaaleissa. Parlamenttipuolueet yleensä laittavat ehdolle ñsammuneita tähtiàò. Ruotsissa sosiaalidemokraatit putsasivat listat kriittisistä edokkaista jo viime vaaleissa, joka johti siihen, että Juni-lista sai 14% äänistä ja kolme edustajaa. Ruotsin Kommunistinen Puolue ja KPLM(r) eivät osallistuneet vaaleihin ollenkaan. Nyt tulemme siihen, että kaikissa puolueissa on kriittisiä ja siksi he hakevat sopivia ehdokkaita, joita he voisivat äänestää.

Olen tavannut johtavia EU-kriittisiä. Olen voinut keskustella heidän kanssaan ñmolempia osapuolia kiinnostavista asioistaò. Näen EU-vaalit osana yhteisrintaman luomisessa suurpääomaa vastaan. Kukaan ei voi vakavissaan kiistää, että EU on suurpääoman luomus ja sen tärkeä instrumentti.

Professori Sören Wibe veti johtopäätökset hyökkäyksestä Ruotsin ammattiyhdistysliikettä vastaan. Hän on nyt Junilistan puheenjohtaja. He asettavat täyden listan vaaleissa.

DKP Saksassa asettaa täyden listan. Puolueessa vähemmistö ei halunnut osallistua vaaleihin. Enemmistö katsoi, että EU on olemassa ja ei ole näköpiirissä sen hajoamista ja siksi tulee puolueen profiili näkyä. Saksan Vasemmistoliitto ei ottanut kommunisteja listoilleen.

Taskassa, Norjassa ja Ruotsissa ei kommunistiset tahot ole ainakaan vielä merkittävästi huomioineet EU vaaleja. Ruotsin Kommunistinen Puolue välttää EU vaaleja kuin ruttoa.

Henkilökohtaisesti olen aina ollut sitä mieltä, että kommunisteille on tärkeintä näkyvyys eri vaaleissa ja luulisin, että näkyvyys on osallistumisessa EU vaaleihin.

Wäinö Pietikäinen

Talousuutiset ovat romahdusten ja irtisanomisten uutisia.

5. helmikuuta Deutsche Bank raportoi historiallisesta tappiosta. Kun pankkien sijoitukset haaksirikkoutuvat, niiden seuraamukset näkyvät suurina tappioina. DB:n kultapoju Boaz Weinstein uhkapelasi pankin rahoja Wall Streetissä. 1,8 miljardin euron sijoitukset jättivät pankille viiden miljardin euron tappiot. Tämä on Deutsche Bankin ensimmäinen tappio 50 vuoteen. Weinstein erosi pankista ja perusti oman hedge-rahaston. 35-vuotias Weinstein oli nuorena shakkimestari ja nousi 20-vuotiaana blackjackin mestariksi ja luottojohdannaispelaajaksi 24- vuotiaana.

Maailmanlaajuisella kapitalismilla työttömyys nousee vauhdilla 1000 työläistä per tunti.

- Yhdysvalloissa työttömyys nousi 7.6 prosenttiin. Tammikuussa potkut sai 598 000 amerikkalaista työläistä. Luku on suurin sitten vuoden 1974 joulukuun, jolloin potkuja sai 602 000 ihmistä. Viime joulukuussa hävisi 577 000 ja marraskuussa 597 000 työpaikkaa. Tänä vuonna ennustetaan häviävän kolme miljoonaa työpaikkaa.

- Espanjassakin työttömyys lyö ennätyksiä. Työttömiä on tällä hetkellä 3,3 miljoonaa ihmistä (14% työvoimasta) ja luku kasvaa nopeammin kuin koskaan ennen. Kasvu oli tammikuussa 6,35% ja vuoden sisällä 47,12%. Monessa kaupungissa marssitaan kaduilla ja ammattiliitot valmistelevat yleislakkoa. Poliittinen eliitti tekee sen, mihin pystyykin. Rukoilee pankkeja ja pääomapiirejä osoittamaan yhteiskunnallista vastuuta.

- Kiinassa työttömyys koettelee ennen muuta siirtotyöläisiä. Heistä n. 20 miljoonaa on menettänyt työpaikkansa. Työttömyyden pelätään lisäävän levottomuuksia. Muualle paikkakunnaltaan pois töihin muuttaneita kiinalaisia on yhteensä 130 miljoonaa. Taantuma pakottaa yrityksiä Kiinassa irtisanomaan työläisiä ennätysvauhdilla. Kiina käyttää yli 580 miljardia dollaria lisää talouden elvytykseen. Kiinan talouden kasvu lokajoulukuussa oli vielä 6,8 prosentissa. Koko viime vuoden kasvu oli 9 prosenttia, mikä on matalin seitsemään vuoteen. Monet ekonomistit ennustavat, että tällä vuodella Kiina tulee olemaan laman keskellä. Citigroupin analyytikot ennustavat, että taantuma Kiinassa tulee esiintymään kiivaammassa vauhdissa kuin mitä maan nousu oli ollut (Deeper Downturn).

- Muutkin Aasian maat potevat äkkipysähdystä. IMF:n mukaan maailman kolmanneksi suurin, Japanin talous supistuu tänä vuonna 2,6 prosenttia. Maan vienti supistui joulukuussa peräti 35 prosenttia vuoden takaisesta. Danske Bankin mukaan Japania uhkaa hintojen laskukierre, deflaatio, joka lamautti maan talouden 1900-luvun alussa.

- Myös Etelä-Korean kokonaistuontanto supistui joulukuussa 5,6 prosenttia edelliseen vuosineljännekseen verrattuna.

- Eurostatin mukaan, EU:n alueella työttöminä on 12,47 miljoonaa ihmistä. Irlantikin kääntyi IMF:n puoleen ja kerjäsi 10 miljardia euroa. Inflaatio euroalueella oli 1,1 prosenttia. Venäjän hallitus tuki ruplaa 200 miljardilla dollarilla. Ilman työtä Britanniassa on 6,3 ja Saksassa 8,3 prosenttia. Britannian tehtaissa tuotettiin 4,5 prosenttia vähemmän tavaraa kuin viime vuonna. Yhtä paljon tuotanto oli laskenut vuonna 1974, jolloin oli siirrytty kolmipäiväiseen viikkoon. Saksassa vastaava lasku oli peräti 12 prosenttia. Teollisuuden tilaukset supistuivat joulukuussa neljännekseltään viime vuoteen verrattuna.

- Irlannissa 4,3 miljoonasta asukkaasta puoli miljoonaa on pian ilman työtä. Pääministeri ennustaa elintason laskevan jopa 12 prosenttia. Irlanti oli ensimmäinen EU:n maa, joka vaipui taantumaan viime syyskuussa.

- Lentoyhtiö SAS vähentää 3 000 työntekijää lisää. Lisäksi lentoyhtiöstä lähtee 5 600 työntekijää joko ulkoistusten kautta tai myytävien osien mukana. Sen lisäksi SAS myy tytäryhtiönsä Spanairin, jossa työskentelee 3000 työntekijää.

- Virossa alkaen valtion virkamiehistä palkkoja on alettu laskea. Todelliseksi uhkaksi Virossa on noussut deflaation mörkö.

Dimitris Mizaras
KOMINFORM

Häkämiehen horinat

Nykyinen puolustusministerimme on tullut kuuluisaksi toinen toisensa jälkeen suustaan loikkivista sammakoista, rupisammakoista peräti. Viimeisin Häkämiehen vitsi oli seuraavanlainen: Kun maailman demokraattisin ja vapain valtio, joka ihme ja kumma Häkämiehen mielestä on USA, saa uuden ja värillisen presidentin, alkaakin suomalaisten kannatus ja mieltymys kääntyä Natolle suosiolliseksi.

Käytän mielipidekirjoituksissani paljon suomalaisia sananlaskuja, niissä on valtava määrä kansanviisautta. Yksi tähän asiaan sopiva on - sen lauluja laulat kenen leipää syöt.

Huomasin eräässä lehtijutussa maininnan, jonka mukaan Obama sai jenkkien aseteollisuudelta 600 miljoonaa dollaria vaalirahaa, sionististen pankkiirien vaalirahat eivät myöskään olleet senteissä luettavia. Kuten tunnettua Yhdysvaltain vaaleissa ei köyhillä ole menestymisen mahdollisuuksia. Tunnettua on myös, ettei Yhdysvaltain presidentillä ole varaa jättää rahoittajiensa toiveita huomioimatta. Edellyttäen että haluaa pysyä presidenttinä ja yleensä hengissä.

Sodissa on aina omat hyötyjänsä, amerikkalainen aseteollisuus ei halua rauhaa Lähi-itään, ei Irakiin eikä Afganistaniin, päinvastoin, uusia kriisipesäkkeitä luodaan kautta maailman. Hyötyjiä ovat myös turvayhtiöt, jälleenrakennusrahoja kavaltavat tahot jne.

Yhdysvallat on luvannut vetäytyä Irakista vuoden 2011 loppuun mennessä, toivoen jonkin ihmeen pelastavan jenkkien kasvot siihen mennessä. Tosin ennen määräaikaa saattavat sotadollarit loppua, ennusmerkit viittaavat siihen. Kiinalaiset alkavat kyllästyä jenkkien sotien rahoittamiseen.

Afganistanin miehitysjoukkoja lisätään 20.000 miehellä. Ei presidentin vaihto muuta jenkkien sotapolitiikkaa,siihen on totuttu vuosikymmenten aikana. Luulisi turhissa sodissa poikansa tai miehensä menettäneillä olevan halua rauhantyön tukemiseen. Viitteitä kotirintaman sortumiseen on jo ilmassa, lukuisa määrä jenkkipoikia siirtyy oikosääristen pataljoonaan kuitenkin ennen Washingtonin päättäjien viisastumista tunnustamaan sodat hävityksiksi.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Siionin virsi

Sinä tuholainen Israel,
sinä tappamisen tautia
kantava kapinen koira,

tuhosit heidät,
tuhosit Gazan ihmiset,
siionismin nimissä,
mutta heidän
henkeään, Palestiinan
henkeä, et saanut, etkä
koskaan saakaan, edes
siionismin nimissä,

sinä tuhosit maat,
tuhosit talot, sinä
tuhosit sielut lasten
leikkivien,
siionismin nimissä,
hytisevät himojensa
horkassa, hullut,
hornamaiset huutajasi,
niinkutsutut tukijasi,
kanssatappajasi,

rauhasi raivattu
raketeilla, paukkuvilla
paketeilla,
ammustesi akkuina
aivoton kuolema,
aivosi ammuttuina alas,
tuntosi tungettuna
tuiskutuuleen
tappavaan,
teräsmyrskyyn
tuhoavaan,
urhosi uhoavat
uhmalla,
rakastaen ruumiita,
raatoja.

Sinä julistat oikeutta
ja jaat vääryyttä,
sinun hirveitä tekojasi,
siionismin nimissä,
ei saisi arvostella,
siitä sinä suutut,
pyydät isoveljesi
apuun,
USA, EU, NATO,

sinä saalistat seteleitä
Saksan, uliset uhreja
uusia, iniset isoveljesi
ihmisiltä,
taaloja tappamiseen,
aseita ampumiseen,

sinä teit Gazasta
laboratoriosi,
kun isoveljesi käski,
kun NATO nuuhkautti
nenääsi,
ajokaasuja aseiden
ainutlaatuisten.

Sinä mediaa muotoilet,
sinä massoja makeilet,
sinä sodan
saastuttama,
sinä alimmasta
tulisesta helvetistä,
zombiena,
psykopaattina, Israelina
ilmestyit, tuhoamaan
lapset, vanhukset, äidit
ja isät,

sinä Israel, raiskaaja
rauhan,kuristaja
rauhankyyhkyn,
sinä häpäisit Varsovan
urheat taistelijat,
jotka kävivät natsismia
vastaan, sinä häpäisit
nuo gheton sankarit,
vapauden vaalijat,
sinä häpäisit ihmiset,
ihmismielet,
kaikki siionismisi
nimissä,

Inhoan sinua, Israel!

Juhani Valo

Syntymäpäiväsankarit

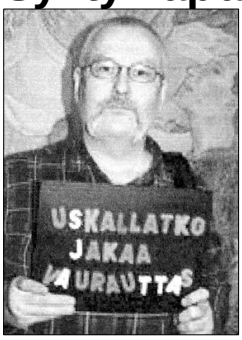

Antero Nummirantatäyttää 60 vuotta maaliskuussa. Antsu on syntynyt Tammelassa Hämeessä. Hän on ollut aikaisemmin töissä TV-tehtaassa, telakalla, Posti- ja lennätinlaitoksella, on ñlennättimen miehiàò ja työskennellyt mm. teleasentajana.

Sitten tuli ammatinvaihto sosiaalialalle. Siinä ohessa tuli suoritettua sosiaali- ja terveysalan perustutkinto ja siirtyminen lähihoitajaksi moniin erilaisiin tehtäviin niin kunta- kuin yksityispuolellakin. Tähän on kuulunut vanhus- ja sairaanhoito sekä työskentely mielenterveys-, vammais-, päihde- ja ryhmänohjaustyössä.

Antsu on ollut rivimiehenä monissa poliittisissa -, kansalais-järjestö-, ystävyysseura- ja aytoiminnoissa. Hän ei edusta mitään ñ-ismejàò mutta kannattaa Suomen Työväenpuolueen kansanrintamaperiaatetta.

Yhtenä päällimmäisistä huolista on ilmastonmuutos. Myös maapallon hupenevat luonnonvarat aiheuttavat vielä meidän suurten ikäluokkien elinaikana alati pahenevia ongelmia. Antsun mielestä voisimme ostaa vielä lisäaikaa jakamalla globaalisti tasaisesti ja oikeudenmukaisesti jäljellä olevia voimavaroja, mutta onko tällainen ajattelu mahdollista.

Antsu yrittää elää jättäen mahdollisimman pienen ekologisen jalanjäljen. Hän saa ilonsa perheestä, lastenlapsista, viljelypalstasta ja kirjoista, mutta inhoaa Citykaneja.

Matti Järvinen syntyi 16.4.1944 Karunan kunnassa nykyisessä Sauvossa. Matin vanhemmat olivat työläisiä. Äiti oli työssä kartanossa ja isä - kotiuduttuaan sodasta - kävi töissä Naantalin kalliotyömaalla, jolloin alettiin rakentaa Nesteen Naantalin jalostamoa. Vuonna -51 Matin perhe luopui sodan jälkeen hankitusta pientilasta ja muutti Raisioon, jossa Matti asuu edelleen viettäen siellä myös 65-vuotis päiviään.

Matti siirtyi v. -59 työelämään. Töitä tuli tehtyä konepajalla, Wärtsilän vanhalla telakalla ja v. -70 myös YK-pataljoonassa Kyproksella. Tämän jälkeen hän toimi rakennushommissa ja Rakennustyöväen liiton jäsenenä. Työväenliike tuli läheiseksi. Raision Demokraattiset Nuoret perustettiin v. 1961. Matti oli mukana näytelmätoiminnassa ja erilaisissa tilaisuuksissa esiinnyttiin säännöllisesti.

Nuorisoliiton ajoilta muistissa ovat mieleenpainuvimpina tapahtumina Helsingin festivaali sekä Persian shaahin vastaiset mielenosoitukset Helsingissä. Puolueen jäseneksi Keski-Raision osastoon Matti liittyi v. 1972. Puolueosastossa Matti hoiti mm. taloudenhoitajan ja sihteerin tehtäviä. Myöhemmin toiminta jatkui ensin KTP:n ja Työkansan Sanomien piirissä ja tänään STP:n ja Kansan äänen hyväksi. Kotikunnassaan Matti on esiintynyt useasti STP:n listoilla kunnallisvaalien ehdokkaana ja muissa vastaavissa luottamustehtävissä.

Antsua ja Mattia onnittelevat: Kalevi Wahrman, Juhani Tanski, Reijo Katajaranta, Juhani Valo,Esko Luukkonen, Anne Luukkonen, Esko Auervuolle, Paavo Heikkinen, Heikki Männikkö, Tarja Männikkö

Vapputervehdys Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 21.05.2009 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, Heikki Männikölle (os. vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki) tai *Kansan* äänelle os. PL 780, 00101 Helsinki.
Henkilötervehdys 2 € ja järjestötervehdys 10 €.

Paikkakunta / kylä / kaupunginosa

Nimi	Maksu

Tukea Kansan äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 40,00 e, Juha Kieksi 10,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Reijo Katajaranta 76,50 e, Esko Auervuolle 20,00 e, Paavo Heikkinen 20,00 e, Seppo Sipilä 15,00 e, Juhani Tanski 18,00 e.

OKO 554114-227966

Kansainvälisen naistenpäivän tilaisuus

sunnuntaina 8.3.2009 klo 13.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67
Avaus: Timo Kangasmaa

Ohjelmassa mm.myös konnakööri ja Jussin teatteriesitys
Kahvitarjoilu **Tervetuloa joukolla tilaisuuteen**

Järjestää: Hermannin Naiset, Sodan ja Fasismin Vastainen Työ sekä Kansan äänen järjestöt

Tapahtumia

EU:n Vastastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään torstaina 19.3.09 Männiköllä klo 18.00. Käsitellään kevään toimintaa, yhdistyksen tehtäviä EU-parlamenttivaalien osalta ja vuosikokousvalmisteluja.

SFT:n jäsentilaisuus lauantaina 28.2.2009 klo 13.00 Hermannin kerholla, osoite Hämeentie 67 Helsinki.
Kahvitarjoilu. Tervetuloa

Hermannin Naiset ry:n vuosikokous pidetään maanantaina 20.4.2009 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Kahvitarj. Tervetuloa.
Johtokunta

Suomen asema EU:ssa - seminaari

- ulospääsy rikkaiden ja pankkien ahneuden aiheuttamasta kriisistä

lauantaina 21.3.2009 klo 11.00 -15.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67

Alustavat puheenvuorot:
Heikki Männikkö: miksi osallistua EU:n parlamenttivaaliin
Pekka Tiainen: EU, Suomi ja globaali maailmantalous
Juhani Tanski: STP:n poliittiset tavoitteet EU:n parlamentin vaalissa
Alustusten jälkeen keskustelu, hyväksytään lehdistötiedote ja luonnos STP:n tavoiteohjelmaksi.

Tarjolla kahvia ja pientä syötävää. Kulujen peittämiseksi kerätään 5 ú osallistumismaksu.
Tervetuloa

Järj. Suomen Työväenpuolue STP rp. sekä DSL:n opintokeskus

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://www.ponavihrea.info/

...ja blogeja

http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Keskiviikkona
- 4.3.2009
- 1.4.2009
klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Historiallisen vakava talous- ja työttömyyskriisi

*** Stora Enso lomauttaa 5000 työntekijää ja Metso Oyj lomauttaa koko henkilöstön ja irtisanoo lisäksi noin 1200 henkilöä.**

*** Sanoma News vähentää 200 työpaikkaa.**

*** Työttömyysaste kipuamassa kaksinumeroiselle tasolle**

*** Työttömyys nousee pahimmilleen vuonna 2010**

*** Euroopan teollisuuden kuplatyhjeni**

*** EU:n alueella on 12,47 miljoonaa työtöntä**

*** Irlannissa 4,3 miljoonasta asukkaasta puoli miljoonaa on pian ilman työtä**

*** Pääministeri ennustaa elintason laskevan jopa 12 %**

***USA:n pankkikriisi kehittymässä epidemiaksi**

*** Itävallan pankkisektori uhkaa kaatua**

Tässä on otos viime aikojen lehtiotsikoista. Lomautus- ja irtisanomisuutiset jatkuvat katkeamattomana virtana.

Suhtautuminen työttömyyteen ja elvytykseen muuttunut

Kekkosen presidenttikaudella maamme työttömyys kohosi 60 000:een, mikä sai UKK:n runnomaan hätätilahallituksen. Tänään työttömyys on 6é 7-kertainen, mutta poliittisen eliitin edustajat laulavat Sorsan III-hallituksen kaudella 1985 aloitettua laulua ñtyövoimapulastaò.

Vuonna 1991 valtiovarainministeriön silloinen ylijohtaja **Sixten Korkman** vastusti elvytystä: ñTyöttömyyden uhkaé pakottaa palkkasopeutumiseen, jos kustannusremonttia ei tulopolitiikalla saada aikaan.ò Korkman piti työttömyyden kasvua toivottavana asiana. Nyt hän EVA:n toimitusjohtajana vaatii hallitukselta lisää paukkuja elvytykseen.

Joulukuussa 1993 valtiovarainministeri **Iiro Viinanen** totesi tv:ssä, että Ruotsi on Euroopan sairas mies, ellei se tajua, että työttömyyden on annettava kasvaa, jotta maa selviää ulkomaanveloistaan. Hänen mielestään 7 % on ehdottomasti alhaisin hyväksyttävissä oleva työttömyysaste. Uusliberalismin oppeja julistavat ekonomistit sanovat vajaan 10 %:n työttömyyttä ôäystyöllisyydeksiô.

Julkisessa keskustelussa väitetään usein, että työttömyys on tullut jäädäkseen ja työttömyys on kääntäen verrannollinen taloudelliseen kasvuun. Näin ei ole. Esimerkiksi Lipposen hallituskausilla oli monen vuoden yhtäjaksoinen taloudellisen kasvun aika, muta laaja työttömyys pysyi lähes vakiona koko ajanjakson: kokonaistyöttömyys vaihteli 400 000 molemmin puolin koko ajan.

Suurtyöttömyys on valinta

Muutama vuosi sitten tv-uutisissa kerrottiin USA:n työttömyyslukujen julkistamisesta: ñTalouden tarkkailijat iloitsivat siitä, että työttömyys ei ole vähentynyt; pelättiin, että työllisyyden kohentuminen olisi aiheuttanut ylikuumenemisen ja inflaation vaaranò. Suomen tilanteesta näin ei sanota. Tosin työministeri **Tarja Cronberg** kuvaili vielä 3-4 kuukautta sitten Suomen työllisyystilannetta ñerinomaiseksiò.

ñHallituksen ja pankin tiet eivät koskaan yhtyneetò, muistelee Ahon hallituksen (1991 - 1995) oikeusministeri **Hannele Pokka**. ñPoliitikkojen tehtävänä oli vahtia työttömiä ja konkursseja, Suomen Pankin markan vakaata arvoa ulkomailla.ò

Tilastotemput eivät poista työttömyyttä

Lipponen kielsi kokonaistyöttömien määrän julkaisemisen työllisyyskatsauksessa 90-luvun lopulla eikä lukua ole vieläkään pyynnöistä huolimatta palautettu TEM:n katsaukseen. Laaja työttömyys on notkahduksen jälkeen kipuamassa kohti 400 000:n rajaa. Tosin tästäkin luvusta puuttuu ns. piilotyöttömyys jonka luvuksi arvioidaan 100 000. Piilotyötön on henkilö, jota puoliso elättää ja joka ei edes mene työvoimatoimistoon, kun tietää, ettei siellä työtä tule. 90-luvun lamavuosien suurtyöttömyyden lukemista ei tilanne ole paljoa parantunut. Tilastokeskuksen ôhaastattelututkimuksenô luvut ovat eräänlainen otos työttömistä eivätkä ne mitenkään kuvaa ongelman luonnetta. Tilastotempuilla keinottelu ja ôtyövoimapulaô -propaganda on tolkutonta.

Väki vähenee ja pidot paranee

Näin toteavat työnantajat, kun yt-neuvottelujen päätyttyä väkeä ohjataan kilometritehtaalle. Kun sodan jälkeen sataman portilla oli pitkä työttömien jono, palkkaa sai tarjota sen verran kuin lystäsi. Rapakon takana on tutkittu työttömyyden palkkajoustoa eli työttömyyden vaikutusta palkkoihin. Tulokseksi on saatu -0,1 eli 100 % työttömyyden lisäys alentaa palkkoja 10 % Kysyin pari vuotta sitten Elinkeinoelämän keskusliiton kansanedustajaehdokkaille järjestämässä tilaisuudessa Kuopiossa toimitusjohtaja Fagernäsiltä ja palkkajohtaja Riskiltä onko tämä luku EK:n mielestä maissaan. Vastausta en uteluuni saanut.

Työttömyys maksaa valtiolle pari miljardia vuodessa

Vaikka työnantajat hyötyvät työttömyydestä ja pyrkivät säilyttämään sen korkealla tasolla, työttömyys on kallista ja järjetöntä yhteiskunnalle. Pari-kolme vuotta sitten työttömyyden hoitokustannukset ovat valtiolle parisen miljardia. Tämä summa saadaan, kun lasketaan yhteen kaikki työhallinnon menot. Puolet menoista nielee työmarkkinatuki.

Työttömyys on vallankäyttöä

Vaikutusvaltaiset henkilöt taivastelevat korkeaa työttömyyttä ja joukkoirtisanomisia. Poliittinen eliitti ja ekonomistit uskottelevat talouskasvun voivan poistaa työttömyyden. Pääongelma on kyvyttömyys jakaa työtä ja toimeentulon edellytyksiä. Joukkoirtisanomisissa on kurittamisen, alistamisen ja pakottamisen maku. Valitettavasti vielä tänään on esimiehiä, jotka kuvaavat johtamistyyliään: ñParas kannustin on lopputilin pelko ja paras kiitos se, ettei joka päivä haukutaò.

Kriisi on kokonaisvaltaista

Villiä rahoitusalaa on vaikea panna kuriin valtion toimesta uusliberalismin oloissa. Valtio yrittää jakaa keskuspankin kautta konkurssin riskiä yksityisen sektorin kanssa, jolloin kriisistä tulee myös poliittinen. Keskuspankkien interventio onkin ainoa lääke, jota Kansainvälinen Valuuttarahasto IMF osaa ehdottaa hallituksille. Kriisi on levinnyt niin laajasti, että se uhkaa koko maailman talouskasvua. Edessä voi olla 1970-luvun ilmiö, jossa inflaatio laukkaa ja tuotanto laskee. Luottokriisi, taantuma ja kiihtyvä inflaatio kurkottelevat nyt Baltiaan, mikä leviää merenrantaa pitkiin valon nopeudella. Reaganismi, thatcherismi, uusliberalismi tulevat saamaan rajun iskun siipeensä. USA:ssa talouden ilmakupla on pahin ja jotkut tarkkailijat pitävät jopa maan talouden romahdusta lähivuosina mahdollisena.

Juhani Tanski

Työttömyys- ja köyhyyskeskustelun pohjanoteeraus:

Kansanedustaja Hanna-Leena Hemming blogissaan 3.11.08: ñKuka tahansa voi tienata kuin (Jorma) Ollila, kun tekee urakalla töitä, on valmis näkemään vaivaa ja kantamaan vastuuta.ò

Onko toisenlainen maailma mahdollinen?

Viimeisin maailman sosiaalifoorumi järjestettiin tänä vuonna 27.1.-1.2.09 Brasiliassa Belemissä. Sosiaalifoorumeihin osallistuu varsin monenkirjava joukko kansalaisjärjestöaktiiveista poliitikkoihin, taiteilijoista tutkijoihin, aikuisia, nuoria, lapsia, vanhuksiaé Samoin osallistumisen muodot vaihtelevat seminaareista, performansseihin, julistusten kirjoittamisesta, rap-esityksiin, graffiteihin, valokuviné Tänä vuonna sosiaalifoorumissa arviolta 92 000 maailmankansalaista pohti globalisaation epäkohtia erityisesti alkuperäiskansojen näkökulmasta sadoissa eri tapahtumissa.

Sosiaalifoorumin tärkeimmiksi teemoiksi nousivat maailman nykyinen finanssikriisi sekä ympäristökysymykset: ilmastonmuutos ja Amazonin sademetsien tilanne.

Tilaisuuden järjestelyihin kaikki eivät olleet tyytyväisiä. Aivan liian moni tilaisuus peruuntui ja kulkuyhteydet eri tapahtumapaikkojen välillä toimivat puutteellisesti.

Myös suomalaisia osallistujia oli paikalla. Sofia Laine otti paljon valokuvia, joista alla kolme.

Lisää tietoja sosiaalifoorumista löytää mm. internetsivustoilta: Jukka Pääkkönen sivut Saskista https://sask-fi.directo.fi/?x101252=212334, Mika Rönkön Voima-lehden virtuaalisessa Fifi:ssä: http://fifi.voima.fi/blogit/Hameentie+48/1, sekä Mikko Saulin Kepan verkkosivuilla: http://www.kepa.fi/uutiset/6892/

Paikalliset kaupustelivat foorumikansalle syötävää, juotavaa ja t-paitoja foorumialueen sisäänmenoporteilla. Sosiaalifoorumilla oli huomattava, tosin vain lyhytkestoinen, työllistämisvaikutus isäntäkaupungissa.

Noin 1500 alkuperäiskansojen edustajaa osallistui Maailman sosiaalifoorumiin, ja he edustivat noin 50 eri etnistä ryhmää. Useimmat heistä saapuivat foorumiin Amazonasin alueelta.

Vain tunnin venematkan päässä foorumialueelta oli mahdollisuus kokea Amazonin joenvarsiasukkaiden todellisuus.